

MAGYAR URASSZONYOK LAPJA

A FŐSZERKESZTŐ TÁVOLLETÉBEN
A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:
DR. KERTÉSZ ELEK

XV. ÉVFOLYAM, 10. SZAM
ARA NYOLCVAN FILLER
BUDAPEST, 1938 APR. 1

KÉSZÜLŐDÉS
A SZINHÁZBA

Negyedik páratlan
kedvezmény

lapunk kedves
Előfizetőinek

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja kedves Előfizetőink kívánságát váltotta valóra, amikor a fenti ábrán bemutatott legújabb akció-terítőt elkészítette. Ezen terítőt, mint a kicsinyített mintáról is látható, dús mintájú piros pipacsokból, sárga margarétákból, kék búzavirágból és arany-színű búzakaralászból tervezett minta díszíti. A pompás színezésű minta a terítő mind a négy sarkát hatalmas területen kitölti és egy gyönyörű festmény hatásával irányítja magára a szépet, művészt, pompásat kedvelők érdeklődését. E terítő 130×130 cm méretben Indanthren-festésű (zöld, laza, sárga, kék) pamutvászonból, azsurozott szegéssel, dús, tömött, színtartó színes hímzéssel készítve 4 szalvétával csak **15 P** az összes postaköltséggel együtt.

Ezen páratlanul finom izlésű, értékes kézimunkával készített terítő megvásárlását Előfizetőinknek lehetővé kívánjuk tenni s ezért az árát 2-3-4 pengős előleges részletekben való fizetés mellett is beküldhetik. A teljes ár befizetése után a terítőt a 4 szalvétával együtt postán bérmentve azonnal megküldjük. Kézimunkát értékelő nb. Előfizetőink előtt nem kell külön hangsúlyoznunk, hogy e gyönyörű, kitűnő, színes kézimunka pamutvászon anyagból készült terítőnek és 4 szalvétának együtt **15** pengőben megállapított ára utólérhetetlenül olcsó és nem csupán alkalmi kedvezmény, hanem a Magyar Uriasszonyok Lapja értékes meglepetése és figyelme hűségesek Előfizetői iránt. A konyhagarnitúra és ágygarnitúra kedvezményeink változatlanul fennállanak.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 10. SZÁM SZÓPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HAZTARTASI FOLYOIRAT BUDAPEST, 1938. APR. 1.

SZFRKFSZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11—12—93.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postakárképenztári csekszámla 41.490. Előfizetési ár: Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre 12 P, negyedévre 6 pengő, Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

F Ö S Z E R K E S Z T Ő : Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre 90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona. Romániában egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre 250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő, félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára, az ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt, évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORUT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

P A P P J E N Ő :

Mi lesz a lányainkkal?

Előző két cikkünkben kifejtettük, hogy a nemzet egészséges szaporodását a jó házasságok előmozdításával érhetjük el. Gyerekekre, gyerekekre és harmadszor is: gyerekekre van szükségünk. A vagyontalan lányok és vagyontalan fiatalemberek házasságkötését a törvény nyilvánítsa közzeladatnak és

mondja ki, hogy valamennyi állami, közhatalosi, vállalati, üzemi részvénytársasági alakulat köteles költségvetésébe «kihazasítási pótlék» címén megfelelő évi összeget felvenni és kiutalni. Ugyisintén a magángazdaság is, bizonyos földbirtok és jövedelem elérése esetén.

Menjünk csak ki vidékre és nézzük meg, hogy miképpen zajlik ott le ma a kistisztviselők lakásában egy eljegyzés, — ha ugyan ezt a szerény családi eseményt zailásnak lehet nevezni és ha egyáltalán el tud jutni eljegyzésig a fiatalok szerelme. Ne a gyérszámú jómódnak hajlékába nyissunk be, hanem olyan emberébe, akiből sok van, a túlnyomó többség lakásába, azokéba, akik a nemzet zömét alkotják. Ahol eddig is 3—4—5—6 gyerek nőtt fel, havi 150—200 pengős apai jövedelem mellett. A család éppen eljegyzést ül, a két szoba-konyhás lakás minden zege-zugát átjárja a lakodalmi fánk és fonatos illata, amelyet a hentesből hitelbe vett bő zsírban sütnék-főznek a házikisasszonyok. A sültök és sütemények illatán persze nem érzik meg az, hogy a zsírt hitelbe vették, ezt a józan ténytet csak az örömapa arcából lehet kiolvasni, a ráncok árkaiból s abból a keserű fellegből, amely az egész rokoni céció alatt nem akar eloszlatni a családfeje körül. A vendégek kölcsönkért székeken ülnek. De jut belőlük a díványra is, amely ronggyal van kitömve és karaküllet letakarva. Ha lenézünk a padlóra, ott olcsó filc a szőnyeg és összekötőnek kopott torontóli szőttes szerepel. Ugyanez a tarka zsákponyva hever az ágyak előtt is, igaz, hogy tisztán és ragyogóan, de egy perzsa ágyelőnek, vagy meleg magyar szmirnának hírehalma sincs. A hálóban ott a két poltúros ágy, pokróccal letakarva. Ezt a pokrócot plédnek magasztalta fel a szegénység. Két festett szekrényben szorong a népes család egész téli-nyári ruhátára, a stoppolt ágyhuzatok gondosan kivasalva és összehajtogatva. Szép rendben a foltozott fehérnemű, ingek, zsebkendők, konyharuhák és gondozott harisnyák. Szvetterek és pulloverek is akadnak, természetesen nem gyapjúból, hanem pamutból, sokszorosan kijavítva és a polcokon a csipkés holmi, meg a

sárguló menyasszonyi fátyol, a mirtuszkoszorúval. A kommodról pattog a poltúra, a falióra sántít. A szekrények tetején befőttek és birsalmák érnek, a falakon két műnyomat, Petőfi éppen szívéhez kap a segesvári csatatéren s a másikon Bem apó fűrkézi fehér lórlól a füstölőg láthatár. Eلسzörva családi fotográfiák, gipszöntvények, az ablakokban szobanővények, az előszobában kanári fütyül, a kis konyhában négy fazék függ a falon, csöbrök, tányérok, tepsik, kanalak a szegeken s a kéményseprő újevi prezentie, a naptár, amelyet a kis család akasztott fel és ápol, mint dísz tárgyat. Minden szegénységet és szűkös sanjarúságot elfed és eltakar az ünnepi öröm, meg a tisztas család szorgalma és szemérme, amely nem tűr egy porzemet. Megvárnak minden szakadt függönnyt, kitisztítanak minden foltot, a

cipőket négyszer is talpaltatják, a nyűtt törülköző hófehér a mosdóban s az ablakok ragyognak, a négy leány szája nevet, az anya boldog és mámoros, hogy megérte ezt a napot is: egyik lányát elviszik a háztól. Csoda ez. Hiszen a sovány kelengyéjén kívül semmije sincs a menyasszonynak, csak a becsülete s az ifjúsága. Ki kérde meg ilyenkor a családapát, hogy miből teremtette elő az eljegyzési vacsora harminc pengős költségét? Milyen jó, hogy az asztal állandó tarka abroszra sikerült a szomszédból egy fehér damaszt terítőt keríteni, evőeszközt is kölcsönkapni, még pedig ezüstöt s a kristály poharak is olyan szépen csengenek, hogy muzsikájuk elveri az ember gondját s elfelejti legalább mára, hogy a fizetéséből elsején nem tudja visszaadni a kölcsönkért harminc pengőt, mert a fizetésre száz pengő előleget vett föl, hogy kiegészíthessék a menyasszony kelengyéjét. Tánc lesz itt a két szobában is, mert a vőlegény apja vállalta a cigányt és az italt és ilyenkor ki gondol arra, hogy mi lesz a többi négy lánnyal, ki veszi el őket, miből stafirozzák ki őket, ha véletlenül megint odáig sodorja őket a szerelem? Mit lehetne itt eladni ebből a lakásból s hol az a vagyonmentő vásár, amelyik elfogadna innen akár csak egy öreg karosszékét is? Ha nem akad valami szerencsés kérő, ott savanyodik meg a négy szép leány. Vénülve meg aztán éppen nem kapkodnak utánuk. Ultethetik a kotlót maguknak, sűrölhatják a küszöböt fehérre, játszhatnak a konyhában az elvékonyodott tepsikkel, hogy rósákat mintáznak a rézedény aljára. Lehetnek dolgosok, igénytelenek, hűségesekek és szűziesen hamvasok: ha véletlenül halálosan beléjük nem szeret valaki, akkor ott hervadnak el és vesznek el a családi ház teteje alatt.

De ha egy kis hozomány glóriája ragyogná körül őket, ha a sok aprófi-

HAZUGSÁG

Fiatal írót avatunk. Dabassy György néven mutatkozik be. De nem ez a valódi neve. Otthon, a békésgyulai portán Péczely néven ismerik. Fia Péczely Józsefnek, a magyar novellairás hívatott mesterének. A Gyuri gyerek már mutogatja karmait, de édesapja nagy nevére való tekintettel Dabassy név alatt dolgozik, nehogy hiba essék és a Péczely néven jolt maradjon. Ez a kis írás azt látszik igazolni, hogy a Gyuri fiú méltó lesz apjához, akinek csak az a hibája az eddig megjelent 800 briliáns, izig-vérig magyar novellán kívül, hogy nagyon finom bőr van a könyökén. Nem tudott és nem fog tudni előre törni. Tudja Isten, bizonyos helyeken a pacstirtasó már régen letűnt valami. Néger stílus, hangos harsona kell. De azt hiszem, hogy a Gyuri gyerek majd visszafizeti apja helyett mindazt a sérelmet, amit 35 esztendősen írói munkássága alatt át kellett élnie. Szeretettel bocsátjuk írói útjára Dabassy úrfit, — alias Péczely Györgyöt. Büszkén vállalom a keresztapaság... Főszerk.

*Írta:
Dabassy
György*

tésű fiatalember tudná, hogy a szegény lányok mellett ott áll az állam, a vállalat, az üzem és maga a nemzet, amelyik az apa helyett kezdőtökével látja el a fiatalokat: akkor ezerszeres erővel lángolna fel nálunk a házassági kedv. Igen helyes, hogy az állam egzisztenciális alapot létesített a diplomás ifjúság számára s már négy millió pengőt adott arra, hogy kenyeretlen fiatalok megvessek lábukat. Nagy kár volna, ha ezek nem nősnének meg. Viszont, ha ez az egzisztenciális alap a férfihezmenő lányokhoz fűzné a támogatást, akkor nemcsak új egzisztenciák, hanem családok is létesülnének s az alap kettős célt érne el. Révbe segítene fiatalembereket és főként alá juttatna tisztességes hajdonokat.

Mivel azonban ennek az állami egzisztenciális alapnak roppant kicsi a működési köre és lehetősége, az összegnek a szegénylányokhoz való kötése nem lendítené előre nagymértékben a kérdést. Évenként néhány száz házasság az egzisztencia születhetne csak, ami igen kevés. Tíz és tízezer házassággal kell szaporítani a családok számát, még pedig évenként, hogy a nemzet megérezze a rohamos és egészséges növekedés és duzzadás erejét. Száz és százezer új emberre van szükségünk, hogy felemelkedhessünk. Minden új ember terem magának kenyeret, ha nem talál, vagy ha nem hull az ölbe. A kihazosítási törvény csak az alapjait fogja lerakni egy új és üdvözítő nemzetpolitikának, amelyet a gyerek, a család és a házasság szentsége szab meg és irányít. Ehhez kell igazítani erkölcsi és gazdasági életünket. Mindent. Ki fogja használni a gyönyörű autóstadákat, ha lassan elnéptelenedünk? Kinek csatornázunk, fásítunk, fúrunk olaj után a földbe és építünk ki szociális rendszereket, iskolákat, kikért világítjuk ki Budapestet, kikért szépítjük a vidéki városokat, kikért öntözzük az alföldi szikes talajt, kikért tartjuk fent az irodalmat és művészeteket? Mi értelme volna annak az emberfeletti türelemnek és áldozatnak, amelyet a szegénység és a középosztály hoz ma és kikért viseljük el a mai roppant csapásokat, ha nem a gyerekekért és a jövőért, amely egyre halványodik és amelyet el sem érünk, ha folyton csak azzal törődünk, hogy magunkat tartsuk fent. A kitérő utak, vállalatok, üzemek és olajfúrások nem hozzák el a jövőt. Ezt csak az ember érheti el és csak neki érdemes elérnie. Érte történik minden megmozdulás, érte van minden erőfeszítés. Ha ember van, minden van. Gyereket, gyereket, gyereket! Nem egymillió!... Még tízmillió!...

Késő őszben vénült a napfény is. Fehéredett és a kútgém árnyékát már kora délután átrajzolta az úttesten. A lassan mozgó hideg szél száraz leveleket pörgetett körbe-körbe.

Kerekesné asszony már harmadszor söpörte kicsiny háza előtt a keskeny téglajárdát. Hiábavaló munkában fárasztotta magát. Tudta ezt ő is. Tudta, de hát valamiféle elfoglaltság mégis csak kell az embernek. Azelőtt nem nagyon töltötte ilyesmivel az idejét. Azelőtt, mikor még itthon volt Péter, a fia. Mióta pedig elment, nem találta a helyét. Tett-vett az udvaron, ház előtt, vagy a szobában... A nyárban néhány csibé-

vel bajlódott, aztán kismalaccal... Szüksége volt az itt-ott előbúvó dologra, hisz az Énekek Könyvét se lehet örökkön forgatni, egyre csak forgatni... És örült az ősznek is, mert szüntelen rázta a nyugtalan akácfaokról a rozsdás leveleket.

Nekidőlt a kapu oldalfájának és mélyen lélekbe szitta a csöndet, a füves utca nyugalmit, a mozdulatlanlanságot; a reszkető ősz időt.

Közeledő lépések neszezése fordította hátra. A szegény falu szegény tanítója lépegetett felje. Az egyszerű, ezüsthajú embert Kerekesné asszony olyan hangon köszöntötte, mint valami nagy gye-

Faliszőnyeg gyermekszobába. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, VI, Teréz-körút 6.

rek, aki szép álomból ébredt. Aztán megemelte barna arcát, mikor is látni lehetett, hogy az álla alatt bő ráncok hintáznak, mint egy-egy sovány gyöngy-sor.

— Hová igyekszik, tanító úr?

— Az állomásra, Kerekesné asszony, — húzogatta szemöldökét és megveregette az öreg néni vállát.

— Csak nem utazik, tanító úr? — hitetlenkedett és apró, szénfekete szemében csodálkozás fénylett.

— Debizony, Kerekesné asszony. Budapestre. Igazán szólva, nem szívesen megyek, — mondta a kopottruhás tanító s tekintetével lágyan símogatta az öreg néni fekete kendőbe kötött ráncos arcát. — Hívnak. De két, három nap után újra itthon vagyok...

— Egészen Budapestig?

Kerekesné asszony úgy ejtette ki ezeket a szavakat, mintha valamiféle elretentő lehetetlenséget hallott volna. Még a két kezét is összetette rojtosodó, sötét ötikéje előtt. Szemében pedig olyan túlvilágféle láng lobogott.

— Hiszen Péter is ott van, tanító úr... Budapesten... Gyárban. Az én jó Péter fiam...

Hosszú és szagattott lélegzet szárított a ajkára a feltörekvő szavakat.

— Tudom, a Péter gyerek, akit valamikor tanítottam is.

— Az, tanító úr... Az én egyetlen fiam. Ugyan nézze mán meg, mit küldött a minap is...

És az öreg néni fürgén mozgott keresztül az udvaron, be a házba, majd úgy, mint a repüléshez készülődő varjú.

Nagy, rojtosszélű téli kendőt rázogatt széjjel visszafelé. Bontotta, mutatta. Meg se állott, máris beszélt:

— Ezt vette nékem... Az első keresetéből. Az én Péterem. Úgy-e, érdekes volt taníttatni? Fogja csak, milyen finom!... Igaz, a sok tudomány elvitte azt a pár hold földet, amit az apja hagyott maga után... De nem baj, jó dolga van. Gondtalan életet él és ez a fontos. Tisztviselő... Azt is írja ám, hogy nemsoká többje is lesz. Előlép és akkor jobban adódik mindenkől. Ej, hogy milyen furcsa is... Doktor Kerekes Péter... Az én fiam, tanító úr. Az én Péterem...

Szélesen hullámozott körülötte a boldogság.

— Gondoltam, tán fölkeresné Pétert is a tanító úr. Persze csak akkor, ha útjába esne a gyár...

— Arrafelé megyek, Kerekesné asszony. Benézhetek hozzá.

— Ó, — örült az öreg néni. — Mondja meg néki tanító úr, hogy ne küldjön nékem... Hogyis csak?... Jobban kell neki a pénz. Persze. Én megvagyok így is és jól... Ne költsen rám. De azt is mondja meg néki, hogy sokat gondolok rá. Megírnám néki, csak hogy nem tudom úgy kifejezni magam, ahogy köllene. Még hihetné, hogy nem örülök a kendőnek. Pedig... Úgy-e, tudja, tanító úr?

— Tudom, lelkem. Megmondom néki. Meg.

És előre lépett. Gondolatban pedig úgy határozott az ezüsthajú ember, hogy megdorgálja Pétert. Tisztviselő, aki sokat keres és itt hagyja az anyját... Falun, egyedül, szegénységben. Szívtelen. Na, megmondja néki alaposan. Kerekesné asszony pedig hosszan állt a kis kapuban és nézte a távolodó, kopottruhás tanítót, aki Péter fiának viszi az ő üzenetét.

★

Erős benzinszag keveredett az autók és villamosok zuhogó zajába. Lassan lépegetett az utcákon. Valósággal szorította a lárma. Arra gondolt közben, hogy mennyivel más az ő kis falujában, ahol még a folytatódás is előre elrendezett. Csak az az igazi otthon. Megszokta. Egy egész életet csorgatott el ott. Mások még az emberek is. De

nemcsak külsőre. Nincs az a nagy rohanás, tülekedés, pénzhajszó, hanem nyugalom, csöndesség, meggondolt napok... Itt legfőjebb holnapig kiszámított az élet.

Nyitott kapu előtt állott meg. Tekintete csodálattal körvonalazta a méreteket. Valóságos országút folyt be rajta. Azonkívül két pár vasútsín... Felnézett a nyolc, tán tíz gyárké-ményre, melyek össze-vissza görbülő épületekből ugrottak az ég felé. Itt dolgozik Péter...

A nagykapun belül a lelkét az az érzés világította, hogy de más is ide bejön, mint a falu egyszerű, kis iskolájába, templomába, vagy akár apró, bogárhátú házaiba.

Alig haladt vagy ötven métert, az egyik görbült épület udvarán emberek lapátolták a szénét. Megállott. Nézte a nagy halom feketeséget, mely az első emeletig magasodott. Tán százigvaió ember szorgoskodott körülötte. Lapátoltak, targoncáztak. Bizonyosan egy messzebb eső pincébe raktározták... Az emberek félmeztelenek voltak és szénporosak.

Háta mögött nehéz targonca nyikorult. Megfordult. Ember egyenesedett föl. Szíjstrángját igazította és végigtörölte szénporos, izadó arcát, mitől is az összecsiszkózott. Mélyeket szuszszantott, hogy pillanatra megszabadult

a súlyos tehertől. Aztán előrehajolt, ajkai meg-megnyíltak, épp úgy viselkedett, mintha látomás állott volna elébe.

— Tanító úr...

— Péter!

A következő percek szavak nélkül csorogtak a semmibe. De beszédesebb volt, többet mondott mindennél.

— Hát te... te itt?

Péterből nehezen szakadtak a mondatok. Egyet előrébb lépett. Kikerülte targoncáját.

— Tanító úr... Én... nagyon kérem, hogyha visszamegy a falunkba és találkozik az édesanyámmal... akkor... akkor mondja néki azt, hogy nagyon jó dolgom van... és azt is, hogy nem tanultam hiába...

Két karja izmosan lógott. Csontos melle erősen emelkedett és araszos válláiban roppant erő feszült. Szemében pedig súlyos féltés lobogott. Aztán valósággal robbantak belőle a szavak: — Mert én eltagadtam előle a valót! Hazudtam néki... Tudom, hogy hazudtam, de ő már öreg és... és értse meg, tanító úr...

Az ezüsthajú ember közzelépett Péterhez és fehér, sovány kezével végigsimította az arcát.

— Nyugodj meg, Péter fiam... Az anyád nagyon boldog, hogy jó dolgod van. És örül is, igazán.

— Óérette tettem, — sóhajtotta Péter.

— Értelek, fiam.

— Meghát ígérték is, hogy, ha üreseed. lesz, irodába visznek... tisztviselőnek. De addig...

— Az Isten segítsen, Péter.

★

Kerekesné asszony ott állt a kis kapuban, mintha három napig el se mozdult volna onnan. Mikor meglátta a sarkon beforduló tanítót, két karja fölfelé kapaszkodott a levegőben, tán repülő szavai után kívánczoltak:

— Beszélte a fiammal?

— Beszéltem, elkem, beszéltem, ... mondotta halkán és két kezébe fogta az öreg néni jobbát. — De micsoda nagy gyár az. És mennyi ember dolgozik benne! Jól van ám Péter is. Tiszteletét küldi. Egészséges... Node el ne felejtsem...

Közben hosszan nézett a kerítés tetejére, ahol zöldes mohák kúposodtak, tán még annál is messzebb figyelt. Egészen Budapestig, valami gyár udvarába, ahol egy szenesember gondol a falujával, az édesanyjával... Ám az is lehet, hogy csak az ég alján úszó felhőket vigyázta.

Aztán kivette pénztárcáját és utolsó papírpénzt Kerekesné asszony tenyerébe gyűrte:

— Péter küldte, — hazudta csendesen.

A mi falunk

(Ezt a verset kedves előfizetőink és családtagjaink ünnepségeken, társas összejöveteleken, kirándulásokon, műkedvelőelődásokon, szóval mindenféle nyilvános összejöveteleken elszavalhatják.)

A mi falunk egy kis parasztfalu,
Ahány ház benne, mind fehér falu,
A ház előtt, az utcán, lóca van;
A keribe' mályva, meg szamóca van.
Eperfalomb bőlintgat százfélé,
Akácska nőtt utcán a ház ele
És fűszerüzlet van, meg óvoda, —
A mi falunkat nem adom oda.

Reggel korán a kis kakas kifut
És kukorít egy nagy kukurikút,
Frissen nyitódik szét a kiskapú,
S a Bimbó búcsút bög be rajta: mmú-ú...
Engem megismer mindegyik tehén,
A Kis-Kossuth-utcában laktam én,
Ismerjük egymást jól, nem is csoda, —
A mi falunkat nem adom oda.

Nyáron kigyűtt a szomszédék Jani
A kert alá fogósdit jáccani,
Együtt zavartunk kislibát, csikót,
Homokból építettünk házikót.
Én: kis parasztlány, ő: parasztleány,
Pettyes kötőt, kendőt viseltem én,
Magam varrtam, nem volt ott varroda —
A mi falunkat nem adom oda.

Mit bánom én, csak torzsalkodjanak,
Csak a mi falunkhoz ne nyúljanak,
A mi falunk egy drága szent ima,
Olyan szent, mint a szentlitánia.
Mit bánom Afrikát vagy Indiát,
A mi falunk, az egy külön világ,
Azt nem hagyom, azt nem adom oda,
A mi falunkat nem adom oda.

Emőd Tamás

KERTÉSZ BÉLA:

Dialogus a köztisztviselők adósságairól

Ketten ültünk a csöndes, finom úriszobában és beszélgettünk. Egy magasállású bíró: törvényszéki tanácselnök és csekélységem. Komoly, nagytudású férfiú a tanácselnök, elismert tekintélye és büszkesége a magyar bírói karnak. Nemes ember, de nem csupán származása és a kutyabőr tanúsága szerint, hanem kristályos egyéniségéből sugárzó jószág, becsületesség és emberszeretet alapján is. Rajongója hivatásának, az eszményi értelemben vett bírói talárnak. Beszélgetésünk során szó kerül a legújabb bírói nemzedékről is. Felhívom a figyelmét egy pesti járásbíróra, akinek eddigi működése olyan, hogy az elkövetkezendő évek bírói karának jogos büszkesége lesz, akire tisztelettel és csodálattal fognak feltekinteni. Emberszerető igazságossága, jogi tudása, minden bírói ténykedésének kristályos tisztasága bírói szobájába vonzza az ügyvédi kar kitűnőseit, akik őszinte élvezettel szűrcsölik Justitia fölötték papjának tárgyalási modorát és mindig helytálló ítéleteinek bravúros architektúráját. Elismerő és lelkes szavaimra ezt felelte a tanácselnök:

— Örülök, hogy így nyilatkozol fiatal bíró-kollégámról, bár nem ismerem őt. De ha neked ez a véleményed, pedig olyannak ismerlek, mint aki alaposan mérlegeli minden szavát, akkor így is kell lennie. Ha azonban már itt tartunk, az új bírói generáció problémájánál, — engedj meg, hogy én is felhívjam valamire a figyelmedet. Fájdalom, ez már nem olyan öröndetes jelenség, mint ami a te elismerő szavaidból sugárzott. Összefüggésben van ez is a bírói kar helyzetével, de amíg a te kritikád a kérdés csillogó és reménytelőd oldalára világított, az én szavaim, legalább is végső vonatkozásban, a probléma árnyoldalára mutatnak rá. Sejtettem ugyan, hogy mi lesz a folytatás, de a szakember megállapításait akartam hallani. Nem szóltam tehát közbe. A tanácselnök így folytatta: — Sokat hallottál és olvastál az úgynevezett «Hóman-boy»-okról. E fiúkból százat osztottak be a mi törvényszékünkre. Erre a száz helyre hétszáznyolcvanöt pályáztak. A hétszáznyolcvanöt között százötvennyolc olyan fiatalember volt, aki az elemi iskolától a doktorátuson keresztül a bírói vizsgáig minden vizsgáját kitüntetéssel tette le. Ebből a százötvennyolc kitűnő képzettségű ifjúból választottak aztán ki száz joggyakorlót, akikből bizonyos idő elteltével joggyakornok, törvényszéki jegyző, majd bíró lesz. Képzelted, milyen gyönyörűség száz ilyen kitüntetéses emberrel, mint alapanyaggal dolgozni. Legutóbb meghonosítottuk azt a szokást, hogy ezekkel a fiatal joggyakorlókkal minden héten formális tárgyalásokat tartunk egymás között. Úgy értsd ezt, hogy a legkörmönfontabb

jogi eseteket konstruáljuk, ezeket aztán a törvény által előírt módon tárgyaljuk le, egészen az ítélelhirdetésig. Boldogság és öröm hallani és figyelni ezeket a fiúkat! Mennyi tudás csillan meg minden szavukban, milyen briliáns jogi érzék, a paragrafusok alapos és kimerítő ismeretét, nemkülönben azoknak tökéletes alkalmazását árulja el tárgyalási modoruk és képletes ítéletmondásuk. Hidd el, az ilyen bírói iskolák után boldogan megyek haza és megelégedéssel állapítom meg, hogy a jövőendő magyar igazságszolgáltatás kitűnő kezekben van és az új bírói generáció méltó lesz elődjéhez, sőt túl is fogja szárnyalni!

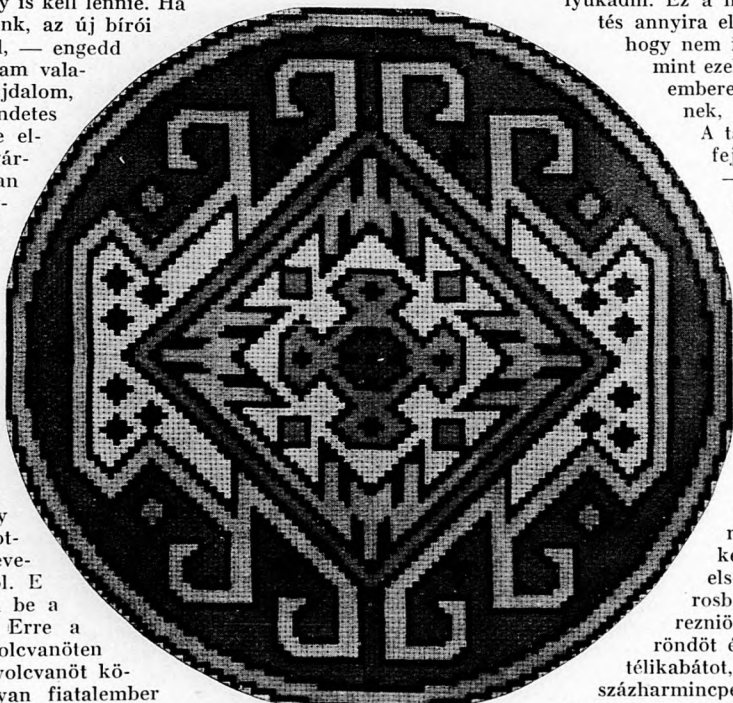
— És mondd, ha szabad kérdeznem — szóltam csöndesen —, az ilyen 26—30 éves joggyakorlóknak mennyi a fizetésük? — Fájdalmas pontot érintettél kérdéssel — komorodott el a tanácselnök hangja. — Ez az az árnyoldal, amit már említettem neked. Mert bizony szegény fiatalembereknek havi nyolcvan pengő a fizetésük.

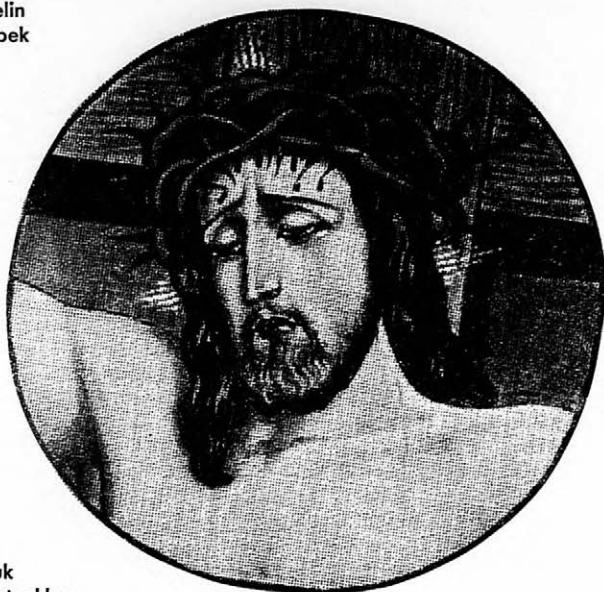
Kis ideig hallgattunk mind a ketten. De aztán mégis csak megszólaltam, mert éreztem, hogy kötelességem beszélni: — Lásd, kedves barátom, méltóságos tanácselnök uram, itt kerül összeütközésbe a jog a méltánytalansággal. Amikor lelkesen beszélni kezdtl az új bírói generációról, még csak

sejteni se mertem volna, hogy ide fogunk kilyukadni. Ez a havi nyolcvanpengős fizetés annyira elszomorított, sőt elkeserített, hogy nem is tudok másra gondolni, mint ezekre a szerencsétlen fiatalemberekre. Igenis, szerencsétlenek, de önhibájukon kívül!

A tanácselnök lehajtotta a fejét, s egy szót sem szólt.

— Ha ezek a nagytudású és kiváló képességű joggyakorlók — folytattam egyre keserűbb hangon — odáig jutnak, hogy joggyakornok, jegyző, végül aztán bíró lesz belőlük, a legnagyobb takarékosság és lemondás mellett is, fejenként és személyenként legalább 4—5000 pengő adósságot hurcolnak a vállaikon. Nem hiszem, hogy túloznék az összeg nagyságában és rémképeket látnék... Aztán jön az első kinevezés. Vidéki városba kerülnek, be kell szerelniük minden szükségességet. Bőröndöt és fehérműt, felöltöt és télikabátot, cipőt és ruhát. Abból a százharmincpengős ideiglenes fizetésből hogyan oldhatnák meg ezt a kikerülhetetlen problémát? Nincs más megoldás, nincs más lehetőség, mint adósságesinálás. És itt jutottunk el ahhoz a fájdalmas ponthoz, amiről egyszer már nyíltan és őszintén beszélnünk kell! Nyíltan és őszintén, ha meg akarjuk találni a segítés módját. A probléma óriási jelentőségű és már a magyar jövőendő problémájává terebélyesedett. Ma körülbelül 30.000 tényleges és nyugállományú köztisztviselő van az országban. Senki érzékenységét bántani nem akarom, de mégis ki merem mondani, hogy egy-egy köztisztviselőt

Gobelin
szentképekLeírásuk
kézimunkarovatunkban

átlagosan 4—5000 pengős adósság súlyos terhe nyom. Az agyonszanált tisztviselőtársadalom pedig nemhogy az adósságot, hanem még annak kamatait sem képes törleszteni. Ráadásul testileg és lelkileg le van láncolva ahhoz a társadalmi osztályhoz, amely a részletfizetések könyörtelen behajtását képviseli vele szemben. Kezükben van azoknak, akik «kegyesen» hiteleztek neki és soha nem fog kiszabadulni fenyegető karmaik közül. És ebből a fonák helyzetből származik minden hiba és minden megtévelyedés! Nem csodálkozhatunk, vagy legalább is nincs jogunk csodálkozni, ha bizonyos szélsőséges agitáció hatással van rájuk, amikor kénytelenek beérni hatvanfilléres mozijeggyel, havonta legfeljebb egyszer-kétszer, míg a velük gazdaságilag szembenálló osztálynak tengeri utazások fényűzésére telik és pedig a köztisztviselő-társadalom keservesen, verejtékesen megfizetett kamatai árából. Ismétlem, nem csodálkozhatunk, ha a gyengébbek, az erőtlenebbek megszedülnek és keserűségükben igazságtalanul ítélve meg a helyzetet, áldozatul esnek olyan irányzatoknak, amik ellen értelmük és józanságuk tiltakozik, de szenvedélyes elkeseredésük mégis helytelen útra sodorja őket. Hangsúlyozom, hogy ez a megszedülésük csupán pillanatnyi, de nincs jogunk pálcát törni felettük, mert életük nyomorúsága elhomályosítja tisztánlátásukat.

Vártam a tanácselnök ellenvetését, de hiába. A kiváló férfiú még szomorúbban lehajtotta fejét, amivel igazat adott nekem. — A kiscgazdákat nem kell félteni — folytattam —, azok már védve vannak, adósságaikat nem fizetik. Az ipari munkásság a drágaságot sztrájkokkal, béremeléssel hártja át másokra. A szabad pályákon működő diplomások szintén megtalálják az önszolgálat módját. Egyedül a köztisztviselők társadalma az, amely minden hónapban megkapja a pontos statisztikai adatokat a drágaság állandó emelkedéséről és nem áll módjában kétségbeesztő helyzetén segíteni. Viszont, ha Isten ments! ennek a társadalomnak valamelyik tagja véletlenül megtéved és bűné esik, ezt a botlást plakáttal kürtölik világáig, úgy állítva be a dolgot, mintha az egész köztisztviselő-társadalom csupa sikkasztóból állana. Pedig, ha az illetékesek csak egyszer is beszélnének őszintén és megértő szeretettel a köztisztviselő-társadalom tagjaival, biztosra veszem, hogy meg is találnák a segítés módját.

Őszinteséget kérünk az illetékesektől, de olyan őszinteséget, amelyet átforrósít az együttérzés és a szeretet. A probléma nem annyira bonyolult, mint amily mértékben kényes. Éppen ezért kesztyűs kézzel szabad csak hozzányúlni, a lelkek érzékenysége miatt. De aki ilyen tiszta szándékkal indul el, az meg is fogja találni a segítés módját.

— És pedig? — kérdezte halkán a tanácselnök.

— Az államnak magának kell kezébe vennie a tisztviselő-adósságok rendezését. A legelső teendő az volna, hogy a törlesztési időt rendeleti úton kitolná, mondjuk harminc esztendőre. De olyan kamattal mellett, amely a Nemzeti Bank mindenkori kamatlábnál legalább 1—2 százalékkal kisebb volna. Ezt a kis differenciát be lehetne máshol hozni.

— Igazad van, — szolt helybenhagyólag a tanácselnök.

— Igenis, rendezze az állam a tisztviselők adósságait. A számvevősegek és a megyei hivatalok egyezzenek ki a hitelezőkkel 50 százalékos kvóta alapján. Nem hiszem, hogy nehézségekbe ütköznek. A hitelezők, készpénzfizetés esetén, szívesörömmel beleegyeznek. Viszont az állam ily módon a kölcsönösszegnek csak a felét lesz kénytelen készpénzben kifizetni. Ez az 50 százalék alacsony kamattal mellett és harmincévi törlesztésre oly szépen eloszlik, hogy a köztisztviselők meg sem érzik. A rendezés után az állam úgy intézkedne, hogy a köztisztviselők fizetése semmiféle jogcímen le nem foglatható. Ez az intézkedés elejét venné a könnyelmű hitelezésnek és a könnyelmű adósságcsinálásnak.

— Igazad van, — ismételte a tanácselnök.

— Bocssás meg nekem, méltóságos uram — fejeztem be a beszélgetést —, hogy kedves csevegésünknek ilyen komor, sőt keserű lett a folytatása. De értsék meg végre az illetékes tényezők, hogy tökéletes rendet, fegyelmet és tökéletes munkát addig nem lehet követelni, amíg a köztisztviselői probléma úgy anyagilag, mint erkölcsileg, egészségügy, lakásügy és kulturális követelmények szempontjából teljes rendezést nem nyer. A köztisztviselőktől már több lemondást nem követelhetünk. De nem is csodálkozhatunk, ha szívükben felüti fejét a keserűség, amikor látniuk kell maguk körül a tobzódó élet kontrasztját. A köztisztviselő-adósságok rendezése a legfontosabb kérdés, ha azt akarjuk, hogy az állam szolgálainak és az állam pilléreinek most már kissé ingadozó lelki egyensúlya helyreálljon!

GYERE HAZA, JÁNOS

IRTA: GYOMAI GYORGY

A kunyhó éppen csak akkora, hogy egy ember hanyatteshet benne. Ablaka nem nagyobb egy irkalapnál. Tetején szökésre készen áll a nád. Ajtaját rég kivetették sarkából az éjszaka kódorgó legények. S a fala olyan zöldsbarna, mint körülötte az agyon-sült pusztaság.

János kint ül a fal tövében, a tenyérszíni hűvösön. Akácrúdból kapanyelet farag nagy buzgalommal. A szekerce vékony szeleteket fal a nedves fából. A sok forgács már betakarja körül a füvet. De János csak farag, pillantásnyi szünet nélkül. Még arra sem vesz magának időt, hogy az előtte álló menyecske-re, tulajdon egy feleségére pislantson, aki immáron harmadszor intézi hozzá az ájtatos szólást: — Gyere haza, János.

János nem felel. Fel sem néz. Csak farag. De azért jól látja, hogy a felesége még tán szebb, amióta nem látta. Abban a fehér ruhában jött utána, akiben mindig legjobban megölelgette, s akiről azt sugdosta fülébe a szerelmes percek forróságában: olyan szép vagy ebben Ilonkám, mint egy égi angyal. Cipőt, harisnyát is húzott, hogy jobban kellesse magát. A fejére piros kendőt kötött. Akár a pipacs, olyan benne. És áll előtte, szipogva, mint a gyerek és nem tud mást mondani, csak ezt: — Gyere haza, János.

Aztán elnéz embere fölött a végtelenbe. Nézi a távolban ragyogó tanyákat, melyek úgy sziporkáznak a messzeségben, mintha fehér lánggal égnének. Nézi a szőkehajú búzatáblákat, melyek ott, ahol görbére hajlik a föld háta, belevesznek a távol aranykékjébe. S egy a gondolata az urával. Az is arra gondol, amire ő. Látszik az arca ráncain. Ez előtt pár héttel még olyan nagy volt a szerelem köztük, hogy a világ kismiska ahhoz. Akkor nem állt közjük a csendesség, úgy mint most. Akkor alig várták az alkalmat, hogy elbujhassanak valahová és ölelhessék, csókolhassák egymást. Az asszony kiment az ura után még akkor is, ha szántott. A kezében vizet vitt neki, a száján csókot. Leültek a barázdára és akkor eszméltek fel, mikor az anyós rázta ki rájuk az öklét, nagy ordítózással a tanyából.

Háromhónapos házasok voltak. Szerették egymást, mint a gerlicék. És egy szomorú napon Jánosnak mégis el kellett jönni a tanyából.

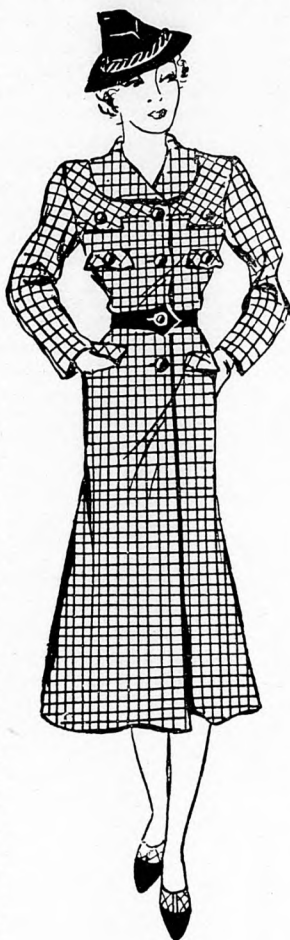
Az úgy létesült meg, hogy ebédeltek az eperfa alatt, a fűben. Kanalazták a tejben főtt bablevest, ami igen finom kitalálmány az ételek sorában. S akkor az anyós, aki akkor már egész nap veszekedett, a vejének fordult.

— Te is jobban tennéd, ha a feleséged helyett a malacokat ölelgetnéd. Oszt megkari-káznád az orrukat!

— Majd meglesz az is, édes szülém, — nevette ő, de az anyós egyre csinosabban csörge-dezett a társalgással.

— Meglesz, meglesz, minden meglesz itt, még sincs semmi, csak a sok baj. De így van az, ahol az ember csak az asszonyát lesi egész nap!

— Ugyan ne létániázzon már, szülém, — morogta ő a kanál mellől szeliden. — Hát már az is baj, ha a maga lányát szeretem?

Erre az anyósból kitört a botrány. Felrúgta a mázas cseréptálat, akiből közösen kanalazgatták a levest. Felugrott, mint a bolha. — Baj ám, mert csak a szoknyánál vagy ember, másutt nem. Amig ide nem hozott a fene, jobban megvultunk, mint most!

— Ugyan, ne szórakozzon már mindenáron. Ne kiabáljon úgy velem, mint egy pólyásgyerekekkel, — roppant szét foga közt a cin-kánál.

— De kiabálok. Oszt akinek nem tetszik, mehet a fenébe, — hadonászott táncolva az anyós az öklével az orra előtt.

Erre ő felpattant, mintha rugóból lett volna. Azt akarta mondani: látom, hogy veszekedős nap virradt szülémre. Hát amig helyre billentődik az egyensúlyozás a kendője alatt, addig kimegyek kaszálni. De hogy, hogy nem, mikor ő felugrott, már a felesége is talpon állt. Nyilván ráragadt az anyjáról a láb, mert ő is szavalni kezdett, de nagybetűvel ám:

— Meg ne üsd az anyámat, te utolsó, — ugrott a bajuszának és pofonvágtá őt, a törvényes urát.

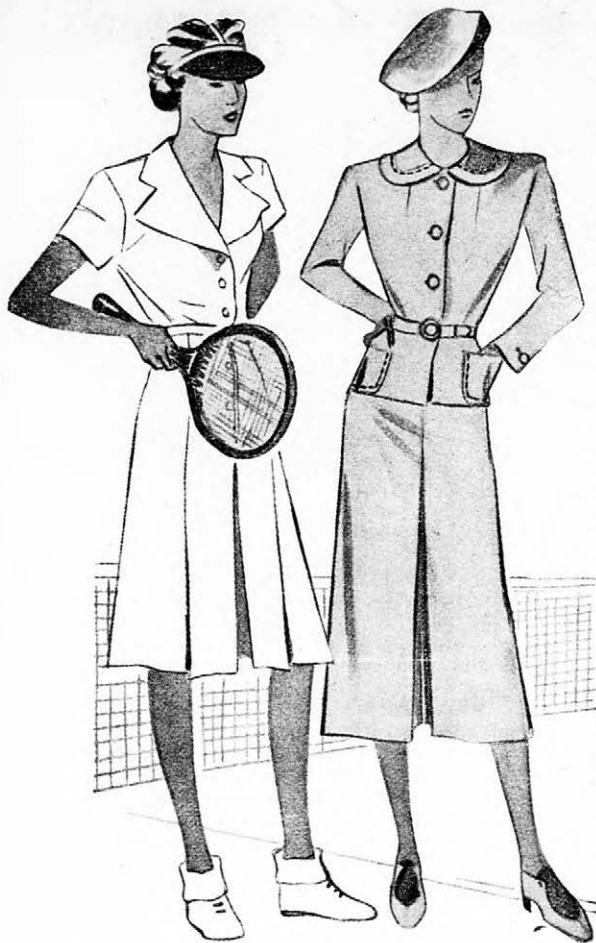
Előtte egyszerre fekete lett minden. Neki akart ugrani a két asszonynak, hogy egymáson fojtja meg őket. De az utolsó pillanatban eszébe villant az apja kitanítása: „Gyere-rem, te olyan erős vagy, hogy ha egyszer valakit megütsz, örök rab leszel!“. Megfékezte hát magát nagy csikorgatással. S míg azon tűnődött megaláztatán, mit is kellene tenni, a két asszony nagy szavalások közt kendőbe kötötte ruháit. Kidobták a ház elé. Kilökték őt is. A tisztesség kedvéért búcsúztatót is kiáltottak utána.

— Itt a vagyonom, te koldus, amit hoztál! Mehetsz a fenébe!

És ő felvette a meggyalázott holmit és elindult. Pénze nem volt. Nem mehetett megszire. Kijött ide, a kis kunyhóba, aki még valamikor az öregapjé volt. Levackolt. Élelmet rendelt a szomszéd tanyából egy legénykori cimborától s várta, mi lesz?

Semmi rendkívüli. A nap csak úgy süttött az égen tovább is, mintha otthon lett volna. A tehenek is úgy bögtek estalkonyodáskor, olyan szomorúan, mint máskor. A tücskök sem hallgattak el a fűben. És nagy égéssel, sárgapiros lángolással a hajnal is elérkezett az első átvirrasztott éj után. A világ forgott tovább, mintha semmi sem történt volna. Tudomást sem vett róla, hogy két fiatal szív elszakadt egymástól, s hogy János nem a tollas ágyban álmodik, hanem a kis kunyhó előtt forgolódik a szikkadt fűvön.

Valami azért mégis történt a keserves világban. Mármtin a világ egyik tanyájában. Amint a hír hozta, az elzavart ember után megfordult a két asszonyon a sor. Hajnalban keltek, etettek, itattak. Lovat, tehenet vakartak. Fejtek, istállót takarítottak, mint egy okleveles béres. Az anyós a szénakazalon úgy mászkált, hogy az volt eddig a világon a legelső mozi. A nagy szalmás kassal úgy páváskodott, mikor az aljnak valót hordta a jószágok alá, hogy beillett volna vele az első panorámába. Amikor pedig a csikó elszakította a kötőféket s kinyargalt és farkát az égneke tartva vágatott fel-le reggel-

Vágyalom

Óh, csak egyszer keverhetném aranyos szineid
Szürke palettámon, Élet!
Tündérmennyszágnak festenélek téged...
Meleg-bibor... mély-azúr is váltakoznék benne;
Mintha ez az egész világ,
Felhőtlen égbe tükröző paradicsom lenne!

E nagy világon mindenkinek lenne házacskája...
S e fénytől derűs házacskában volna ágyacskája...
És friss cipő az asztalon, kerek, pirosra sült...
Aranykancsóban aranybor, aranyzítákon szürve...
És nem törődne egyik sem azzal, mint él a másik:
A porban hengerbuckázik... vagy magas csücsra
vágják...
És nem törődne azzal sem: Istent hogyan imádjá...
Hol a Törvényt betartják: ott von' az Istenháza!
A legjámorabb hitvallás: hol élve-él az Isten!...
És béke von' a magasban és béke volna itt lenn...
Béke, öröm és kacagás, bármerre jönnék...
Mintha e kopott sárgólón, már a mennyekben
lennék!

Virágharangok zengének: a himnuszt és a zsoltárt...
Vidám és boldog emberek állnak körül az oltárt...
De besüvit az ablakon kemény füttye a télnek!
Palettám aranyzínait: szétrepíti a szélnek...
Riadt nézéssel bámulom a halottképű holdat.
Míg dermedt ujjaim közűt, kiejtem im, a tollat...
SZILAS FRIDA

től délig az udvaron s az asszonyok még közelíteni sem mertek hozzá. a szomszédnak az volt az igazi szívbeli gyönyör és élvezet. De élvezet volt Jánosnak is az ilyen történelmek hallgatása. Hát még mikor azt mesélte a szomszéd fia, hogy a csikó kirúgta az anyós kezéből a szénát s azóta etetni se merik, az volt még csak Jánosnak boldog elégtétel. Nagyokat kacagva nézett az elhagyott tanya felé ekkor s megnyugodva várta, mikor virrad fel az ő napja. Nem sokáig kellett várnia. Lassan, mint a nyálás, csúszós csiga, felmászott az égre az ő csillaga. A tanyában elfogyott a liszt. Örölni kellett volna a faluban. Beért a búza is. Neki kellett volna fogni az aratásnak. De hát hol lehet ilyenkor bérést, vagy napszámot kapni? Még az is elsőkik ilyenkor, aki helyben van.

Az asszonyok homlokán egyre több lett a barázda. Szájukból egyre ömlött a káromkodás.

— Nem jön haza a betyár — kiabálta az anyós az első hét végén elkeseredve a lányának. — Azt mondják, ott hasal egész nap a kunyhó előtt. Fűtül, danol. Zabál. Issza a bort, mert a cimborái azt is hordanak neki, amennyi csak kell. Oszt kártyáznak hajnalokig. Úgy vág neki a helyzet, hogy azt híreszteli, vissza sem jön soha. Még tisztát is mosatott magára. Nyilván ott akarja kivárni az újévet. Mink meg itt megszakadunk a dologba. Vehetjük a kaszát, oszt vágthatjuk a búzát is, ha nem akarjuk, hogy egy szemig odavesszen. Az árpa, a búza egyre jobban érett. Vörösarany tenger lett a tanyák környéke. Csengni kezdtek a kaszák. S János csak nem jelentkezett. Az anyós beszaladgált három falut is. Aratót keresett. Persze, nem kapott még egy fiát sem.

Megkezdődött az aratás. Mindenki a földeken izzadt. Csak János hasalt a hűvösön. Az anyós a haját tépte. S egy végtelen éj után üzent a vejének.

— Gyere haza, János.

— Nem megyek — üzente vissza a csökönyös ember.

Egy óra múlva az anyós maga indult útnak.

— Jónapot, fiam — állt eléje félősen. — Tudod-e, miért jöttem?

— Sejdítem — gyujtott komolyan a pipára János. — De azért hiába sétált ide kend.

— Gyere haza, János.

— Nem megyek. Hanem kend a nagy marasztalástól indulhat.

Az anyós átkozódva indult haza. S így következett el az a felvonás, hogy másodsorra maga a törvényes feleség, Ilonka jött el az elzavart ember után tisztes ünneplőben. És most itt áll a megpofozott ember előtt. Nem mer ránézni. Csak azt hajtja egyre.

— Gyere haza, János.

S hogy János fel sem néz a faragásból, akadozva szipog.

— Száradt volna el a kezem, amikor megütöttelek, János. De azt hittem, anyámat akarod megfojtani. Üss pofon tizszer, ha akarsz — nyujtotta feléje pirosfehér arcát.

— Én, kedves, nem tudlak megütni — bukott a földre az elzavart ember pillantása. — Én szeretlek téged igaz szerelemmel — tolta hátrább az asszony arcát.

De az nem hagyta magát. Két karjával belecsimpaszkodott az ura nyakába s csökölt, ahol érte.

— Üss, üss agyon, János, akkor elmulik a haragod.

— Nem bántalak — morogta az elzavart ember. — És nem is haragszok.

— Mégsem jössz haza.

— Nem. Mert nektek nem én hiányzok, kislalambom, hanem a munkám. Nem értem küldött anyád, hanem a két karomért.

— Nekem is hiányoztál már nagyon, János — vált lángvörösre a menyecske arca. — Vártalak minden órában. Sohasem jöttél — vallotta be szerelmét s megfogva az ura kezét, ismét kérni kezdte: — Gyere haza, János.

— Nem megyek — faragott tovább egykedvűen az elzavart ember.

— Mit akarsz itt csinálni?

— Várom — nézett a messzeségbe az ember és úgy háborgott mel-

lében a vihar, hogy az asszony félve húzódott hátrább. Elhallgatott köztük a szó. Az asszony iszonyodva állapította meg vége mindennek. Az a pofon őt magát ütötte agyon az ura előtt, akil száz ökör sem húz még egyszer vissza a tanyába. Ordítani, sikítani akart a fájdalomtól. Ki akarta kapni a szekercét az ura kezéből, hogy fejbe vágja vele önmagát, de nem volt annyi ereje sem, hogy megmozduljon.

S a fájdalmak e fekete órájában, amikor elveszett az egész világ a számára, különös fény villant az asszony szemében. Nem is könyörgött tovább. Lassan felállt. Megrázkódott, mintha le akarna rázni

mindent a lelkéről. Bement a konyhába. S onnan szólt ki az embe-
rnek.

— Hát tudod mit, János. Nem bánom, ha itt maradsz. De akkor itt-
maradok én is veled — dőlt végig a szalmaágyon otthonosan és le-
oldta fejéről a fedőt.

Az ember megrökönyödve nézett rá:

— Itt akarsz maradni?

— Nem hagyom el a hites uram, — rúgta le cipőit a menyecske.

Az ember beugrott a konyhába. Kezénél fogva kihúzta páráját.

— Eredj haza — ordította a fülébe.

— Nem megyek — sivalkodta az vissza. — Menj el te innen, ha
félsz velem együtt lakni. Mert most már tisztán látom, mi a te bajod.
Félsz tőlem, te híres. Haza is azért nem mersz jönni, mert félsz,
hogy még egyszer felpofozlak.

János előtt egyszerre elkormosodott a ragyogó ég. Feketepiros lett
a mező. Halottszagú a pusztá.

— Még hogy én félek tőled, meg attól a keszeg anyádtól?! — csiko-
rogta felugorva és a szekercét úgy belevágta az ajtófélfába, hogy az
egyszerre kétfelé hasadt. S nekirohant az asszonynak. — Állj meg
hát, te híres. Hagy igyak a véredből.

De az asszony gyorsabb volt, s mint a nyúl, könnyedén futni kez-
dett hazafelé. Csalogatta, ingerelte a nagy csizmában loholó embert
maga után, árkon-bokron át. János szuszogva, verejtekezve nyargalt
répaföldeken, tarlókon, csalamádékon a líhegőhajú kacagó asszony
után, ki egyre forróította szavával:

— Érj hát utól, te híres ember! Gyere, ölj meg!

János úgy morgolt, mint a vérző vadkan. Rettenetes markával
ijesztőn hadonászott. Minden erejét megfeszítve botladozott az asz-
zony után, de hiába. Utólérni nem tudta.

Néha elvágódott. A szája tele lett földdel. Olyankor káromkodva,
fulladozva megállt. De megállt vele az asszonya is. S míg kifujta
maga, újra beleszúrt szavával.

— Gyere hát ide, hogy vágjalak pofon! Vagy üss meg te, ha tudsz!
Végtelen futás, bukdácsolás és kiabálás után egyszerre előttük állott
a tanya. János megtorpant, mikor meglátta. De aztán csak rohant
az asszony után, keresztül az udvaron. Mindenütt egy hajításonyira
loholt a libegő szoknya után. S véresre harapta a száját csikorgó
fogával.

Az asszony beugrott a konyhába. Berántotta maga után az ajtót.
Be is zárta. János pedig vérszagot érezve elmosolyodott. A ke-
zébe kerülnek hát. Leszámol velük örökre.

Egy rúgással betörte a konyhaajtót, mely tízfélre esve, recsegve hullt
darabjaira. Aztán felkapta az asztalt. Belevágta a szobaajtóba. Vállal
bedöntötte ajtófélfástól. Úgy, hogy maga is bebukott a szobába.
S hirtelen felugorva szétnézett. Diadallal csikorgatta fogait. Hol
vannak az asszonyok, akiket rögtön darabokra hasogat?

Vad fujással belesett az ágyak alá. Hátha oda bujtak el előle? De az
ágyak alatt nem volt senki. Az asszonyok akkor már kiugorva az
ablakon, rég kint hasaltak a kukoricásban. Hallgatták az iszonyú
csörömpölést s boldogan súgták egymás fülébe:

— Hazajött János.

Aztán négykézlábra állva, remegő gyönyörűséggel nézték a házból
kilépő, csuromvizet embert, amint nagy elbúslások után odalépett
a kúthoz. Vízet húzott. Nagy prüszköléssel megmosdott.

S meghallva a lovak nyerítését, elindult sebesen az istálló felé.

A mi világunk

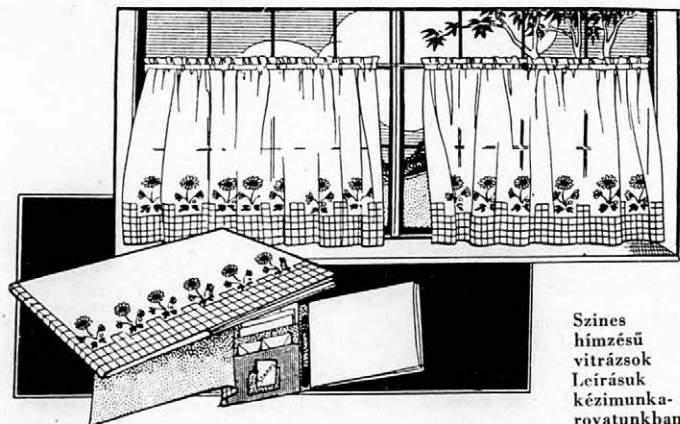
Milyen nagy örömmel hallottuk Imrédy Béla szájá-
ból, hogy «minket nem kápráztat el a sok neonfényű
reklám. Mögötte meglátjuk a sok sötét falusi abla-
kot, amely mögött nem telik világosságra. A jazz-
band rikoltó zaja mögül egyre jobban fülünkbe ha-
tól a csend, melybe a falu gondja beletemetkezik.
Évek óta nagy aggodalommal látom, — folytatta
tovább a legfőbb gazdasági miniszter, — hogy mek-
kora úr tátong a város és falu fejlődésének üteme
között».

Minő megnyugtató ez, mélyen tisztelt Hölgyeim és
Uraim, hogy a magyar gazdasági élet csúcán álló
felelős férfiú szemébe mondja ennek a «fenn az
ernyő, nincsen kas» fővárosi fényűzésnek, hogy
többé már senkit se tud meglepésztetni a maga
vakító jólétével. Mióta hirdetjük, hogy kétféle világ
alakult itt ki s hogy a tátongó úr nemcsak a falu és
város közt ásott mély szakadékot. Akad itt, a fő-
városban is elég sötét ablak, amely mögött nem
telik se gáz-, se villanyzámlára. Mióta fülünk már
mi arra a vastag csendre, amely itt egyre jobban
terjed a dzsesszband gágogása mögött. Mióta írjuk
és mondjuk, hogy fent a Várban horgolt szoknyában
rogynak le imádkozni a Mátyás-templom padjaira a
lányok. Nem selyemben. És se föld, se vagyon, se
ékszer nem jár ezekkel a dolgos kezekkel, ha nem
talántán férjhez mennek. Amióta csak szavunk van
a magyar középosztály gondterhes életében, azóta
nem szűnünk meg arra törekedni, hogy túlharsojunk
az álprospertus dalát és rávezessük az élő lelkiismereteket,
hogy állítsák meg a fővárost a fényes lejtőn.
S nem elégedhetünk meg azzal a rendkívüli elég-
tettel, hogy Imrédy Béla most a gazdasági élet
ormáról hallatja ugyanezt a józan és egészséges
elvet, hanem lankadatlanul tovább megyünk és azt
kérjük, hogy a helyes diagnózis után megfontoltan
és energikusan következzék el a gyógyítás is.

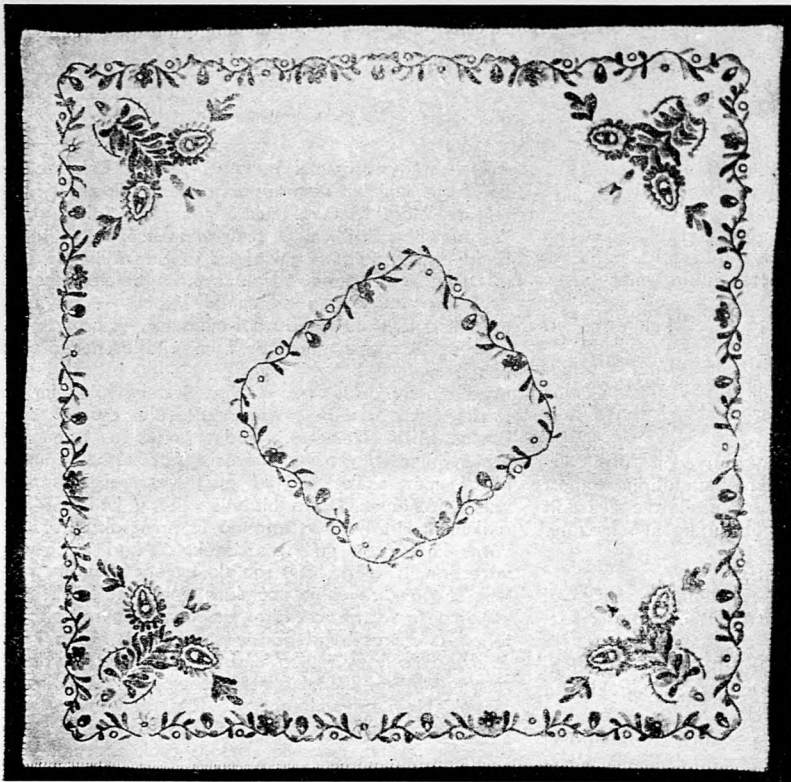
S ha a csúcsmíniszter meghallotta a riasztó csendet,
amelybe a falu gondja temetkezik, akkor nem ma-
radhat süket és nem lehet vak többé a mi tisztviselőink
háztatáival szemben se. A nemzet értelmiségé-
nek zöme kopott kabátban jár, cipője lyukas, kalapja
zsisros, fizetését a szörnyű havi részletek csápjai fal-
ják föl. A drágakövek nem neki virítanak a kiraka-
tokban. A szörmék nem őt melegítik. Elérhetetlen
álom számukra mindenféle tengerpart, palma és tá-
rai havas táj. Tüdejük bércaszárnyak lépcsőházában
akadozik, gyermekeiket a polgármester kell, hogy el-
szállítsa, ha azt akarják, hogy zippantsanak egyet a
Mátra, a Balaton, a Bakony, vagy a Hortobágy
jölvegőiből. A báli szezont hónapokig nyögi az
apa költségvetése. A jó könyvek hozzáférhetetlenek
számukra. Fiaik érettségi, bizonyítvánnyal állnak ki
a kőbányai és úpesteri országutakra vámöröknök.
A feleség mos, vasal, főz és súrol, cselédre nem telik,
a moziban az olcsó helyeken hajlítgatják fölfelé a
nyakukat s a mészáros, a fűszeres, a fás és az ósze-
res napi vendég szerény hajlékukban.

S ebből az óriási rétegből egészíti ki magát egész
szellemi közéletünk. Ennek a mi világunknak vállaira
hárul az a nagy feladat, hogy politikusokat, műve-
szeket, költőket és katonákat adjon ennek a nemzet-
nek. A létfenntartás szorí: rá bennünket, hogy ne hall-
gassunk és ne takargassuk rongyainkat, amelyek már a
lelket kezdik kienni belőlünk. Ne hallgassunk: mert
fül nyílt meg végre fön, illetékes fül és illetékes szív,
amely nem mehet el segítség és megértés nélkül a mi
világunk, a magyar középosztály fűlsikertető csendje
és szemvakító sötétsége mellett.

Bihary

Színes
hímzésű
vitrázsok
Leírásuk
kézimunka-
rovatunkban

Magyaros stílusú terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI, kerület, Teréz-körút 6. szám

GYÓGYÍTSD MEG!

Írta: K. Lányi Piroska

A díványon karcsú leány feküdt. Arcát kissé oldalra hajtván aludt. Almában mosolygott és ez a mosoly édessé és gyermekiesen lággyá tette az arcát. Megmozdul, kissé kinyitja a szemét, majd tágabba nyitja, körülnéz, mint aki nem tudja, hol van. Arcáról egyszerre eltűnik a mosoly, a lágy, finom vonások megkeményednek és a száj köré kirajzolódik két éles, szenvedésszántotta barázd. Behunyja újra a szemét, visszahelyezkedik az alvás testtartásába. Vissza akar menekülni az álomba... Nem tud elaludni, csak fekszik mozdulatlanul, mintha megbénult volna. Pedig a teste csupa ruganyos izom, tele feszülő, friss, fiatal élet-erővel és fekszik tehetetlenül, pedig tudja, hogy fel kellene kelni, elintézni-ivalói vannak, meghívásai vannak. A barátnője vár rá egy csomó érdekes, kedves, vidám emberrel együtt. A szabónője is vár rá a készülő ruhával... Milyen messze van mindez tőle és milyen messze van tőle az egész lüktető, eleven élet. Lassan besötétedik körülötte és a szobája, a gyönyörű rózsaszínű leányszoba olyanná válik, mintha sivár, sötét, fekete kriptá válna.

Kriptában élek és halott vagyok! — gondolja magában és erre a patétikus gondolatra könny jelenik meg a szeme sarkában. Pedig dehogyan, dehogyan halott... hiszen szenved... és aki szenved, az él... Olyan mélységes csend van a szobában, hogy az óra tik-takja lármának tűnik...

Ezt hallgatja idegesen, szinte gyűlölködvé... Addig hallgatja, amíg már nem is hallja... most mást hall:

— Tanár úr kérem... gyógyítsd meg... így nem tudok élni... fáj a szívem... A beteg panaszkodó, szánalmas hangja ez és hallja utána az apja hangját. Pontos, komoly orvosi kérdéseit. A beteg felel... A leány már nem figyel a szavak értelmére, csak a hang új árnyalatát hallja, amelyből a felfakadó remény csendül ki...

— Tanár úr kérem, gyógyítsd meg... Különös, hogy ezek az ő apjához jönnek... Valamennyien beteg szívüket hozzák el és ő többé-kevésbé meggyógyítja őket... Milyen jó nekik, milyen könnyű nekik, hogy van, akihez eljöhhetnek, akiknek elmondhatják, hogy fáj a szívük... Neki is fáj a szíve... nemcsak képtelenségen... most már tudja, hogy a szív-fájdalmat, amelyet a szercelem szenvedése okoz, nemcsak a költők találták ki... A megsebzett szív csakugyan fáj, rángatózik, vonaglik, meg akar szakadni... Hát erre nincs orvosság? Ezt nem tudja megszüntetni az apja... erre nem tud tanácsot adni... ezt nem tudja meggyógyítani?

Felugrik a díványról. Végigsímit összerendezelődött haján, kiszalad az előszobába. Eppen most engedtek ki egy beteget... és megint jön egy új. Mindegyiknek a szíve fáj és az apjánál keres gyógyulást... Mi lenne, ha egyszer... egyszer

ő is... ő is bemenne nagyszerű, kiváló, gögös apjához és kérné, hogy gyógyítsa meg csalhatatlan, nagyszerű tudományával?

— Beszélni fogok veled, de nem este, amikor elegáns házikabátjában ül a dohányzóban... Nem, akkor már csak ember... akkor talán nincs is már meg benne a varázsos hatalom, amellyel ennyi csodát tud tenni... Mert ez megannyi csoda, — gondolja eszelősen és elhatározza, hogy bemegy az apjához. Nem a lakás felől megy be, hanem belül a betegeket köze, a várószobába. Folyóiratokat fog olvasni és várni fog, amíg sorra kerül. Hátha ez is hozzátartozik a gyógyuláshoz! Hátha ott a várakozás csendes perceiben gyűlik össze a lélekben az erő, amely hozzásegít a betegség legyőzéséhez, — gondolja és annyira beleéli magát a komédiába, hogy már talán maga is azt hiszi, hogy nemcsak jelképesen, de a valóságban is beteg egészséges, fiatal húszéves szíve.

Leveti tarka, meleg otthonkáját és belebújik utcai ruhájába. A hall felől megy be a váróba. Halkan köszön és leül az egyik magashátú fotelbe, amelyet öblörsre ültek ki a betegek.

Már csak ketten vannak előtte... egy asztmás öreg úr és egy duplatokás, feketeruhás vidéki asszony. Kíváncsian néznek a fiatal leányra. Magukban biztosan találgatják, hogy vajdon mi baja lehet. A kövér asszony szívesen meg is szólítaná, de nem tudja, hogyan kezdje. A leány észreveszi ezt és szinte jólesik neki. Furcsamódon megnyugtatja, hogy idegennek, betegnek nézik. Úgy érzi magát, mintha szíveten volna, szíveten a saját lakásában, amelyben minden zug fájó emlékekkel van tele. Itt nincs emlék... Ez várószoba. Itt jönnek-mennek az emberek. Szendevő emberek; hozzák, viszik a szenvedésüket... nem hagynak itt semmit belőle. A sóhajok összekeverednek, egymásba vegyülnek és csak addig maradnak itt, amíg lart a rendelőóra. Akkor jön a szobalány, kinyitja az ablakot, betódul a friss téli levegő, az utcazaj... S mire újból becsukja, már csak a bútorok állnak ott és semmi emlék... a szenvedésnek semmi nyoma...

Most nyílik az ajtó... valaki kilibben... az arca mosolygós... Már hisz a csodában.

— Tessenék kérem! — hallatszik a tanár mély, megnyugtató hangja... Az asztmás úr feláll és megy a fehér ajtó felé... de a tanár még mindig tartja a kilincset és szeméjébe fölött csodálkozva néz a leányra felé.

— Magda! Mit keres itt, Magda? Miféle új divat ez, beülni a várószobába... Szeretné ezt a szemével megkérdezni, mert szólni restell, de a leány úgy tesz, mintha észre sem vette volna, hogy kinyílt az ajtó. Makkacsul elmerül egy folyóiratban.

Az asztmás kérdőn néz a tanárra, mire az visszahelyezi szeméjéjét az orra fölé és betessékeli a betegét. Az ajtó becsukódik, ismét csend lesz. A kövér öreg asszony még mindig a leányt nézi. Nagyon tetszik neki ez a szép fiatal leány. Neki is van leánya... már két hete nem látta s igen vágyódik utána. Szívesen beszélgetne egy kicsit ezzel a léánnyal; megkérdezné, hogy mi baja... de a leány se lát, se hall... olvas.

Már éppen meg akarja kérdezni a néni, hogy hány óra van... de éppen nyílik az ajtó és most ő kerül sorra.

Az asztmás öreg úr köszön... elmegy. Magda egyedül marad. Egy pillanatig arra gondol, hogy ostobaság az egész... mit is akar tulajdonképpen? Talán oko-

sabb volna szépen kisomfordálni, mielőtt újra kinyílnék az ajtó, de nem teszi meg. Valami furcsa dac ébred fel benne. Mintha jól esnék neki, hogy néhány pillanatra izgalmat fog okozni az apjának. Ki fogja zökkenteni híres nyugalmából. Eszébe fog jutni, hogy nemcsak a betegeknek van szívük... a saját gyermekének is van. S akkor is fájhat a szív, ha a tulajdonosa hatszobás lakásban lakik és minden kívánsága teljesül.

Nézi az ujságot és annyira elmerül gondolataiba, észre sem veszi, hogy az öreg néni már kiment és az apja áll előtte. — Mi az, fiam... miféle új tempó ez? Nincs a lakásban máshol hely, ahol olvass, csak ebben a helyiségben?

— Apám... én... én most nem úgy vagyok itt, mint a leányod... én... én úgy vagyok itt, mint egy idegen... beteg...

— Beteg? Na gyere be kisleányom... mi bajod van? A torkod fáj? Miért nem telefonáltál Tamás doktornak?... Tudod, hogy én nem foglalkozom az ilyesmivel...

— Nem, apa... nem a torkom fáj... a fejem se... menjünk be apa a rendelőbe... egyszer engem is tekintés úgy, mintha... mintha nem a gyerekek lennék... Beteg vagyok, apa... hidd el, betegebb, mint azok, akik gyógyulást keresnek nálad... Apa... nekem a szívem fáj! — mondta szinte kiáltva és az apa megdöbbenve nézett szép, fiatal, feldúlt arcába.

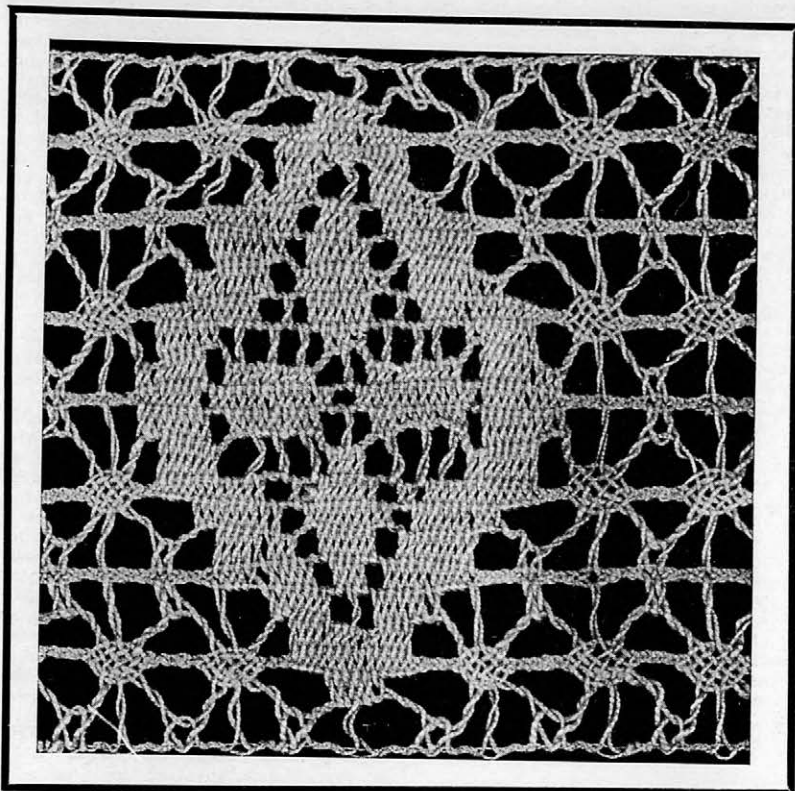
— A szíved fáj, — mondta csendesen és kinyújtotta a karját, hogy becsukja maga után a rendelőszoba kitért ajtaját.

— Ül le, fiam... és mondj el mindent.

— Mit mondjak el, apám? Fáj... nagyon fáj... néha azt hiszem, hogy megszakad... Ez minden, amit mondani tudok. Gyógyíts meg, édesapám, gyógyíts meg. Így nem lehet élni! Te, aki annyi beteg szívet gyógyítottál, talán... talán meg tudod gyógyítani az én szívemet is...

— Igen... igen, fiam! — mondta csendesen és az orvos elgondolkozva nézte a leányát. Egy pillanatra se jutott az eszébe, hogy megkopogtassa ezt a fájó szívet. A betegség tüneteit a vonagló, sápadt arcból, a fájdalommal, könnyes szemekből olvasta ki. Csak most döbönt rá arra, hogy mennyire nem ismeri a leányát. Jóformán azt se tudja, hogy él, mit csinál, mire gondol? Annyit tudott, hogy néhány hónapon keresztül úgy nagyon kedves, csinos fiú járt ide. Jó családból való úrigyerek. Rendes állása is volt, nem tehetett egy szó ellenetést se akkor, amikor Magda előlalt azzal, hogy hozzámege ehhez a fiúhoz.

— A te dolgod, fiam... ha szeretted, menj hozzá! — mondta és ezzel el is intézte a maga részéről a dolgot. Néha együtt vacsoráztak hármasan. Egyszer valami koncerten is együtt voltak. Magda verőfényesnek, boldognak látszott és Vilma néni, aki Magda mellett gyakran gardedamei szerepet játszott, kijelentette, hogy ha nem is valami fényes parti a fiú, jó férjanyag, mert a mamájához is nagyon figyelmes és még neki, Vilma néninek is vett a névnapjára csokrot. Hát ez mindenesetre megnyugtató vélemény volt, mert hát Vilma néni tapasztalt asszony... bár ez a csokor kissé talán befolyásolta tárgyilagosságát. Azt is tudta a tanár, hogy Magda már a kelengyét is megrendelte valahol... és a bútorokról is beszélt valamit, de ő bizony nemigen figyelt oda. Akkor se tulajdonított különösebb fontosságot az ügnek, amikor Magda egy napon kijelentette, hogy semmi szfn alatt nem megy hozzá Jancsihoz.

Klőpli csipkefüggőnyanyag. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkakaboltjában, Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám

— Nem megy hozzá? Miért nem, kisleányom?

— Szakitottam, apa... nem hozzám való... nem lennék boldogok...

— Kérlek, fiam... én nem szólok bele... én azt akarom, hogy boldog légy! — felelte és ezzel már el is intézte a dolgot. Most, ahogy így egymással szemközt ültek, mindezek a kurta kis beszélgetések felidéződtek az apa agyában és úgy érezte, hogy talán mégsem egészen úgy járt el, ahogy egy gondos apának el kellett volna járnia. Ő egyszerűen tudomásul vette, hogy szakítottak és most itt van a viruló szép leánya sápadtan, szenvedőn és azt mondja, hogy fáj a szíve. — Apám, gyógyítsd meg a szívemet!

Oh, hányan jönnek hozzá ezzel a kérés-sel!

— Tanár úr, gyógyítsa meg a szívemet! Az Istenre kérem, gyógyítsa meg a szívemet! — Csak most döbönt rá, hogy egész életének ez a refrénje, ez a szorongó kérés:

— Gyógyítsa meg a szívemet! — és ő erre a mindig visszatérő kérésre mindig ugyanazokat a kipurált, okos, megnyugtató szavakat feleli, felírja az orvosságot, előírja a kúrát és a betegek meggyógyulnak. Sokan meggyógyultak... néha még olyanok is, akiknek az életéről ő, az orvos, magában lemondott... Igen, ő már látott csodát... de ezek szervi betegek voltak.

Esetek, amelyeket felsorolnak az orvosi könyvek, amelyeket meg lehet tanulni az egyetemen, tanulmányozni lehet a praxisban... de ez... ez az egyetlen eset itt... ez más... és elkéservedve gondolt arra, hogy minden tudása, minden tapasztalata nem elég ahhoz, hogy ezt az egyet-

lenegy szívet, ezt a számára legdrágább, legértékesebb szívet meggyógyítsa.

... Mit csináljon? Irjon fel brómot... narkotizálja ezt az egészséges, drága, fiatal szívet? Nem, ezt nem teszi... talán... talán elküldi utazni... igen, ezt szokták tenni... szegény kicsi leányt elszakítani az emlékektől... kiküldeni idegen benyomások közé... De mi is jutott az eszébe ennek a gyerekeknek, hogy beült a betegek közé és idejött azzal, hogy fáj a szíve? Szegényke, talán arra vágyik, hogy kiönthesse a szívét... Arra vágyik, hogy ő megsimogassa... becézze, vigasztalja... Sohase tette ezt. Forrón, az egyedülmaradt férfi tragikus ragaszkodásával, imádkozta ezt a gyermeket, az egyetlen emléket az asszonyról, akit valaha szeretett és aki talán még ma, két évtized múlva is hiányzik az életéből. Imádkozta Magdát, de becézni sohase tudta. Sohasesem hangzott el közöttük egyetlen bizalmas szó sem. Nem volt meg közöttük között egyetlen kitaposott ösvény sem, amelyen keresztül el tudott volna jutni a leánya lelkéhez. Most érezte csak, hogy ez nagy mulasztás volt, és most már késő... most már nem lehet megtalálni...

Csőnd volt néhány percig. Magda tágra nyílt szeméből folytak a könnyek és finom arca néha megvonaglott. Jó volt, hogy megszólalt a telefon. Olyan volt, mintha hirtelen az élet, a mit sem sejtő, mozgalmas élet lépett volna közéjük. A tanár felemelte a hallgatót:

— Hallo... itt Bartaly tanár... te vagy az, Sándor? — kérdezte felviduló hangon. Takács Sándor volt az, a tanársegédje. Kitűnő, értékes ember, egyszer majd az ő örökébe fog lépni. Ugyanaz a

Takács doktor valami szakmai dolgot kérdez, ő felel... de mintha nem olyan kimerítően felelne, mint máskor... Miközben beszél, egyre a leányát nézi, a szívárányoson fűnylő könnycseppeket, amelyek végig gurulnak a sápadt arcocskán... Egyszerre valami az eszébe jut, már nem is figyel el, amit a tanárségéd mond... pár szóval válaszol, majd azt mondja:

— Te, Sándor, kérek... el fogom küldeni hozzád a leányomat... szívpanaszai vannak... Tudod, hogy én nekem elvem, hogy családtagot nem szabad kezelni... Komolyan kell vennünk a gyereket... tudod, hogy ez veszedelmes kor... aztán majd megbeszéljük a dolgot... Igen, el fog menni hozzád... köszönöm, Sándorkám! — Leteszi a kagylót, feláll és mint akinek hirtelen valami fontos keresnivalója akadt, tesz-vesz cél nélkül az íróasztalán.

— De apa... miért mondtad Takácsnak, hogy elmegyek hozzá?... En... én azt szeretném, ha te gyógyítanál meg engem... én... én megmondom őszintén, apám... ő... ő nem fog semmit sem találni nálam... az én... én szívem... hogy is mondjam csak, anatómiailag egészséges... én... én...

— Te... te, kisleányom, tévedsz, mert igenis beteg vagy... Sajnos, ahogy beléptél, rögtön láttam, hogy a szíved nincs rendben... No, gyere ide... ha ragaszkodol hozzá, meg is hallgatom... Magda felkapja a fejét és sápadt arcát álmélkodva fordítja az apja felé. Feláll és engedelmesen odamegy az apjához... összehorog, amikor a stetoskop odaér meleg bőréhez.

— Igen... igen... kisleányom... úgy van, ahogy mondtam... komoly zavarok, még ma el fogsz menni Takácshoz...

— Igen, apa... ha te mondd, biztosan úgy van... bár... bár én azt hittem, hogy... hogy az egész csak...

— Tudom, mit akarsz mondani, azt, hogy lelki okok... ugyan, modern ostobaság!... Beteg vagy, fiam és minthogy én az apád vagyok, nem gyógyíthatlak, tehát elküldelek ahhoz az emberhez, akiben én a legjobban bízom... Takácshoz!...

*

— Milyen tragikus sors! Bartally tanárnak, a világ egyik legelső szív-specialistájának a leánya szívbeteg! — futott át a gondolat Takács tanárségéd agyán, amikor Bartally Magda belépett.

Magda pedig gépiesen köszönt, valami mosolyfélét is erőltetett az arcára és közben arra gondolt, hogy milyen kár volt ide eljönni. Ha beteg, akkor nagyon jó, hogy beteg, hiszen ő ügysem akar élni. Miért hazudja azt, hogy meg akar gyógyulni, inkább meg szeretne halni...

— Magduska... kedves Magduska... maga beteg volna? Na jöjjön csak, majd megvizsgálom... Na, ne féljen, nem fog fájni! Vagy tőlem fél talán?

Magda mosolyog, int, hogy nem fél. Az orvos pedig kopogtatja, hallgatja a fiatal szívet, amely most csupán az izgalomtól ver szaporábban.

— Nem értem... nem értem... — csóválta a fejét.

— Ügylátszik tényleg nagyon beteg a szíve! — gondolja Magda és már látja is magát gyertyák fényében, virágok között... ravatalon. Hirtelen forró részvét fogja el saját szomorú sorsa iránt és Takács doktor egyszerre azt éri, hogy a szívhallgató fölé hajolt fejére ráhullik valami, meleg valami, nedves valami... aztán utána több...

— Magduska! Ez könny!... Igazi könny!... Magda nagyon szégyelli magát... Takács tanárségéd úr, a nagytudású ifjú

orvos pedig olyan ügyefogyottan néz rá, mint aki hirtelen rájön arra, hogy itt az egész nagyszerű tudományával nem segíthet semmit. Ha most nem volna orvosi köpenyben, nem volna stetoskop a kezében és nem állna Bartally tanár leányával szemközt, akkor tudná, mit kell tenni. Megfogni a szomorú fejcskét és addig simogítani, addig-addig... amíg kiapadnak a könnyek és a szomorú kis száj körül felfénylik a mosoly... De ő ezt nem teheti, ő most orvos, csak orvos... és neki diagnózist kell csinálnia... A diagnózis már meg is van... Ennek a kisleánynak fáj a szíve... úgy fáj, ahogy csak egy húszéves, egészséges fiatal temetésnek fájhat...

És az a különös, hogy Bartally erre nem jött rá... ő komoly szívzavarokat állapított meg... különös, ügylátszik a hozzátartozókkal szemben meg az ilyen komoly tudós tudománya is csodót mond. Hát most mit csináljon? Ennek a kisleánynak valami titka lehet, amiről az apjának bizonyára nem is szabad tudnia... Legokosabb lesz, ha úgy tesz, mintha ő is talált volna valamit, elvégre ezt a gyereket akkor is meg kell gyógyítani, ha orvosi szempontból nincs is semmi baja. Nem szabad szegénykét magára hagyni. Hiszen senkije sincsen. Az édesanyját korán elvesztette, az apja pedig csak a tudományok élt. Foglalkozni kell vele. Meg kell őt figyelni. Ha azt mondja, hogy nincs semmi baja, akkor többé nem lesz alkalma segíteni rajta, mert egészségesen nem kerülhet a közelébe... Hiszen eddig se járt a házukhoz... Ha most előállna Bartallynak azzal, hogy el akar menni hozzájuk, az öreg meg mást gondolna... azt hinné, udvarolni akar a leánynak! Ennek pedig még a látszatát is kerülni akarja. Meg aztán kicsit kényes volna meghazudtolni az öreget... Bartally talált szívzavarokat... ő meg nem talált... ez olyan dolog, amiről nem lehet vitatkozni... Az öreg biztosan annyira izgatott volt, amikor egyetlen gyermekét vizsgálta...

— Hát, kedves Magduska... a szíve tényleg nem egészséges, de reméljük, hogy rendbe fogjuk hozni... Mindenesetre meg kell figyelni az esetet... Arra kérem, holnapután jöjjön fel megint... aztán majd megbeszéljük a többit! Megbeszéljük a többit! Takács tanárségéd úr fél éjszaka azon gondolkodott, hogy vajjon mit is akar majd megbeszélni a leánnyal. Halnaltájban ráírt arra, hogy mindenesetre beszélni akar vele... a probléma nagyon érdekelte, meggyógyítani egy szívet, amely nem is beteg.

Magda eljött... ő felírt valamit, aztán azt ajánlotta, hogy sokat legyen a levegőn.

— A séta nem árt... van kivel?

A leány csendesen ingatta a fejét és azokra a hosszú boldog sétákra gondolt, amelyeknek az emlékéttől most olyan fájdalmasan összerándult szegény »beteg« szíve.

— Nincs... már pedig egyedül nem engedhetem... hát akkor ha megengedi, én fogom elkísérni. Nem vagyok valami szórakoztató partner, de elvégre a gyógyulás érdekében még engem is el kell viselnie... hiszen vannak kellemetlen, rossz orvosságok is! — tette hozzá nevetve és örömmel látta, hogy a leány is elneveti magát.

Másnap megkezdtek a sétákat. Mielőtt elindult volna, Takács mindig azt mondogatta magában:

— Bartally megérdemli, hogy meghozzam érte ezt az áldozatot... elvégre mindent neki köszönhetek... meg aztán a probléma is érdekel... nagyon érdekel...

Ezt gondolta és ez a gondolat meg is nyugtatta, minden irányban megnyugtatla... bár néhány heti séta után saját magán kezdett észrevenni különös jelenségeket... például a leány közeledtével, orvosi nyelven szólva, fokozottabá szív-működése volt...

— Ideges jelenség... Kissé szokatlan nekem ez a pszichikai gyógy mód... de nem szabad abba hagyni, mert a leányom máris feltűnő a javulás. Mintha szemmel láthatólag új szízületet volna és tegnap örömmel mesélte, hogy milyen pompásan alszik... Én ellenben egyre rosszabbul... és néha olyan szorongó érzésem van... és ha nem tudok aludni, mindig Magdára kell gondolnom, valóságos kényszerképzet ez már... pszichopatiás jelenség... A végén én leszek beteg... ezt pedig tőlem senki, még Bartally se kívánhatja... Meg fogom mondani Magdának! Meg fogom mondani, hogy most már egészséges és nincs szükség sétákra, — határozta el és másnap valahol a Lánchíd és Margitihíd között az alsó rakparton elő is állt vele: — Magda... Magduska... én... én mondanak akarok valamit... azt... azt, hogy... hogy maga... maga most már egészséges, vidám, jókedvű... jól alszik... már nincs szüksége rám... a szívére se panaszok... Be fogjuk szüntetni a sétákat... én... én valahogy ujjában nem bírom... bevallom... szívbetegségeim vannak... nem alszom... különös, szorongó érzéseim vannak...

— Érdekes! Komolyan mondja...? Hát... hát hiszen ugyanezek a sziptomák voltak nálam akkor... amikor elmentem magához... és... és maga megállapította... apával együtt, hogy szívbetegem van... szívbeteg, amiből maga kigyógyított... és... és most a maga... a maga szíve volna beteg? Ugyanolyan beteg, amilyen az enyém volt?

— Ugyanolyan beteg? Gondolja, Magduska...? Hát... hát akkor... akkor én ezek szerint... sze... szerelmes vagyok?

— Miért? Hát... hát... hogy én?

— Igen... igen, Magduska... a maga baja akkor...

— És... és a maga baja most?

— Szerelm... igen... most már tudom... most már mindent értek... Érttem, hogy miért kaptam szívbetegséget, ha megpillantottam magát, miért kellett álmatlan éjszakáimon mindig magára gondolnom... Tagadtam eddig önmagam előtt is... csak a beteget akartam látni magában... mert meg akartam gyógyítani... és azt hiszem ez sikerült is... de közben én... én lettem...

— Beteg... úgye, ezt akarta mondani... és ha tényleg, ha igazán... beteg... akkor... akkor engedje meg, hogy most meg én próbáljam magát meggyógyítani... Meggyógyítani? Hogyan... mivel?

— Azzal... hogy szeretem...!

*

Aznap este, rendelő óra után Magda az apja nyakába borult és elmondott mindent. A végén azt mondta:

— Köszönöm, édesapám...

— Mit köszönsz, lányom?... Azt mondtad, hogy gyógyítsam meg a szívedet... Nem mondhattam neked, hogy húsz éves fájó leányzúveik nem tartoznak az én hatáskörömbe... nem értek hozzájuk... Elküldtelek máshová... és ügylátszik, jó helyre küldtelek... Takács ismét ráhibázt... Hiába, mindig mondom, hogy nincsen gyógyíthatatlan szív... csak el kell találni az orvosságot... az egyiknek digitális... a másiknak... ejnye no... nem jut eszembe a tudományos neve... hát hiába, én már öreg ember vagyok!

A boldogság és az érvényesülés iskolája

Tizenegyedik lecke

Írta: Dr. Forró Pál

Néhány szó a szerelmeslevelekről

Szerelem és szerelmeslevél elválaszthatatlan fogalmak. Még az egy városban, sőt az egy házban lakó szerelmesek is írnak egymásnak. Hogy miért? Mert a leírt szónak még nagyobb varázsa van, mint a kimondottnak. Mert az olvasott szavak muzsikáját az találja ki, aki a levelet olvassa és ugyancsak ő adja meg a leírt mondatok mély értelmét, ő fantáziálja hozzá azt a sok melétséget, rajongást, amelyre minden szerelmes vágyakozik. A szerelmes levelet minden pillanatban élő lehet venni és akkor újra hibátlanul sugározza a kívánt hangulatokat.

Ebből is látható, hogy a szerelmeslevél tökéletes és nagyon hasznos találmány. De — sajnos — nemcsak édessége, hanem sok böjtje és keserősége is lehet, különösen akkor, ha a szerelm már elszállt, de a levelek megmaradtak. Ezért hát mingyárt szeggezzük le az első parancsot: úriember felszólítás nélkül is azonnal visszaadja a szerelmes leveleket, ha az a kapcsolat, amely ideáljához fűzte, megszakadt. Nagyon csúf, éretlen és inkorrekt dolog szerelmes leveleket másoknak mutogatni. És nevetséges is. Ne felejtsük el, hogy, aki hidegen, tárgyilagosan olvassa a szerelmes levelet, az éppen azokat a sorokat találja dagályos és émelegő frázisoknak, melyek bennünket legjobban meghatottak. Az első szerelmes levelet mindig a férfinak kell küldenie, a leány csak válaszolhat. De ezt a választ csak akkor küldheti el, ha mindent alaposan megfontolva úgy látja, hogy komoly szándékról és érzésekről van szó. Nagy könnyelműség olyan férfinak küldeni gyengéd sorokat, akinek házassági szándékáról nem vagyunk meggyőződve, mert bizony a legtöbb férfi indiszkrét, szeret díszkedni szerelmi sikerivel és így a magánhasználatra szánt szerelmeslevél könnyen kerülhet avatatlan kezekbe. Főlöszleges mondanunk, hogy ez milyen kellemetlen következményekkel járhat. Hány eljegyzés bomlott már fel azért, mert a menyasszony egy régebbi, régen értelmét veszített levele jutott a vőlegény kezébe. Eppen ezért a szerelmes leveleket sem szabad minden fenntartás és kritika nélkül írunk. Ne írjunk le olyan szavakat, melyeknek túlságos izzását később megbánnók. Nincs szebb szerelmeslevél, mint amelyben okosan és komolyan számolunk be gondolatainkról, napi munkánkról, muzsikáról. Hiszen ezeken keresztül is éreztetni lehet a vonzalmat, rokonszenvet.

És egy kis tartózkodó szemérem csak növeli a levél báját és értékét.

Aki szépen eszik, esztétikussá varázsolja a legprózaibb életműködést és ezzel izléséről tesz tanúságot. A gusztustalan és viszont áruló módon leplezi le a gyermekszoba hiányát, gyakran a jellem közönségességét, mohóságát és durvaságát. A csúnyán evő férfiből vagy nőből ki lehet ábrándulni, viszont a finom, elegáns mozdulatok, melyekkel valaki szájához emeli az ételt vagy boros poharát, rokonszenvet, figyelmet keltenek.

A legtöbb ember hanyagságból eszik csúnyán, lusta fegyelmelni magát, nyers őszinteséggel engedi át magát a táplálkozás ösztönének. De az intelligens, fejlett izlésű ember mindig és mindenben törődni tartozik az esztétikai szempontokkal. A gyönyörűen megvilágított, selyempatás szalonban, kristálypoharak és finom porcellánok mellett mégsem ehetünk olyan csámcsogó és habzsoló brutalitással, mint egy csárdában vagy farmertanyán.

Számos ember azért nem mer társaságba járni, mert előre kétségbeejt a gondolat, hogy nem tud majd rendesen enni. Keze bizonytalanul mozog, lámpaláz győtri, feszélyezi a mások kutató pillantása. Ezen segíteni kell. Aki úgy érzi, hogy nem tud szépen enni, tanulja meg a helyes étkezés szabályait. Nincsen ebben szégyen. Egy kis kézi ügyességgel, gyakorlattal elsajátítható az egyáltalában nem bonyolult mesterség és örökre megszabadul a szorongástól, mely egyébként vendégségbe menés előtt elfogja. Ha nincs más tanítómestere, szívesen segítségére lesz bármelyik előkelő szálloda pincére. A legkisebb kínai gyermek is boszorkányos ügyességgel tud enni két kis papálcika segítségével. Hát akkor mért ne tudnánk mi tökéletesen enni a papálcikáknál ezerszerre könnyebben használható evőeszközainkkel? Viszont az izléses és korrekt étkezés művészetét nem kell kényeskedő túlzásba vinni. Nem szükséges például feltétlenül villára tűzni az almát meghámozás előtt, nyugodtan meghámozhatjuk kezünkben tartva is.

Aki társaságba jár, ne hanyagolja el a különöségeket. Ezek cégtáblák és névjegyek, melyeket néznek, figyelnek és amelyek alapján az első vélemények kialakulnak! Például egyike a legvisszásabb látványoknak, mikor a feleség ragyogó estélyi toaletten jelenik meg színházban, mulatóban vagy társaságban és ugyanakkor férje szürke zakóban feszít mellette. Ilyenkor önkéntlenül arra gondolunk, hogy az asszony eleganciája erőszakolt, véres verejtékkel izzadták ki az érte járó pénzt és a környezet, amelyben önagsága él, aligha illeszkedhetik harmonikusan a gyönyörű estélyi ruhához, különben a férj is tudná a kötelezettségét és vagy szmokingot vagy legalább is sötét ruhát húzott volna fel. Ha feleség és férj öltözködése között ilyen szembeütően nagy a különbség, bizonyosra vehetjük, hogy házasságukban baj van, két különböző izlésű és jellemű ember kapcsolódott egymáshoz. A nő nagyvilágias eleganciájával és gondatlan gazdagságával tüntet, ugyanakkor a férj szinte dacos ellenkezéssel hangsúlyozza igénytelenségét, szürke robotosságát és azt, hogy nem osztzik felesége világfelfogásában és hazugságnak bélyegzi a felesége által fitogtatott gazdagságot. Különösen akkor helytelen ez, ha a férjnek egyébként módjában lenne szintén kifogástalan eleganciával öltözködni, meg is van a szmokingja, de lusta azt felvenni. Az ilyen kényelemszeretet és lustaság a legnagyobb mértékben sértő a feleséggel szemben és jóízű férj ezt nem is teheti. Viszont, ha a férj azért nem öltözködik stílusosan, mert nem telik neki megfelelő ruhára, úgy a feleség legyen izléses és tapintatos. Semmiesetre se öltönsz magára olyan drága ruhát, amely valósággal megbélyegzi, megszégyeníti a kopottruhás férjet. A házastársak harmonizációját öltözködésükkel is ki kell hangsúlyozni, ezért nagyon kell vigyázni, hogy efféle ellentét ne váltson ki rossz halást.

(Köv. a 12. lecke.)

Étkezés és öltözködés

Amerikában minden jó nevelés alapja az evőeszközök korrekt használata. A legszerenyebb sorban élő kis kifutólány vagy boltossegéd is szépen és kifogástalanul eszik. Annál gyakrabban találkozunk az óceánon innen hölgyekkel és urakkal, akik bizony marokra fogják a kést és a villát, szürsölnek a levest, lecsöpögtetik a mártásokat, vagy másképp izetlenkednek.

Asszonyfejek a századok tükrében

A vak asszonyok országa

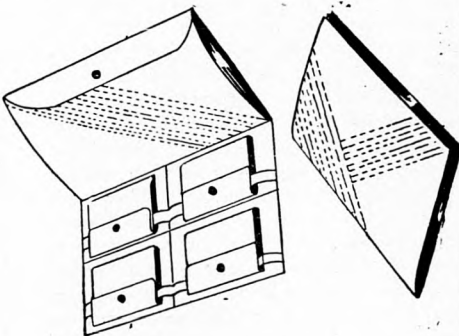
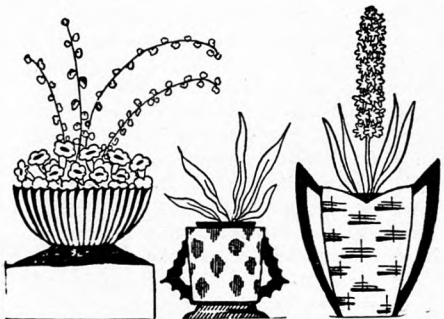
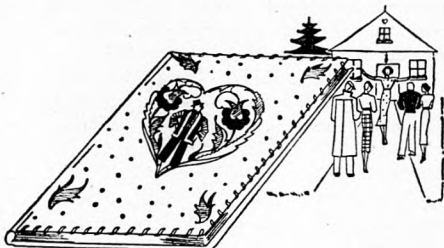
Írta: Nagy Méda

Ott, ahol a liános, folyondáros őserdőn még emberláb nem halott keresztül és a zuhatagos folyók visszadobják a merészen nekiinduló csónakot, Afrika legbelsejében él a Wakamba-törzs. Tetovált harcosai bátrabbak, mint a kölyküket féltő oroszlánok, ügyesebbek, mint a rejtőző párdúc és izmos lábuk kareszűbb és kitartóbb, mint a jávor-antilopé. A Wakamba-törzs legyőzhetetlen. A csillagok fénye hamarabb lesz homályos, mint a Wakamba-harcos vakmerőségének híre. Hatalmas törzsek múltak el és omlottak össze, országuk helyét benőtte a bozót, csak a Wakambák települése változatlan századok óta. De ennek a legyőzhetetlenségnek nagy ára van. A Wakambák asszonyai vakok. Őh, nem születésük óta, nem. Az ifjú lányok szeme még tiszta fényvel tükrözi a világot, még benne kel a nap, benne zöldel a táj és a trópusi éjszakák színes csillagai is benne fűrésztlik ezüst-kék sugaraikat. Még versenyt futnak a gazellákkal és az arannyal csikozott pillangók előttük rebbennek föl hajnali álmukból. Még látják a gyümölcsök hamvas bársonyát és fűzért fonhatnak hajjukba a reggel nyíló virágok letépett díszéből. De mindez rövid tündöklet. Ahogy asszonyok lesznek, homályosakká válnak előttük a tárgyak körvonalai, ködszerű fényt szűr rájuk csak a világ, míg végül örök sötétség a sorsuk. A törzsfőnök ifjú lánya, Kiyu, gyakran kérdezte anyját, ha a kunyhó előtt üldögélve a bambuszroszotokat szőtte fűrge ujjakkal lágy szövetté, hogy miért ez a szörnyű törvény a Wakambák asszonyai fölött? De a megkínzott, szomorú ajkak csak annyit suttogtak: a törvény kérlelhetetlen és nem engedhet meg magának kérdéseket. Csak egyet: az engedelmességet. De Kiyu, akit alig egy félév választott el attól, hogy felesége legyen a törzs legbátrabb harcosának, Muindinak, nem tartozott a megadó, sorsában alázatosan megnyugvó leányok közé. A törzsfőnök leánya volt, több szabadsággal rendelkezett, nyíltabb szemmel nézte a dolgokat és gondolkodott fölöttük. Apja, mint gyermeket, többször magával vitte hosszabb útjaira és ilyenkor a tűz körül ülő férfiak beszédéből kihámozta az igazságot, hogy más országok asszonyai nem hordanak sűrűrostú fátvölt az arcuk előtt, más törzsek asszonyainak nem kell sötétségbe rejtetten átvirrasztani hosszú életüket. Gyűlölettel szőtte a kókuszpálmák szálaiból hasított finom fonalakat menyasszonyi fátvöllá, amely el fogja előtte takarni a nap tiszta fényét és kegyetlen homálya lassan vakká mérgezi két látó szemét. Ez a gyűlölet rászórdott Muindi alakjára is, aki hiába terítette elé a legszebb oroszlánbőrt és hiába hozta ki a «donga» sűrűjéből a leggyengébb húsú madarat, Kiyu nem mosolygott rá és nem dobta felé közsöntésül a hajába tűzött virágot. Drága árnak tartotta a szerelmért cserébe adni az egész csodálatos színekben tündökölő világot, Kiyut mindenki büszkének ismerte és magának valónak. Nem irigyelte érte Muindit senki a törzs harcosai kö-

zül, pedig Kiyu szép volt, mint a tisztáson nőtt virág és teste hajlékonyabb, mint a folyondár indája. De olyan furcsa és megközelíthetetlen volt, mint a fák tetején nőtt orchidea. Nem játszott lánypajtásaival, nem táncolt a dobszó süketítő zaja mellett, csak mikor egyedül volt az erdei tisztáson és az apácásas különös, lágy fuvolózó hangon hívta a párját, akkor ringatta csak meg derekát és karját a tánc könnyű ütemére. Egyetlen barátja volt csak, Ndolo, a sánta fiú, akinek egyik lábfeje még gyermekkorában egy gepárd torkában maradt s ezért nem vették be a Wakambák harcosai közé. Pedig Ndolo csonka lábával volt olyan ügyes és fűrge, mint bármelyik harcos s mert vadat nem tudott a többiekkel együtt hazahozni. hát gyümölcsöt gyűjtött, édes gyökereket és a mézkiáltó madár szavára ő hozta le legügyesebben a vadméhek korhadt ágakba rejtett csemegéjét. De Ndolo ennél többet is tudott. Ismerte az állatok szavát, a növények gyógyító erejét és csillagos esteken meg tudta magyarázni Kiyunak a végtelen csöndnek a születését. Egy ilyen estén kérdezte meg Kiyu, mikor alig két holdtölte volt még esküvője előtt: — Ndolo, anyám nem akar válaszolni kérdésekre soha, de te, aki annyi titkot tudsz abból a különös és rejtelmes világból, ahol mások füle csukott és süket, mondd Ndolo, miért kell a Wakambák asszonyainak megvakulni? — Ez a férfiak titka, Kiyu, ne kutasd, ha békés asszonyként akarsz férjed, a nagy és bátor Muindi mellett élni — mondta Ndolo és tenyerét a földre illesztette, hogy több kíváncsi kérdést ne kelljen meghallania. De Kiyu lefejtette a szabadkozó kezeket és a fiatal férfi arcába nézett: — Te meg tudnád ölni ezt a két szemet, amelyben benne tükröződik a te arcod is, mint a folyóba vetett pillantás? — A férfi lehajtja fejét: — A te szemed elvesztése még csonkaságomnál is fájóbb nekem és szenvedésed égetőbb, mint a tövismarta seb. De a törvény törvény. — Kiyu felugrott és két karját lázadón a magasba dobta: — A Wakamba-törzs férfiai kegyetlenek és gyűlöletesebbek, mint az odvából elősurranó kígyó, Kiyu inkább a keselyűknek dobja a testét, semhogy Muindi szerelméért a szemét adja áldozatul.

— Várj csak, Kiyu, mielőtt esküt tennél az engedelmességre, hallgass meg engem. A törzsbeli harcosok titka nincsen rámbízva, hiszen én csak egy nyomorult fereg vagyok a bátor Wakambanemzetség között. De annyit tudok, hogy amíg az emlékezet visszaemlékszik, abban a nagyon régi időkben még nem kellett sűrű fátvölt hordani a Wakamba-törzs asszonyainak. De a férfiak nem tisztelték a férj jogát és ha megáhitották a más asszonyát, párharcra hívták, ahol az egyik mindig a küzdőtérre maradt. Így pusztították egymást a legbátrabb harcosok, végül is a Wakamba-törzs annyira legyengült, hogy helyéről kiverték a Kikuyu-törzsbeliek. Akkor fogadták meg a Wakamba-férfiak,

Kelím terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában, Budapest, VI, Teréz-körút 6. sz.

hogy új házájukban megtagadják maguktól az asszonyok látását, akiknek szépsége csak gyengíti a férfiúi erőt. Azóta kell a törzsbeli asszonyoknak olyan sűrű fátyolt hordaniok amely még a szemük tüzeit is eltakarja, nehogy vágyat keltsen a férfiban és azóta lettek legyőzhetetlenek a Wakamba-törzs harcosai.

— Nagy ára van ennek a dicsőségnek, Ndolo, nem gondold? — mondta keserűen a leány, — minden asszonyéletet a sötétségnek dobni azért, hogy a harcos ebbe rejtsejék erejüket, szörnyű és kegyetlen törvény.

— De látod, Kiyu, azóta békén élünk ezen az áldott helyen és senkinek nem jut eszébe, hogy megtámadja a Wakamba-törzset. Ismerik és félik a titkát.

— Békén éltek ti férfiak, de a törzsbeli asszonyok örök keserűségben, mert nem mulik el fejük fölött hétszer tíz holdtölte és már hiába dobnák le arcuk elől a fátylat, akkor sem láthatnák a kéken villogó eget. Önök vagytok és hitványak, mert békétekért és vak hitetekért megölték a mi életünket. Inkább zúgjon testemen keresztül az ellenség nyila, semhogy olyan lánygyermeket szüljek férjemnek, aki ilyen hasító kínra eszméljen házassága előtt, mint én.

— Minden asszony békén viselte eddig a törvényt, miért lázadsz te olyan ellen, amiből úgy sincs szabadulás? Vagy talán nem szereted Muindit, akit atyád férdjedül jelölt? — kérdezte mohón Ndolo és hirtelen szorosán a lány mellé lépett.

— Irtózom a látásától is, a leselkedő párdúc jut az eszembe, ha felém veti a pillantását, így érezheti magát a kudu, ha karcsú testét megbénítja a félelem, mielőtt terítékre kerül. Hogyan tudnám szeretni azt, aki elveszi előlem a záporozó napot, a zöldelő pálmát és a futó felhők játékát? Hogyan szeretném azt, aki eleven halálra szán? — kiáltotta kétségbeesetten Kiyu és a földre vetette magát, meztelen karjára borulva, zokogva.

Ndolo megdöbbenve topogott körülötte, majd mellé hasalt és csittítani próbálta a lányt:

— Kiyu, — mondta suttogva, — én tudok egy módot a szabadulásra. Azon az éjjel, amikor mámorosak lesznek a tánctól és italtól, a te menyegződnék az éjjelen, elviszlek innét Túl a zuhatagos folyón ismerek egy békés törzset, akik be fognak fogadni mindkettőnket. De gondold meg, Kiyu, én csak egy szegény nyomorék vagyok, nem tudok prémes állatot és gyenge húsú vadat eléd fektetni, járásom bicegő és sokszor kicsúfolnak azok, akiknek testük ép, de lelkük kemény. Mellettem nem lesz könnyű életem, Kiyu, dolgoznod is kell, mert abba a törzsbe, ahová készülünk, egyformán viseli a férfi és a nő a munkát, nem, mint itt, hogy meg vagytok óva minden külső dologtól és csak finom szövésű kézimunkák enyhítik előttem a napok egyhangúságát és a sötétséget. Ha el tudnád fogadni ezt és az én alázatos szeretetem, akkor meg tudlak menteni magadnak és magamnak.

Kiyu fürgén ugrott fel, szemeiben még ott égtek a könnyek, de szája mosolygott: — Ndolo, te itt hagyád értem a törzset, vállalnád, hogy számkivessenek és megtagadjanak és az idegen törzsben magányosabb légy, mint a hurokra került vad, vállalnád azért, hogy nekem ajándékozhass szemeimet?

A férfi lassan, mint az esküt foglalta:

— Vállalnám. Mert szép vagy, mint a forrásban fürdő hajnal és gyöngédebb a szíved, mint minden asszonyé, akit eddig ismertem.

Kiyu hirtelen kivette a hajába tűzött virágot és a férfi elé dobta:

— A bicegő Ndolo kedvesebb nekem, mint Muindit, az erdők harcos fia. Muindit kegyetlen, belerug a haldokló vadba és hiába kér kegyelmet tőle a párját féltő anyamadar. Ndolo teste csonka, de arcán béke van és nyájasság. Szavai az énekesmadárnál is lágyabb zengésűek és szíve megérti Kiyu szenvedését. Muindinak sohase mertem volna elmondani félelmemet, megvetelt volna azért, hogy ölelése nem kárpótol a vakságomért. De Ndolo megérti, hogy nagyobb szeretet lehet adni önként, mint kényszerítő rabságban. Ha még nem bántad meg a szavad, elvihetsz magaddal, akkor, azon az éjszakán.

Mikor a második holdtölte teleمرت fénnel az eget, megtartották Kiyu lakodalmát, az asszonyok csendes dallal topogóztak a tűzhely körül, míg a férfiak a részegítő italt kortyolgatták. Amikor pedig megszólaltak a tompahangú fuvolák és az éles zajú dobok, az asszonyok különös menete táncok sorakozott. Mint valami alvilági árnyak, hajladoztak ezek a vak táncosnők a zene egyre vadabb ütemére, majd kört formáltak a tollal díszített táncosok és rökoltva forogtak mind gyorsabban, mind gyorsabban, míg csak valamennyien ott nem feküdtek a fel-tépett gyepen, mámoros álomban.

De ekkorra már Kiyu és Ndolo messze jártak. A férfi karcsú teste óvatosan kúszott, mint a kígyó, előre és nesztelenül vonta maga után a lányt. A legpuhább léptű gazella megirigyelhette volna ezt a zajtalan szökést, amely egyre messzebb sodorta őket a teleptől. Csak mikor a dobok sikettől lármáját is fölitta a távol, akkor mertek először megpihenni a donga egy kicsi tisztásán. Egymást átölelve az apró neszekre figyeltek, éjjeli lepkék zúgtak el előttük, moszkítók zümmögtek, más-más nótájú tücskök zengték a szerelem hívását, a távolban majmok sikongtak és mint a baglyok, huhogtak a mocsárba rejtőző békák.

Mikor kelet felől hirtelen fényzőnnel föltámadt a nap, Kiyu felé tárta a karját és megköszönte világosságát.

Ő volt az egyetlen Wakamba törzsbeli asszony, aki házassága reggelén szabad és meztelen szemmel láthatta a fényt.

Ő volt az egyetlen boldog asszony, a félelmetes Wakamba-törzs boldogtalan asszonyai között.

Az ember kétféle életet él, tudattalan és tudatos életet. Az első a csecsemő, a másik a gyermek s felnőtt élete. A kis emberpalánta öntudatra ébredése akkor kezdődik, amikor reproduktív tevékenységét elkezdi. Ez a folyamat lassan megy végbe a gyermekben. A 12—18 hónap között jelenik meg nála az utánzóképeség, amely erősen fejleszti értelmét. Ismereteit, tudását, érzelmeit s akaratnyilvánításait a gyermek ebben a korban a nyelv, illetve a beszéd által közvetíti, havonta 20—25 szót is megtanul. A beszéd megtanulásában ugyanazt az akarást tapasztaljuk, mint mikor jární akar megtanulni. Minden gyermek nevelésre szorul. A nevelés legszentebb s legelemibb kötelessége minden szülőnek. Minden perc áldás, amit a szülő a gyermekével tölt, ha a gyermekének megértése vezeti őt. A szülőnek gondolni kell arra ilyenkor, hogy nem saját maga számára, hanem az életnek neveli a gyermekét, az élet pedig öröme mellett küzdelmet is jelent. A gyermekre semmi sem hat annyira, mint a példa s mivel legtöbbet szüleivel van együtt — a szü-

lök példája. A tapasztalatszerzés képessége a gyermeknél igen nagy. Tele van kíváncsisággal minden iránt, ami csak körülötte történik. A gyermek amint nő, elhagyja a tipegést s folyékonyvá válik a beszéde, folyton kérdezősködik, mindent megfog, mindent szétbont, elront, mert mindent látni akar. Érdeklődési vágya olyan intenzív, hogy kész feláldozni játékszerét is, csak hogy megtudja, mi van a babában, milyen a játékautója, katonája belül, miért zörög a csörgője. Az előretörő értelem első áldozata lesz a játékbaba s a fakatona. Napjában százszor is szétbontja őket s nem unja ezt meg, mert értelme állandóan munkában van. A kíváncsiság érdeklődés végigvonul az egész gyermekkoron. De nemcsak játékszeréről iránt érdeklődik, hanem önmagával is sokat foglalkozik, örökig elnézi körmeit, ujját, kíváncsian merül el egyéb testrészeinek szemlélésébe s csodálatos dolgokat fedez fel. Körülbelül a 3-ik évben jön életének legnagyobb kérdése: a „miért”? A kisgyermek kutató, kíváncsiság tekintete mindenhová behatol, se vége, se hossza

a sok kedves kérdésnek. A gyermek folyton beszél és kérdez. A sok kérdezgetésre kapott válasz az első igen komoly tanulás, tanítása a gyermeknek. Minden iskolában pontos tanterv van, a megtanulandó anyag mennyisége órára, hétre, évre meg van szabva, a kisgyermekkorban, ha anyja, vagy más felnőtt, aki neveli a gyermeket, egész nap felel a feltett kérdésekre, nincs tekintettel a gyermek felfogóképességére s arra, hogy értelmét túl ne terhelje. Olyan családokban, ahol több hasonlókorú gyermek játszik együtt, ez a hiba nem fordulhat elő, szórakozása közben időnként elteledik figyelme a folytonos kérdezősködéstől. A kérdésekre anyagi türelemmel kell felelni, nem szabad olyan választ adni, ami elutasító, vagy esetleg önértéket sérti. Lehetőleg őszintén kell felelni, mert ha a gyermek észreveszi, hogy becsapják, elveszti bizalmát s a szülő esetleg elveszti tekintélyét gyermeke előtt. Tekintély nélkül pedig igazi nevelés nincs. A gyermekkor jó s helyes irányba terelt kíváncsiságára viszont sok szép eredményt hoz. A 3—4 éves gyermek már jó adag önértéke is van s ezért részére a megfelelő formában rendelt legszigorúbb intézkedés elviseleése gyakran könnyebb, mint az egyszerű kézlegyintés tudomásulvétele. A szülő vegyen részt a gyermek játékaiban, de ne erőszakolja rá akaratát, észrevétel nélkül is irányíthatja a játék fordulatait. A gyermek tehetetlen s önző, senkivel mással, csak önmaga bajával törődik, míg környezete csak vele. Ebből az önző, dacos, magát központnak s minden mást csak eszköznek tekintő vadsági állapotból helyes nevelési eszközökkel kell kiemelni a gyermeket. Gyorsan hozzászokik a gyermek, hogy minden akarata szerint történik s később is azt akarja, hogy mindig így legyen. Mikor a szülő ezt észreveszi, rendszerint már későn van. Vannak gyermekek, akik később, ha akaratukat nem teljesítik, valóságos dührohamokat mutatnak. Bevezetése ezeknek egy hosszú sikitás, majd eláll a légzés, a gyermek elkékül, megmerevedik, néhány rángás látható arcán s végtagjain, míg néhány másodperc múlva kezd csak újból lélegezni. Az ilyen rohamok teszik gyakran rabszolgává a megijedt szülőt, a gyermek viszont zsarnokoskodásában addig mehet, hogy készakarva kiváltja ezeket a rohamokat s ijeszti meg az aggodalmaskodó szülőt, aki nem tudja, hogy tulajdonképpen veszélytelenek ezek a rohamok. Másfajta szülő szüntelenül elégedetlenkedik, korholja, zaklatja, javítja gyermekét, sőt nem riad vissza az állandó parancsolgatástól sem, durvák mindig s főleg a családapák vannak azon az állásponton, hogy a fiúgyermek keményen kell nevelni. Az indulatoskodás hasonlót vált ki a gyermekből, aki ideges, durva, türelmetlen s félnék lesz, bátorsága s önbizalma nem fog kifejlődni. Kérdés már most, a szülő milyen magatartást tanúsítson a kisgyermek ú. n. hibáival, akaratosságával szemben? Nem lehet megengedni mindent, de ha lehetséges, engedjünk meg a gyermeknek minél többet, mert ez akaratának s értelmének fejlődése szempontjából fontos, ha pedig a kívánt játékok megengedhetetlenek, jobb, ha azokat lehetetlenné tesszük, pl. tárgyakat, amiket nem szabad megfogni, tegyük el szeme elől s csak végső esetben kerüljön összeütközésbe a szülő gyermekével. Minden szülőnek szem előtt kell tartania, hogy a gyermek tapasztalatszerzési fogékonyságán kívül magával hozza hajlamait is, azokat fejleszteni, tökéletesíteni kell, mert a gyermek a jövő hadvezér, a jövő művész, tudós, mérnök, orvos, munkás, a gyermek az egész jövőendő.

Írta: Dr. H. L. E. gyermekorvos

J.4042
8-10,10-12

J.4043
10-12,12-14

J.4044
10-12,12-14
★

J.4045
8-10,10-12

J.4046
2-4,4-6

J.4047
10-12,12-14

J. 4042. Bolero ruháska, fehér-kék pettyes és kék mosóselyemből 8-10 éves leánykák részére. Anyagszükséglet: 2,70 m pettyes, 75 cm kék 80 cm széles anyagból.
J. 4043. Nagykockás mosóselyemből készült ruha, 10-12, 12-14 éves leányok részére. A fehér gallér pirossal van szegélyezve, az öv ugyanezestől pirosból készül. Anyagszükséglet: 2,90 m 80 cm széles anyagból.

J. 4044. Frész színű diagonál szövetsből készült iskolaruha 10-14 éves leányok részére. A csokor és a kis zsebkeendő mintás selyemből. Anyagszükséglet: 1,80 m 1,30 m széles anyagból.
J. 4045. Ez a kétrészes ruha a csikós műselyemanyagból részben hossziban, részben szelvényben van feldolgozva. Anyagszükséglet: 2,10 m 90 cm széles anyagból, 8-10 és 10-12 éves leánykák részére.

J. 4046. Ezt a kis rózsaszín selymruhászkát, amelyet 2-6 éves gyerekek hordhatnak, a felsőrészen és ujjakon himzés díszíti. Anyagszükséglet: 1,50 m 80 cm széles anyagból.
J. 4047. Sportszerű ruháska, világoszöld vászonból 10-14 éves leányok részére. A gallér fehér selyemből készül. Anyagszükséglet: 3 m 80 cm széles anyagból.

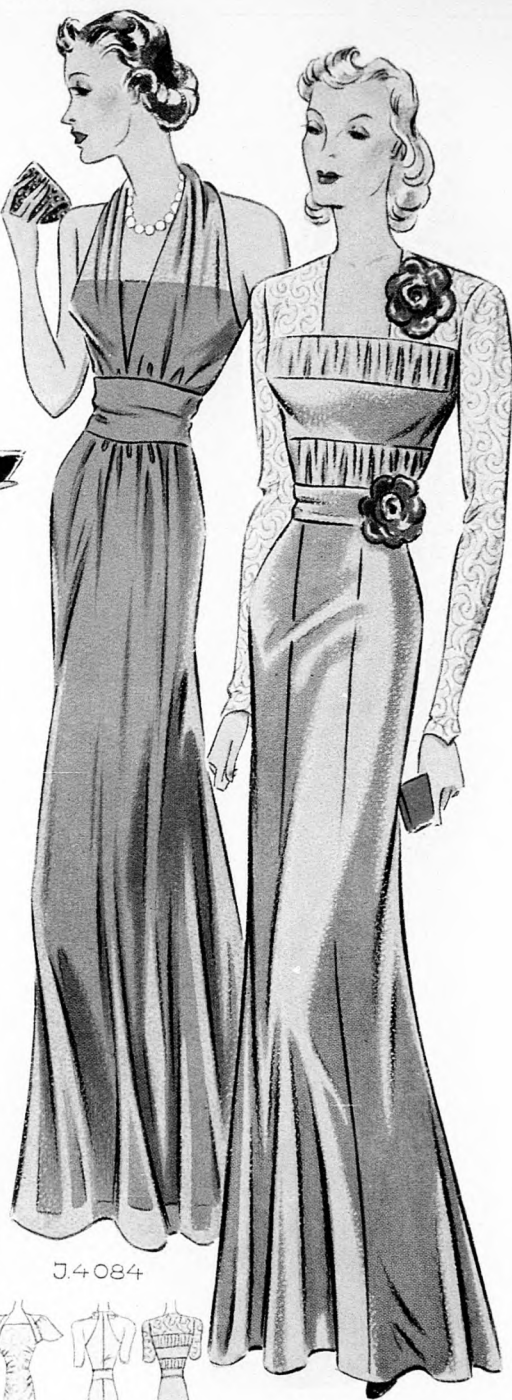
J. 4048/49. Nyári komplé. A ruha alja finoman kockázott kék vászonból, a blúz kék-piros mintájú mosósövetből készült. A fehér kabátot a szoknya anyaga díszíti. Anyagszükséglet a ruhához: 1.80 m kék, 120 cm széles, 1.55 m fehér 80 cm széles, a kabáthoz 1.45 m 120 cm széles anyagból.

J. 4050. Tarka mintájú nyári ruha, amelyen a minta elől hosszában van feldolgozva. Anyagszükséglet: 90 cm széles anyagból 3.75 m.

J. 4051. Gyapjúmuszlinből készült dirndli, melyet keskeny feketebarsony szegélyez. Fehér batisztból készül a kötény és a felsőbetét. Anyagszük-

séglet: 4.70 m muszlin, 1.80 m batiszt 80 cm széles anyagból.

J. 4052. Ez a kétrészes dirndli, mintás és kék vászonból készült. A kötény és a felsőbetét anyaga fehérbatiszt. Anyagszükséglet: 1.35 m mintás, 2.85 m kék vászon, 1.10 m batiszt 80 cm széles anyagból.

J. 4081/82. Elegáns délutáni komplé barna georgettből és csipkeshövetből. A csipkeshövetből készül a blúz és az ujj nélküli hosszú kabát. Az alj berakott. Anyagszükséglet: a ruhához 3,50 m georgette 95 cm széles, 1,90 m csipkeshövet 90 cm széles, a kabáthoz 2 m csipkeshövet 90 cm széles anyagból.

J. 4083. Elegáns estélyi ruha, világoskék csipkeshövetből, újszerű nyakmegoldással, a hátán zippzárral. Anyagszükséglet: 90 cm széles anyagból 5,40 m.

J. 4084. Levendulakék georgettből készült estélyi ruha, alatta hasonlószínű krep-szatinból készült

alsóruha. Anyagszükséglet: 95 cm széles anyagból 5,55 m georgette, 2,70 m krep-szatin.

J. 4085. Marocainkrepből és csipkeshövetből készült színházi ruha, melyet a vállon és az övnél virág díszít. Anyagszükséglet: 4,60 m marocainkrep, 95 cm széles anyagból, 90 cm csipkeshövet, 90 cm széles anyagból.

J.4087

J.4086

J.4088

J.4089

J.4090

J. 4086. Fiatalos nyári ruha, fehér mosóelyemből, melynek felsőrészét és az ujjait tarka himzés díszíti. Anyagszükséglet: 3.60 m 80 cm széles anyagból.

J. 4087/88. Világospiros és fehér vászon-komplé. A ruhát fehér szegély, a fehér kabátkát vörös

szegély díszíti. A ruha anyagszükséglete: 80 cm széles anyagból 3.10 m, a kabáthoz 80 cm széles anyagból 2.25 m.

J. 4089. Fehér mosóelyemből készült nyári ruha, melyet az övrésznél és az ujjakon piros himzés

díszít. Az öv fekete bársony. Anyagszükséglet: 3.20 m 80 cm széles anyagból.

J. 4090. Világoskék műselyemből készült délutáni ruha, melyet himzés díszít. Anyagszükséglet: 3.35 m 90 cm széles anyagból.

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Mindenkinek feltűnt, hogy azon a fogadáson, amelyen a Tiránába beosztott diplomaták üdvözölték I. Zog királyt és magyar grótkissasszony-menyasszonyát, éppen a magyar ügyvivő nem jelent meg. Tudvalévőleg Magyarországot a római követ képviseli Albániában, mint ügyvivő. Azt mondják, hogy a diplomaták fogadásakor a magyar ügyvivő éppen Rómában tartózkodott és ezért nem jelenhetett meg az ünnepélyes fogadáson.

Érdekes angol-magyar házasság szövődik jelenleg Budapesten. Miré e sorok megjelennek, már meg is történt a hivatalos eljegyzés. Néhai Schmidt Imre miniszteri tanácsos és neje, Lányi Olga fia, Tibor, eljegyezte Lawrence K. E. angol őrnagy és neje, Gudim Dagny lányát, Sophie-t.

Ábrahám Ambrus dr. premontrai kanonokot, aki nemzetközi viszonylatban is híres neurológus-tudós, tagjává választotta a legnagyobb amerikai katolikus tudományos társaság, a Catholic Round Table Of Science.

Lukács Ignác, a szegedi járásbíróság szeretett elnöke nyugalomba vonul. Ebből az alkalomból díszes albumot tervezettek, amelyet a szentesi, algyógyi, szegedi járásbíróságok festett képe díszít. Lukács Ignác 1913 óta elnöke a szóban lévő járásbíróságoknak. A művészi emlékkönyvbe Lukács Ignác minden jelenlegi és volt alkalmazottja beírja a nevét.

Közismert tagja a pesti társasági életnek gróf Szécheny Miklós követségi titkár, aki a külügyminisztériumban teljesít szolgálatot. Váratlanul elhunyt nagynénje, Lamberg Henrikné grófné, aki ráhagyta értékes fehérmegeyi kastélyát, földbirtokát és szőlőjét. A fiatal arisztokrata így egyik napról a másikra hatalmas vagyon ura lett. Szécheny Miklós gróf édesapja az osztrák-magyar monarchia párizsi és római követe volt.

Berczelli Anzelm Károly, akinek tavaly «Fekete Mária» című misztériuma sikerrel szerepelt a szegedi ünnepi játékok műsorán, nemrégiben Pestre került a Széchenyi-könyvtárba. Amint halljuk, «Uram irgalmazz!» címen új drámát írt a tehetséges könyvtári tisztviselő. A darab a régi keresztény Rómában történik és a szentistváni idők római-magyar kapcsolataival foglalkozik. Úgy tervezik, hogy a darab bemutatóját a szombathelyi Dóm-téren rendezik. Aba-Novák Vilmos festőművészt kéri fel a díszletek elkészítésére és Muhorai Elek lesz a darab rendezője.

Erősen tartotta magát a hír, hogy egyik kis állambeli követünk egyik legnagyobb államba kerül követnek rövidesen. Állítólag ebből nem lesz semmi. Okul azt említik, hogy a követ legutóbb a kis ország miniszterelnökével és annak szűkebb baráti körével szórakozott egy este. Másnap a szóbanforgó miniszterelnök be nyújtotta lemondását. Minderről a követ nem tudott és így előre nem is tudott tájékoztatást küldeni.

Irsay József alezredes írt egy érdekes háborús regényt. A könyvet egy másik tehetséges katonatiszt, Szabó Károly százados rajzai díszítik.

P. Bangha Béla elutazott Rómába, a Jézus Társaság Világkonferenciájára.

Mint szép reményekre jogosult hegedűművész nő mutatkozott be a Zeneakadémián egy csinos cigánykisasszony, Kóczé-Magyar Mária. Az új hegedűművésznek a szó szoros értelmében vérében van a muzsika szeretete, mert édesapja az őccse Magyar Imre cigányprímásnak, édesanyja pedig a huga Kóczé Antalnak.

A Magyar Gazdák Országos Lovas Egyesülete az idén is megrendezi néhai Harthy István lovassági tábornok emlékére a szokásos távlovaglást. Július 19—29-ig lesz a nagy lovastúra, amely Törökzentmiklósról indul és Pécsre fut be. Már sok előkelő külföldi lovas jelentkezett a távlovaglásra.

E sorok írója jelentette először, hogy a híres sportember, Darányi József dr. eljegyezte Várnay Editet. Most felkerestek illetékes oldalról és közölték, hogy az eljegyzési hír egy tréfás félreértés folytán terjedt el a MAC-ban. Nevezetesen egy baráti vacsorán kérte meg tréfából az ismert sportember a kedves bálkirálynő kezét, amit a jelenlévők ugyanolyan tréfásan vettek tudomásul. A jelen nem lévők azonban, akik nem ismerték a jókedvű estély hangulatát, halálos komolyan vették a kiszivárgott hírt és igazi pesti szokás szerint buzgón terjesztették.

Egy sokat szereplő bálelnök híres volt a kemény szívéért. Egyszer lányult meg a szíve, abból is kiszámíthatatlan kellemetlenségei támadtak. Egyik bálban, szupé után, amikor a hangulat már emelkedett volt, s amelynek ő volt az elnöke, odalépett hozzá a zenekar vezetője. Kérte, hogy rendeljen a zenekar tagjainak egy-egy pohár sört. Az elnök megtagadta a kérés teljesítését, mert szerinte nincs joga kiutalni ilyesmire költséget. A karmester nem akart hinni a fülének, s talán szomjas is volt erősen, nem nyugodt bele az elutasításba. Bálzó lányokból és fiúkból szervezett egy kis küldöttséget, amelynek tagjai körülfogták a szigorú elnököt és addig nem tágtítottak, amíg meg nem rendelte a söroket. Az elnök kényszeredett mosollyal engedett a kérésnek, közben megjegyezte, hogy «most már megindulhat a fegyelmi eljárás». Mit tesz Isten, az elnök ellenzéke két nap múlva fegyelmi eljárást indított az engedély nélküli költsézésért, s hiába akarta az elnök a saját zsebéből kifizetni utólag a zenekar tagjainak italát, az eljárást lefolytatták és megfosztották tiszteletbeli rangjától. Közben a szembenálló felek összeszólkoztak és kettős lovagias ügy keletkezett néhány pohár sörből. Az elnök két laposvágást kapott a vállára... Ez volt a világ legdrágább sörozése...

A FESZÜLT VISZONY

Egyik nagyon kedves barátom felesége teát adott, amelyre szívesen mentem el, mert hozzá voltam szokva, hogy rendszerint okos, szép és kellemes asszonyokkal találkozom náluk. Észrevettem, hogy két fiatal asszony (— nem akarok indiszkrét lenni, tehát az egyiket Lujának, a másikat Ilonának nevezem —) feltűnően kerüli egymást. Amikor Lujza a nagy szalonban volt, Ilona kísértelt a kis szalonba és megfordítva. Ott volt mindkettőnek a férje is, akik látszólag viszont bartáságosan diskuráltak. Határozottan bántott, hogy a két asszony nem érintkezik egymással. Egymáshoz illő, egyformán művelt és intelligens teremtések, szépség dolgában is kiállják az összehasonlítást. Hogy két ilyen szeretetreméltó lény ne tudja megérteni egymást! Inkább az esztétikai, mintsem a morális érzékem háborodott föl, mintha üstét kapott volna, valami kiábrándultságfélért éreztem, arra gondolva: hogyan értsék meg egymást azok a nők, akiket származás, nevelés, műveltség áthidalhatatlan szakadéka választ el, ha a hasonlóak így össze tudnak különbözni? De vajjon miért? Mi lehet az oka? Nem henyé kíváncsiszkodás, hanem a kérdésnek társadalmi szempontból való érdekessége ösztökélt, hogy jennartás nélkül szóvá tegyem a dolgot.

Először Lujza asszonyhoz fordultam:

— Mondja, kérem, de őszintén: mi van maga közt és Ilona közt?

— Képzem? — emelte rám a szemét Lujza. — Miért kérdezi?

— Úgy látom, valami feszültség... Maguk kerültek egymást.

— Igazán? Észrevette?

— Pedig nem is kémkedtem, asszonyom. Magától derült ki.

Nagyon feltűnően csinálják. S hozzá: két jóbarát feleségei.

— Nem vonom kétségbe azt a jogát, hogy kérdést intézzen hozzám, hiszen maga régi jóbarátunk, — felelte Lujza és nekem az volt az érzésem, hogy nagyon őszintén beszél. — Sőt: maga talán szolgálatot is tehetne... nem nekem, hanem a férjemnek. A férjemet ugyanis határozottan bosszantja, hogy Ilona meg én... szóval, hogy nem valami nagy köztűnt a barátság. Szeretném, ha egyszer megtudná Ilona, hogy miért hidegedtem el tőle.

— Biztosan valami jelentéktelen dolog... pletykaság... — vettemet közbé.

— Szó sincs róla. Ilona nagyon korrekt asszony. Elég gyakran találkozom vele társaságban... igaz, hogy sohasem tudtunk egymás iránt fölmelegedni, de nem azért, mintha valami csúnya szokása volna. Én csak azt a különös modorát nem tudom bevenni. Tudja, olyan gögös, olyan magasan hordja a fejét, úgy el akar nézni mindig fölöttem, hogy az már határozottan sértő. Nem tudom, miért adja a hercegnőt velem szemben, majdnem azt mondtam: miért rázza úgy a rongyot?.. Tudtommal egy társadalmi réteghez tartozunk, a férjeink ugyanazon a pályán működnek, a viszonyaink is egyformák. Nem értem, — hangzott sóhajszerűen.

— Tehát felhatalmaz, asszonyom? — kérdeztem — Mert benem van bátorság, hogy megkérdezzem tőle.

— Nagyon kedves.

— Akkor csak tíz percet kérek. Postamunka lesz, de azért alapos. A másik szalonba mentem. Ilona a zongoránál támaszkodva állt és cukorkát majsolt. Pár sablonos szó után a tárgyra tértem. A szép asszony csodálkozva hallotta, hogy a Lujzával való barátságát viszonyáról saját megfigyeléseim alapján tudomásom van. Mikor az okát tudakoltam, ajkbiggyeszve felelt:

— Én mindent megpróbáltam, de Lujzával nem lehet őszintén barátkozni. Maga is biztosan észrevette, milyen kellemetlenül és türelhetlenül gögös ez az asszony. Még elvárná tőlem, hogy guszuláljak neki, hogy szépeket mondjak, hogy az udvarhölgyének álljak be... Én nagyon sajnálom, már csak a férjemen miatt is, akik jövőszonyban vannak, hiszen egy pályán működnek... de Lujzával nem lehet... nem lehet! Túláságosan előkelősködik önugsága. Most legalább tudja, mi az oka... De ha szívességet akar nekem tenni, mondja el őszintén neki azt, amit tőlem hallott, mint a saját véleményét. Hadd legyen egy rossz napja! Lujza asszonynak a következőképp számoltam be diplomáciai lépésem eredményéről:

— Maga tévedésben van, asszonyom. Ilona a legjobb véleménygel van magáról. Okos, finom, művelt, szellemes nőnek tartja. Csak az az egy fáj neki, hogy maga meglehetősen ridegen bánik vele, majdnem azt olvastam ki a szavaiból, hogy sértve érzi magát.

Lujza asszony arcán a pillanatnyi csodálkozást jöleső mosoly váltotta fel. Mohón kérdezte:

— Igazán?... Ezt mondta?

— Csak nem kételkedik?

— Hát ez nagyon... nagyon kedves tőle. Mondja meg neki...

— Tudom, tudom. Ne is mondja. Repülök.

Ilona asszonynak a következőképp számoltam be diplomáciai lépésem eredményéről:

— Ha tudná, asszonyom, milyen kellemes csalódás ért! Lujza el van ragadtatva magától. Az asszonyok mintaképet tiszteli magában. Csak egy dolog fáj neki: az, hogy maga olyan folyé nyesen kezeli őt. Az az érzésem, hogy tuskét hagyott benne, hogy a maga viselkedése miatt sértve érzi magát.

— Úgy?... Ezt mondta?

— És egy pillanat múlva:

— Akkor volna egy kéresem. Menjen hozzá és mondja meg neki...

— Tudom, tudom. Ne is mondja. Repülök.

Három perc múlva két jóbarát nő ölelkezett össze a kis szalon sarkában: Lujza és Ilona. Ügyelő

Az újságkirály, a belgyógyász és a költő

1. Egyértelmű válasz

A New-York Herald tulajdonosa: James Gordon Bennet, aki Stanley sarkutatózó az eltűnt Livingstone felkutatására küldte, Párizsban élt önkéntes viszávonultságban. Hearst, az amerikai «újságkirály», úgy hallotta, hogy Bennet hajlandó nagy napilapját eladni. Táviratot küldött tehát Bennet címére, hogy mennyibe kerül a «New-York Herald?»

Bennet választávirata nagyon rövid volt és a következőképpen hangzott: «Hétköznap 3 cent, vasárnap pedig 5 cent».

2. A képzelt beteg

Sharp, a híres angol belgyógyász, nem bírta elviselni, ha az ő kivételos tudását és képességeit jelentéktelenségek miatt veszik igénybe. Ezenfelül hallatlanul gyűlölte az úgynevezett képzelt betegeket.

Egy alkalommal a társadalmi élet egyik kiválóságához hívták és pedig azzal, hogy az eset rendkívül sürgős. Sharp elhatározta, hogy a beteget azonnal felkeresi. Nagysietve ment a palotába, de amikor meglátta a beteget, ingerült lett

meglepetésében. A «beteg»-nek ugyanis könnyű horzsoláson kívül semmi más baja nem volt.

Sharp igekezett elleplezni ingerültségét és lázas orvosi tevékenységét fejteit ki. Receptet írt és ráparancsolt az inasra, hogy azonnal készíttesse el a patikában.

— Fusson, ahogy bír, — kiáltott utána.

— Minden pillanatnyi késedelem súlyos következményekkel járhat!

— Hát olyan súlyos a baj? — kérdezte aggodalmaskodva a «beteg».

Sharp gúnyosan végigmérte és így válaszolt:

— Attól félek, hogy a seb addig be-

gyógyul, amíg az inas meghozza az orvosságot...

3. A takarékos író

Platen gróf, a költő, megvetette az italt és a dohányzást. Életmódjában is olyan érzékeny széplélek volt, mint költői alkotásaiban.

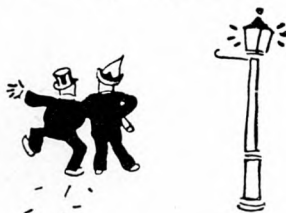
Még az egyetemre járt, amikor egy könyvkereskedés kirakatában meglátott egy drága könyvet, amit nagyon szeretett volna megszerezni, de pénzügyi helyzete lehetetlenné tette, adósságot pedig nem akart csinálni. Elpanaszolta bánatát egyik barátjának, aki úgy vélekedett:

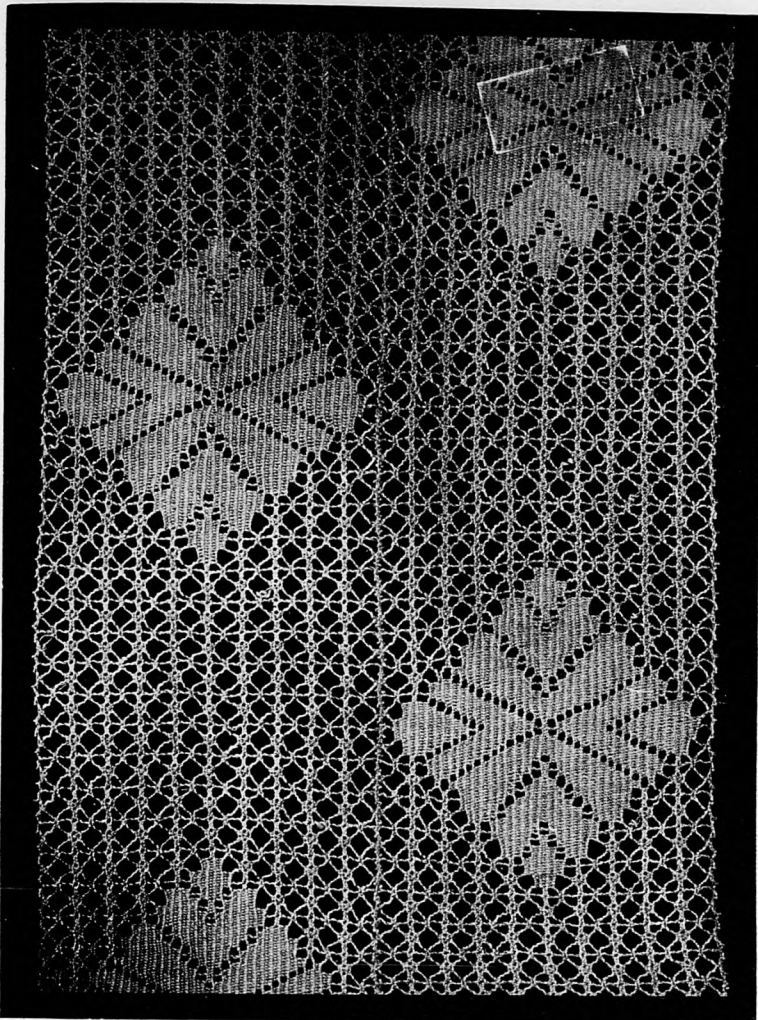
— Könnyen elintézhető a könyv megvásárlása. Egy ideig mindennap egy-egy pohár sörrel tessék kevesebbet inni!

Platen gróf ingerülten válaszolta:

— Ostobaságot beszélsz! Nagyon jól tudod, hogy gyűlölöm a szeszes italt és soha nem iszom!

— Látod, így jár az, aki nem iszik sört. Mindig mondtam, hogy az úgynevezett abstinencia semmit nem ér. Ha innál sört, akkor most, az én tervem szerint, meg tudnád venni a hön óhajtott könyvet! — jelentette ki a barátja.

Klöpli csipkefüggönyanyag. Leírása kézimunkarovatunkban

A gyógyszerészné levele

Ez a mai élet!

Írta: Tristan Bernard

Méltóztatnak ismerni azt az anekdótát, amely szerint még a jó Isten sem tud mindenkinek a kedvére tenni. Mert, egy vasárnapkal kapcsolatban, valaki azért fohászodott, hogy egyáltalán ne legyen eső. A másik ember azért könyörgött, hogy szakadjon az eső. A harmadik pedig azt az óhaját küldte az Egek felé, hogy legyen ugyan eső, de csupán 10 milliméteres. Az első: egy kirándulólhely vendéglőse volt, a másik: egy városi mozi tulajdonosa, a harmadik pedig: egy gazdaember, aki már nagyon el szeretne volna végezni az őszi szántást. Ebből természetesen az is következik, hogy ami az egyik ember számára jó, a másiknak katasztrófálisan rossz lehet. Ezt a téteit illusztrálja a franciák szakállas humoristájának: Tristan Bernardnak alábbi kis humoreszkje, aminek kacagató külseje alatt mélységes emberi érzések és vágyak rejtőznek.

A szerk

„Édes, jó Mama!

Az utóbbi időben azért nem írtam Neked levelet, mert szomorú heteket kellett elszenvednünk és nem akartalak felizgatni a mi bajunkkal és nyomorúságunkkal.

A hónap elején olyan kétségbeejtő helyzetbe kerültünk, hogy nagyon könnyen olvashatónak volna a helybeli lapban egy rólunk szóló tragikus híradást. Minden szállítónknak rengeteg pénzzel tartoztunk már és senki nem akart tovább hitelezni, vagy akár csak halasztást is adni. A hónap első csütörtökjén pedig oly katasztrófálissá vált helyzetünk, hogy nem láttunk kivezető utat és bevalóan, elhatároztuk, hogy strychninnel mérgezzük meg magunkat. Szegény férjem már be is ment a laboratóriumba, hogy a kellő mennyiségű és feltétlenül ható dózist elkészítse.

Mielőtt azonban elköveztük volna végzetes tettünket, drága jó Mama, utoljára még térdrehullottam és ájtatosan könyörögtem, hogy történjék valami csoda. És ebben a pillanatban megszólalt a patika éjjeli csengője és férjem felrohant az üzletbe. Isten valóban meghallgatta ájtatos könyörgésemet. Egy szokatlan diphtéria-eset látogatta meg városunkat. Másnap újabb dolog történt és pedig magánál a polgármesternél. Tudnod kell, drága jó Mama, hogy a mi polgármesterünk dűsgazdag ember. Természetes, hogy azonnal egy óriási üveg jódot hozatott és több tucat hozzávaló ecsetet. Mindenesetre, kifizethettük a mézárósnál való adósságunkat.

És minthogy a szerencse már észrevett bennünket, a kastély egyik lovásza lebukott a lóról és lábát törte. Amputálni kellett. Képzelted, hogy mennyi antiszeptikus kötőgyapotot és szublimátot szállítottunk, drága jó Mama! És leukoplastot! Egész ballon leukoplastot!

De még ugyanazon az estén — éppen a legjobb időben, mert másnap kellett kifizetni a kis Gaston tandíját — a mellettünk levő házban egy veszett kutya megharapott egy embert.

Tegnap színházban voltunk. Hála annak a fertőző gyomorkólikának, ami nemrég tört ki a helybeli Aggok Menházában, már ezt a fényűzést is megengedhettük magunknak. Szívből öllek és csókollak, drága jó Mama! A Te szerető leányod: Alice.

U. i.

Csak nem lesz vége már a szerencséneknek?... Épp most történt egy súlyos szerencsétlenség: az öreg Galoche meghalt. Nagyon jó ember volt, az Isten nyugosztalja és szabályszerű vesebajban szenvedett. Attól tartok, hogy nála jobb morphium-vásárlót az egész városban nem fogunk találni!»

Ha megtiltják is...

Ha százszor megtiltják is,
hogy beszéljek veled,
a szívem mégis, mégis
örökre csak szeret.

S bár elszakadsz is tőlem
és nem láthatlak én,
te maradsz életemben
a szépség és a fény. Kázmér Rózsa

Vendégek és pincérek

New York, Times Square. Egy férfi beront a vendéglőbe. Elkapja az útjába kerülő első pincért:

— Gyorsan, két tojást! Három percig főjön! De gyorsan, gyorsan, mert csak egy percem van!

— Igenis, — feleli a pincér, kiset a konyhába és egy perc múlva visszajön a tojásokkal. A vendég megelégedett, mintha három percig főttek volna.

Bűvészműtávján? Nem. Ötletesség. Ezek a tojások valóban három percig főttek. Egy korábbi, nem olyan sietős vendég rendelte meg. A pincér ötletessége pedig abban mutatkozik, hogy nem mondta: — lehetetlenség, amit kíván, uram, mert egy percen belül nem hozhatok olyan tojást, aminek három percig kell főnie, — hanem igent mondott és megpróbálta a lehetlent is. A vendég ugyanis soha nem szó szerint érti azt, amit mond. Csak annyit akart közölni, hogy nagyon siet. És még azzal is megelégedett volna, ha a pincér csak négy perc múlva hozta volna a megrendelt tojásokat.

De feltétlenül elégedetlenség támadt volna benne, ha a pincér azt mondja: — lehetetlen! — vagy ha egy kevésbé ötletes és emberismerő pincér nem élte volna bele magát az ő nagyon sietős lelkiállapotába.

★
Az ötletes pincér a legkényesebb szituációban is megtalálja a helyes feleletet.

— Ez a tányér hideg! — mérgelődik egy öreg úr az egyik chicagói vendéglőben.

— Úgy van, uram, — helyesel a pincér, — de a kotlett olyan forró, hogy azonnal át fogja melegíteni a tányért.

Egy mérges vendég ceruzájával firkálgat a hófehér asztalterítón. A pincér fájó szívvel nézi ezt a vandál műveletet, aztán gyorsan kivesz egy tiszta papírt és így szól:

— Papírra sokkal kényelmesebb írni, uram. Parancsoljon! És a vendégnek már nincs oka és joga megsértődni.

★
A pincér kissé elhúzza a széket, hogy a vendég kényelmesen ülhesen. A vendég azonban egy másik széket vesz és arra ül. Ebben az utolsó pillanatban látja a pincér, hogy a széken egy kis mártás sötétlik, ami a korábbi vendég után maradt ott. De az új vendég már leült és piszkos lesz tőle a nadrágja. Hát most mit csináljon szegény pincér? Ha figyelmezteti, a vendég felugrik, elromlik az étvágya, keveset vagy semmit sem fog enni. Megrendül a vendéglő tisztaságába vetett hite. Vagy pedig hagyja piszkos nadrággal távoznit! Ennek súlyos kártérítési per lehet a következménye.

Mr. Wheeler hosszas kísérletezés után talált egy varázsszavakat, amely mindkét felet kielégíti. A pincér megvárja, amíg a vendég befejezte az étkezést. Amikor pedig távozni akar, így szól:

— Ó, most látom, hogy egy kis mártásba méltóztatott ülni. Kérem, kegyeskedjék velem a fürdőszobába fáradni. Azonnal eltávolítom a foltot, hogy semmi nem fog látszani.

Igy aztán a vendégnek az az érzése, hogy törődnek vele és figyelmesek hozzá. Jó emlékezetében tartja meg a vendéglőt és a pincért is.

★

Kansas-állam kisvárosában gyakran fordul elő, hogy olyan ember ül az asztalhoz, akinek zsebéből kikandikál egy pisztoly fogója. Ez a körülmény elronthatja a többi vendég étvágyát. Hiszen nem lehetetlen, hogy az illető civilruhás rendőr, akit Kansas lakosai nem szívesen látnak maguk között. Azt pedig az illető vendég nem venné jó néven, ha revolverét — revolvernek nevezik. De azonnal el fogja dugni, ha a pincér kedves mosollyal ezt mondja neki:

— Uram, valami veszedelmes tárgy nyúlik ki a zsebéből!

★

Sokszor vitázik egymással két vendég, hogy melyik fizesse ki a kettőjük számláját. Az ügyes pincér az arcukról leolvassa, hogy melyikük gondolja ezt kevésbé komolyan és a — másiknak adja oda a számlát. Így aztán mindkét vendég meg lesz elégedve.

Gyakran előfordul, hogy a vendég észrevehetően idegen kabátot akar magára venni. Még akkor is, ha a pincér gyanusnak találja a személyt, a legtanácsosabb ezt mondani:

— Azt hiszem, hogy ön tévedésből nem a saját kabátját vette fel!

Ha pedig teljesen le akarja szerelni a vendég méltatlankodását, tanácsos hozzátenni, hogy tegnap hasonló dolog történt egy magas állású úrral is.

★

Ez a néhány tanács kissé hasonlít ahhoz, amit valamikor «hercegek nevelése»-nek neveztek. Ez a hasonlat annál inkább találó, mert minden vendég megköveteli, hogy olyan bánásmódban részesítsék, mint egy — valóságos herceget. Dr. H.

A LEVEGŐ SZÉLHÁMOSA

REGÉNY

XI.

A hotelbe érve Ellen felsietett a lépcsőn Sanzarácék szobájába, amely egy emelettel magasabban feküdt, mint az övék. Hemingway alig tudta követni.

Ellen mohón, izgatottan mesélte el a történeteket. Mint feltartóztathatatlan áradat, úgy ömlött belőle a szó. Az eredménnyel meg lehetett elégedve: Sanzarácék feszült figyelemmel hallgatták.

— Jó lenne látni azt a hölgyet! A szemei gyanúsak. A nagy, ragyogó szemek Kathleen Godwin szeméire emlékeztetnek.

— Kár az időért, amit a felkutatására fordítanál — mondta Sanzara, — Hemingway asszony ügyse kaphatja vissza a gyűrűjét. Ha Amerikában lennénk, a gyűrű elindulva talán még a szélhámos nyomaira is rákadhathánk, de ne felejtse el, hogy Németországban vagyunk. Mi értelme volna, hogy a régi históriát, amelyen annyit nevettek Amerikában, sőt bizonyára itt is, újból föllevenfűsük?

— Igaza van! — mondta Hemingway. — Éppen eleget mulattak rajtam. Örülök, hogy az eset egy kicsit feledésbe ment!

— De hiszen nem vagy már polgármester! — csitította Ellen. — Én úgy érzem, nem hiába fáradunk, a végén a gyűrűt mégis csak vissza fogjuk szerezni! Mary elgondolkodott.

— Sokért nem adnám, ha megtudhatnám, hogy a nagyszemű hölgy nem Kathleen Godwin-e! — mondta. — Holnap délelőtt mindenestre az ékszerüzlet közelében leszek. Ha a gyűrűért bemegy, okvetlenül látni fogom!

Maryben felébredt a detektív. A Sanzara-ügyben folytatott nyomozása úgyszólván végződött, hátha most nagyobb sikeréseje lesz és férje hasonmáráról, aki annyi galibát okozott, mégis sikerül egyetmást megtudnia. Hogy a hiú Ellen visszakapja-e a gyűrűjét, vagy sem, avval nem sokat törődött, de a felderítetlen Sanzara-ügy annál behatóbban foglalkoztatta.

Másnap már kora délelőtt ott sétált a polgármesterné társaságában az ékszerüzlet környékén. Szép, verőfényes nap volt és az utca tulsó oldaláról feltűnés nélkül szemmel tarthatta az üzlet bejáratát.

Az idő mult, az ajtón ki-bejártak a vevők, de a hölgy, akire Hemingway leírása ráillett volna, nem jelentkezett.

Délre járt és Mary már arra gondolt, hogy elhagyja őrhelyét, mert a gyűrű új tulajdonosa nyilván délutánra halasztotta látogatását, amikor egy taxi állt meg az üzlet előtt. A taxiból egy feltűnően karesú nő szállt ki, izléses világosszürke kabátban.

— Mi is taxiba ülünk! — súgta Mary a kiserőjének.

Odaintett egy üres kocsit és rossz, tört németiséggel meghagyta a sofförnek, hogy amikor az ékszerüzlet előtt várakozó taxi utasa visszaül a kocsijába, kövesse a kocsit, bármerre menjen is.

Ellen nagy izgalommal várta a fejleményeket.

A nagyszemű hölgy csakhamar kilépett az ajtón, mondott valamit a sofförnek, mire a taxi nagy sebességgel elszárgulodott. A másik kocsit követte.

Ellen ugyancsak nem fukarkodott a szóval, de Mary csak rövid «igen»-nel, vagy «nem»-mel válaszolt.

Az első taxi egy előkelőnek látszó hotel előtt állt meg, a Tiergarten közelében. Mary máris tudta a legfontosabbat, amit tudni akart.

Most megkérte Ellent, menjen vissza a szállodába, a többit bizza öreá. Az expolgármesterné nehéz szívvel mondta be a sofförnek a Königrätzerstrasse-i szálloda címét. Most küldik el, éppen most, amikor a dolog kezd érdekes lenni.

*

Mary megvárta, amíg a szürkekabátos nő kifizeti a taxiját és pár pillanattal később ő is belépett a szállodába. A barátságos kis hallt süppedő szőnyegek és öblös karosszékkel tették kényelmessé. A szürkekabátos nő éppen most ült le egy úr mellé, akinek csak a karosszék támlája fölé magasodó feje látszott.

A portás leveleket rendezgetett a portásfülkében, amikor Mary közeledett hozzá, első pillantásra megállapította róla, hogy idegen és angolul szólította meg. Mary egy ügyes kis mesét tált fel, amelyet már az autóban kigondolt.

— Mondja csak, portás úr, úgy-e, az a szürkekabátos hölgy énekesnő és Novelinek hívják? Egy barátnőmmel láttuk belépni a szállodába és fogadtunk. A barátnő azt mondta, nem az énekesnő!

Ezzel kinyitotta a kizárkáját és egy bankjegyet tolt a portás elé:

— Sajnálom — mondta a portás, — de a fogadást a barátnője nyerte meg. A hölgy Mexicóból való, az urát, aki mellette ül, Ramon Sacasa-nak hívják.

— Pedig egészen biztos voltam a dolgomban! — mondta Mary bosszúsan.

A mexicói nő férje most hátrafordult és Marynek megerőltetésébe került, hogy meglepetését el ne árulja: a szélhámos Sanzara volt előtte. Körszakáll helyett bajszát viselt ugyan, de Mary azért batározottan felismerte. Akkor a szürkekabátos hölgy nem lehet más, mint Kathleen Godwin, aki a szélhámost Carytownba kísérte, mikor ez ötezer dollárt «kért kölcsön» a polgármestertől.

Az egyetlen rádióaktív fogkrém és szájvíz

Csak egy percre Nagyságos Asszonyom!

Régi és új porcellánok

Nem minden értékes és szép, ami régi. Eppen ezért minden jó háziasszonynak ismernie kell a porcellánok közti különbséget.

A régi kék méhkasvédjegy nem tévesztendő össze azzal a védjeggyel, ahol a méhkas aranykoszorúban van. Ez az utóbbi sokkal újabb gyártmány. Egész szépek ugyan ezek a porcellánok is, de sokkal kisebb értékűek. A fehér méhkasvédjegy valamivel későbbi, mint a kék méhkas. Az egyik a neuwien, a másik az altwien porcellán. Az újabb porcellánok közt is akad sok művészi értékű, de mégsem vetekedhetik a régi altwien-porcellánnal.

A meissenai porcellánon hagyma-védjegy van, de sok a hamisítvány. Sokan csak a kard-védjegyet tartják valódinak, de vannak Merkur-pálcás és másféle védjegyű meissenai porcellánok is. A nimphenburgi porcellánnak is kard a védjegye.

A saarvidéki porcellán védjegye aszerint változott, hogy francia, vagy német uralom alatt volt-e a tartomány. Ebből a faítárból a legértékesebbek a Louis XV. aláírásuak.

A francia porcellánok közt is akadnak csodálatos szépségű és értékű darabok, amelyek elsősorban festői kompozícióikkal tűnnek ki. Mindenesetre a porcellán valódiságáról és értékéről csak alapos vizsgálat után lehet meggyőződést szerezni.

A szép, valódi és értékes porcellán minden háztartás legnagyobb ékessége, amelyre büszke lehet a háziasszony. Sajnos, a magyar porcellánvásárt még nem veheti fel a konkurenciát a külföldivel.

De reméljük, hogy hamarosan kifejlik ez az iparunk is és akkor mi is büszkék lehetünk a saját nemzeti porcellánunkra.

Tartós haj-ondóllás

Ondóllás után brillantinos kefével néhányszor menjünk végig a hajon. Éjszaka pedig fátýallal kössük le szorosán.

A száraz, sápadt bőrt

dörzsöljük be zsírral és masszírozzuk. A száraz bőr könnyen lesz ráncos, épp azért rendszeres kezelést igényel.

HAZI KOZMETIKA

Légfürdőzés és szépség

Írta: dr. Földes Miklósné (Junó kozmetikai intézet, IV., Károly király-út 24. szám.)

A bőr feladata kellemes közérzetünk fenntartásánál, jelentőségében a legfontosabb szereinkkel legalább is egyenrangú. A bőr él és lélegzik. Ha a bőr a maga lélegzését a bőr pórusain át mindig szabadon és akadálytalanul folytathatja, ez igen jó hatással lenne egész közérzetünkre, egészségünkre és szépségünkre.

Ez azonban a kultúra és főleg a ruházódás mindennél hatalmasabb törvényei szerint: egyszerűen lehetetlen. Nincsen tehát más hátra, minthogy a bőr szabad lélegzését gátló körülményeken máskor és másként segítsünk. Ennek módja pedig a légkúra. Könnyen keresztülvihető, szinte költségmentes és okvetlenül úgy egészségi, mint kozmetikai szempontból kitűnő hatású.

A levegőtől átjárt, felfrissült bőr mindig fiatalabb, üdőbb lesz, az arcból frisebb, feszebb lesz, a ráncosodásra kevésbé lesz hajlamos, s így kozmetikailag is kitűnő hatású a rendszeres légfürdőzés.

Hogyan és mikor vegyünk légfürdői? Lehetőleg naponta találjunk módot arra, hogy legalább egy negyed órányt egész testünket akadálytalanul megfürdessük a tiszta tavasi levegő újító erejében. A légfürdőzés a nagyvárosi ember számára akár a szobában is történhetik. A nyitott ablaknál, vagy, ha van, az erkélyen. A légfürdözést, már az áprilisi elejei szép napokon megkezdhetjük. Mint a legkisebb ruha: a fürdőruha a legajánlatosabb. Ne légfürdőzzünk közvetlen ebéd után. Levétkezés után mozogjunk egy keveset, illyképpen az egész testet némiképpen „behangoljuk” a légfürdőre. Igen jó hatással van, ha légfürdőzés közben enyhén masszírozzuk a bőrt. Ha fázunk, dörzsöljük magunkat enyhe dörzsesztüvel, edzetebb bőrűek: kefével. Legfontosabb szabály, hogy csak addig maradjunk a légfürdőn, amíg nem fázunk. Akkor azonnal öltözzünk fel, elég volt!

Az itt ismertetett légfürdő okvetlenül egészséges, s mert komolyan maradéktalanul szolgálja az egészséget, hű öre a fiataloknak, s mint ilyen, komoly tényezője a szépségápolásnak is.

Kozmetikai üzenetek:

«Sylvia». A szem körüli sárga dagadtocskák elektromos úton kiküszöbölendők. A beavatkozás vértelen. Ellenesetben, az évek haladtával növekedésre és elfajulásra hajlamosak.

«Ilonka». Keressen fel intézetemben. Készséggel adok arcának megtekintése után személyesen minden irányban kozmetikai tanácsot.

Arckrémjét, kézfinomítóját, hajápolóját stb. készítéseit fillérekért elkészítheti odahaza a tudományosan elismert és jól bevált «Junó» kozmetikai alapanyagokból. Egy doboz alapanyag az összes receptekkel 4.— P. Gyártja és szétküldi: DR. FÖLDESNÉ «JUNÓ» KOZMETIKAI LABORATORIUMA, IV., Károly király-út 24. sz.

Mary megköszönte a portás felvilágosításait és visszasietett a hoteljába. Az ura izgatottan várta.

— Már nem tudtam, mi van veled! Hol maradtál ilyen sokáig?

Ebben a pillanatban kopogtattak az ajtón. A polgármesterék léptek be a szobába — Csakhogy itt van! — Ielkendezett Ellen. — Ha tudná, milyen türelmetlenül vártuk! Mit tudott meg arról a személyről, aki a gyűrűmet viseli?

Mary elmondta, amit látott. Sanzara fejszóvalva, a polgármester tágra meresztett szemekkel hallgatta. Ellen magából kikelve szaladgált a szobában, mintha a szélhámóst kergetné.

— A párocska Mexicóból való, a férfit Ramon Sacasának hívják!

— Szóval mégis jól sejtettem! — mondta Sanzara. — Mikor a mexicói partot átkutattuk, ki tudja, milyen közel voltunk hozzá, hogy elcsípjük!

A babaarcú Ellen csupa tűz és erély volt:

— Azonnal értesítjük a rendőrséget! Legalább a gyűrűmet is visszakapom!

Mary tiltakozott.

— Ha Németországban nem követtek el semmi olyat, ami a törvénybe ütközik és ha az útleveleik rendben van, a rendőrség úgyse tartóztatja le őket. Ami odaát, Amerikában történt, az az itteni rendőrséget nem érdekli, ha csak nem valami főbányász bűncselekményéről van szó. Talán ha állandó megfigyelés alatt tartanók őket...

Sanzara ijedten tiltakozott:

— Fojtsd el a detektívhajlamaidat, drágám! Hallani se akarok többet erről a csirkefogóról!

— Rosszul teszi! — vágott közbe Ellen. — Az ilyen szélhámósoknak börtönben a helye! Neked mi a véleményed, Georg? — fordult az urához. — De mielőtt felelsz, jusson eszedbe, hogy ez a mexicói neveltségessé tett bennünket nemcsak Carytownban, hanem egész Amerikában! Jusson eszedbe a tömérdek bosszúság, amit okozott a harmincötezer dollár, amit elszedtet, az ötezer, amit kölcsönadtál neki. És a gyűrűm! A leggyönyörűbb gyűrűm, amelyet ellopott!...

— Ez már egy kis költői túlzás! — mosolygott Mary. — A gyűrűjét igazán nem lopta el!

— Persze, hogy nem. Hogy mondhatsz ilyet? — kérdezte Hemingway bosszúsan.

— Az a fontos, hogy minél előbb börtönbe kerüljön!

— Már mondtam, hogy a dolog nem olyan egyszerű. Amíg az itteni törvények ellen nem vét, egyetlen hajszála sem fog meggörbülni!

— Elég baj! — bosszankodott a polgármesteré.

— Nem is vagy kíváncsi a hasonmásodra? — kérdezte Mary. — Csak látnád, milyen szép kis bajúsztt növesztett! Mindenesetre nagyon szeretném tudni, hogy csak szórakozásból tartózkodik-e Berlinben, vagy valami titokzatos céllal? Mert ha tervez itt valamit, szívesen átadnám a rendőrségnek, legalább meg lenne az elégtételelem a sok hiábavaló fáradságért, amit odakint okozott!

— Nem ártana, ha hűvöse kerülne! — dörögött Hemingway.

— Ha nem lenne ellene kifogásod, néhány nap alatt biztosan leleplezném a szándékaikat! — szólt Mary.

— Nem, Mary, ebbe soha nem egyezem bele!

— Biztos, hogy ez a mexicói járt annak idején Carytownban? — kérdezte a polgármester.

— Kell-e világosabb bizonyíték, minthogy a nagyságos asszony gyűrűje is náluk van?

— Ha csak nincsen még egy hasonmásom! — nevetett Sanzara. — De nem, ilyen tréfát nem tételezek fel a természetéről!

Mary elkomolyodott. Egyedül ő tudta, hogy a természet igenis megengedte magának ezt a tréfát.

★

Madame Blanche szalonját szoros üzleti kapcsolatok fűzték az egyik nagy berlini divatatelierhez. A modelljeiket is kicserélték. Amikor a berlini szalon tulajdonosa egy reprezentálni tudó francia hölgyet kért egy hétre, madame Blanche direktíriszt, Léoniet küldte Berlinbe. Egy balkáni hercegnő kívánta, hogy a fazonok kiválasztásánál és a próbáknál egy francia hölgy álljon rendelkezésére.

Léonie kisasszony érdeklődéssel figyelte az előkelő berlini szalon mozgalmas életét. Boldog volt, hogy világot láthat és — ha csak rövid időre is, — távol lehet madame Blanchetól, aki csak a vevőivel szemben volt nyájas és előzékeny, az alkalmazottaival szemben sokszor olyan közönségesen viselkedett, akárcsak egy csarnoki kofa.

Az estéket a cég divattervezőjével töltötte Léonie kisasszony, egy nyurga, szőke némettel, aki a főnök kívánságára és költségére igyekezett Berlinből mennél többet megmutatni. Színház, opera, kabaré, Krüger úr valóban leleményes volt a programok összeállításában. Léonie nem volt már fiatal, de aki látta, el se akarta hinni, hogy közelebb jár a negyvenhez, mint a harminchez. Krüger úr elragadónak és eredetinek találta a partnernőjét és Léonie is kitűnően érezte magát a nyurga német társaságában.

A divatos étterem egyik hátulsó kisebb helyiségében ültek, amely nem volt olyan zsúfolt, mint a többi helyiségek és Léonie buzgón tanulmányozta a hosszú étlapot.

— Hogy tetszik Berlin? — kérte a rajzoló.

— Nagyon! — mondta Léonie mosolyogva. — Egészen más, mint amilyenek képzeltem. Sokkal nagyvonalúbb és szórakoztatóbb. És a férfiakban is kelleme-

Lohr Mária (Kronfusz)**Vegyisztító-kelmefestő**

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

sen csalódtam. Azt hittem, esetlenek és barátságtalanok, holott kiderült, hogy rokonszenvesek is — egy pillanat szünetet tartott, azután a férfira pillantott és gyorsan hozzáfűzte — és nagyon, nagyon kedvesek. Krüger úr feszengett. Ha a közös esti programok sokáig tartanak, még utóbb komolyan beleszeret Léonieba. Sejtette, hogy idősebb nála, de annyi báj, annyi kedvesség és talpraesettség volt benne, hogy egyre türelmetlenebbül várta az esteiket.

— Mintha a mennyországban lennék! — mondta Léonie. — A főnöke valóságos gavallér. Az én madame Blanche-om? Egyszer, amikor egy új vevő vásárlás nélkül ment ki az üzletből, behatolt az irodába és egy vastag mappát vágott a fejéhez. Ha véletlenül nem kopogtatnak az ajtón, a tintatartót is utánadobja. Akkor ott akartam hagyni. Volt valami pénzem, arra gondoltam, hogy önállósítom magam, de túlnagynak tartottam a kockázatot. Háttha nem sikerül? Háttha minden elvész és nyomorba jutok? Pedig nincsenek nagy igényeim. Magam főzök, vagy olcsó vendéglőbe járok, de azt a kis fényűzést, amit megszoktam, nehezen tudnám nélkülözni. A jó parfóm, a jó ruha, cipő, fehérnemű hozzátartozik az életemhez. — Felsőhajtott. — Többször is férjhez mehettem volna, de eddig nem találtam meg az igazit. Csak olyan férfikhez vagyok hajlandó hozzámenni, akit szeretek. Nincs igazam, Krüger úr?

Csillogó szemekkel, sokatmondó mosollyal nézett a rajzolóra, aki egy kicsit elképedve, egy kicsit mulatva állapította meg, hogy a csinos párizsi direktrix célzásai éppenséggel nem homályosak.

A pecsenyéjénél Léonie még ennél is világosabban beszélt.

— A házasságnak csak akkor van értelme, ha a férj és feleség megértik egymást, ha az érzéseiken kívül az érlelődési területük is közös. Éppen ezért olyan férjet szeretnék, aki ért valamit a szakmához, akivel egy finom kis divatszalon nyithatnék!

Krüger úrnak a lélegzete is elállt. Amit az imént hallott, nyílt és értelmes beszéd volt, annyi bizonyos. És ahogy elgondolkodott, Léonie kisasszony merész ötletét nem is tartotta olyan kivihetetlennek.

Egyelőre nem adott választ az ajánlatra, csak ivott Léonie egészségére és valamivel mélyebben nézett a szemébe, mint eddig.

A terem, amelyben ültek, lassanként egészen megtelt. Egyszerre csak Léonie elképeve nézett az ajtó felé és a rajzolóhoz hajlott.

— Figyelje csak meg ezt a nőt, aki mindjárt el fog menni az asztalunk mellett. Mohazöld estélyi ruha van rajta.

A zöldruhás nőt egy magas férfi kísérte. Átmentek a szomszéd terembe, amelyben hangosan lármázott a jazz.

— Egészen csinos! — mondta a rajzoló — és kitűnően öltözködik!

Léonie mosolygott.

— Igen, öltözködni, azt tud. És milyen olcsón! A ruhája madame Blanche szalonjából való és egy centimejába se került! Ha madame Blanche itt lenne, azonnal szólna a rendőrnök, hogy igazoltassa az előkelő párt, akik ravasz fufanggal kicsalták a szalonja legdrágább modelljeit és odébbálltak!

A rajzoló hihetetlenül csóválta a fejét:

— Nem téved? Hiszen csak úgy árad belőlük az előkelőség!

Ebben a pillanatban egy idegen hölgy lépett az asztalukhoz.

(Folyt. köv.)

A legnagyobb bölcsesség: — alkalmazkodni!

A nagy Pascal írja:

— «Akiknek nem adatott meg, hogy segítséget találjanak a halállal, a nyomorúsággal és a tudatlansággal szemben, még mindig megmarad annak felismerése, hogy nem szabad ezeket gondolnoki, ha boldogok akarnak lenni».

Ez a mondat egymagában is egy bölcs ember bölcs voltának döntő bizonyítéka. Akik pedig követni bírják, hasonlóképpen megérdemlik a bölcs jelzőt. Mert feltétlenül bölcs, aki magatartását a halállal, a szerencsétlenséggel és az ismeretlennel szemben végérvényesen meg tudja határozni. Bármennyi tudás van az aqyban, ügyesség a kézben és céltudatos erő a szívben: még mindig balga marad az ember, ha nem ismeri fel ezt a három döntőelemtől függő tényét és nem szögezi le önmagának

ezekkel szemben elfoglalandó helyzetét.

Csak hogy minden ember képes megérteni akár csak egyet is e nagy titkok közül, még kevésbé mind a hármat. Határozottan állíthatjuk, hogy alig akad ilyen ember. Az emberi életek ezeknek a rejtélyeknek sziklás partjain vergődnek, amióta az ember gondolkodni képes.

De ha megérteni nem is bírjuk őket, alkalmazkodhatunk hozzájuk. Mint ahogy az élet minden vonatkozásában a legnagyobb bölcsesség nem is annyira a megismerés, mint az — alkalmazkodás. Nem tudjuk, hogy mi az elektromosság, nem ismerjük a lényegét, de — fel tudjuk használni, munkát végeztetünk vele, telefonálunk, világítunk stb. Nem ismerjük az úgynevezett «nehézkedési erő»

lényegét, nem tudjuk azt sem, hogy fizikai tulajdonság-e, vagy pedig életjelenség, — de mégis saját céljaink szolgálatába tudjuk állítani.

Az élet három legfontosabb titka, amit az emberek soha ki nem használhatnak, de ami tévútra vezetheti őket és tönkre is teheti: az a három, amiről már az előbb volt szó. Az intelligencia és erkölcsi erő legnagyobb fokára van szükség, hogy alkalmazkodni tudjanak ezekhez.

Az első: a halál. A halál épp oly természetes valami, mint maga az élet. Bizonyosság és kikerülhetetlenség. Végtelenül lesújtó és szomorú, hogy a halál a legtöbb ember borzalmas szerencsétlenségnek tekinti, ütésnek, ami sötétben éri, váratlan katasztrófának, amely minden számítását és életcélját megsemmisíti. Éppen ezért az a bölcs ember, aki mindig úgy el van készülve a halálra, mint az életre, akinek a könyve mindig «le vannak zárva», üzletei szabályszerűek, gondolatai rendezettek. A bölcs ember mindenre előre gondolt, tehát a halálra is. Csak az ilyen ember érezheti és mondhatja magát jogosan boldognak és okosnak.

A második: a szerencsétlenség vagy a betegség. Minden emberi célnál számításba kellene venni bizonyosfokú sikeretelenséget. Jó egészséggel még a boldog is képes előbbre jutni, de a bölcs képes arra, hogy még a betegségben is — okos maradjon. Minden tábornok győzelmes hadvezér lehet, ha a diadal istenszónája állandóan reá mosolyog. Az igazi nagy hadvezér azonban csak az a férfi, aki azt is tudja, mit kell cselekednie, ha véletlenül vereséget szenved.

És a harmadik: a tudatlanság. Végtelen a mi tudatlanságunk, ha összehasonlítjuk nagyon is gyér tudásunkkal. A jellem legnagyobb próbája: az ember viszonya az — ismeretlennel szemben. Ezekből az ismeretlenségből származik az élet minden kincs, mert az ismeretlen hordja magában az élet legnagyobb ellenségét: — a félelmet. A világos, tudományosan képzett és valóságos értelem tisztán látja azt a lényeges különbséget, amely a tudott és a nem-tudható dolgok és tények között van. Aki tehát békességet akar, annak el kell intéznie magatartását: a halállal, a szerencsétlenséggel és az ismeretlennel. Vagyis: a hit épp olyan szükséges, mint a tudás.

**Szem-
ráncok
ellen**

a szem körüli
bőr táplál-
sára és kon-
serválására

**Dr. HÁRNIK-
félé SZEMHÉJOLAJ**

3. - P

Kapható: TÖRÖK PATIKA kozmetikai
osztályán, Budapest, VI. kerület, Király-utca 12.

Három kis történet

1

Isabey, a híres francia portréfestő, a nagy Napoleon képmását is elkészítette, amely bravúrosan sikerült. Ligne herceg, aki népszerű volt mindig szellemes megjegyzései miatt, a művéssel beszélgetett és éppen a császár személyéről. Isabey megjegyezte, hogy a portré elkészítése milyen nehézségekbe ütközött, mert Napoleon képtelen arra, hogy csak egyetlen pillanattal is nyugodtan üljön.

— Úgy rohant föl és alá a teremben, — mondta mosolyogva a festőművész, — mint egy leopárd a ketrecében.

— Nem is csodálom, — jegyezte meg Ligne herceg. — Napoleon igazán nem nézhette nyugodtan azt a férfit, akinek kivételesen joga volt, hogy akár egy percig nézegetse és szemével mérgeesse őt.

— Dehogyan, — mosolygott a festőművész, — ennyire veszélyes nem volt a dolog. Én mindenesetre biztos voltam abban, hogy valamelyik célokat minden körülmények között elérem. Ha a hasonlóságot talán nem is, de a kilátásba helyezett tiszteletdíjat feltétlenül!

2

Gottfried Keller-t, a világhírű svájci író és költőt, felkereste egy ifjú tollforgató, aki egy regényt írt. Arra kérte a mestert, hogy olvassa el alkotását és talán néhány tanácsot is adjon, amely művének hasznára válik. A fiatallembert szeretetreméltónak találta Keller és megígérte, hogy átnézi a regényt. A fiatallembert pedig arra kérte, hogy tizennégy nap múlva keresse fel újra. Keller valóban hozzá is fogott a regény elolvasásához és teljes alaposággal végezte munkáját, bár a regény tartalmilag nagyon silány és stílus szempontjából hallatlanul pongyola volt. Három nap alatt végzett a fiatalember a mű alkotásával. De akkor aztán becsomagolta a művét a szolgájával szakította szerzőjének, a következő levél kíséretében:

— „Regényében semmi olyat nem találtam, ami tetszemet megnyerte volna. Ha végső ítéletemet röviden össze akarom foglalni: olyan mű ez, amely még abban az esetben sem lehetne jobban megírva, ha véletlenül jobban is volna megírva.“

3

A párizsi Louvre egyik leghíresebb festménye François Gérard alkotása, amelynek tárgya és címe: „Napoleon megkoronázza Josephine császárnét.“ Ezt a hatalmas festményt már keletkezése idejében őszinte csodálattal és elismeréssel illették azok, akik Gérard műtermében megfordultak. Csak egyet talált különösnek és meglepőnek mindenki: azt, hogy a császárné túlzottan fiatalos arcú és külsejű a festményen. Az egyik látogató aztán bátorságot vett, hogy ezt a művésznak is megmondja. Gérard, aki mint az udvar kedvence, nem csupán Josephinet fiatalította meg, hanem magát Napoleont is erősen idealizálta a képen, barátságos mosollyal vette tudomásul ezt az ítéletet és bátor kritikusanak ezt a választ adta:

— Tudja mit? Merje ezt megmondani a császárnénak magának!

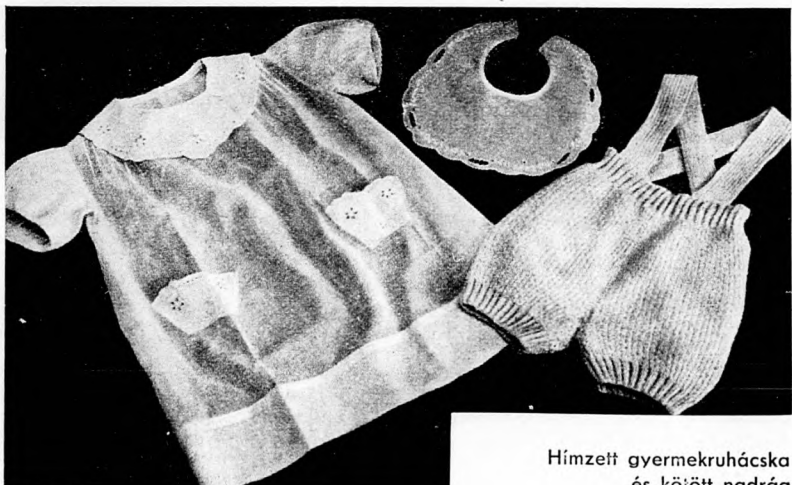
Valljatok nékem, hervadt virágok

Valljatok nékem, hervadt virágok,
Fáj a hervadás?
Nyíljon panasza bús szírom-szátok,
Most nem hallja más.

Emlékeztek még a kézfogóra?
A sok bőkra,
A sok cifra szóra,
A sok igényre,
A sok nemre,
A sok szószátyár-szerelemre,
A sok esküre,
Csókra,
S másra:
Arra a lázas fészekrakásra?

Emlékeztek?
Hányszor borultam rátok
S csókoltam sírva égő szírom-
szátok?
Emlékeztek még a színetekre?
Zöld ruhátokra?
Bimbó-szívetekre?
A kincscitkre:
A sok kis porzóra!?
S az illatra?!:
A csókcsalogatóra?

Valljatok nékem hervadt virágok,
Úgy sem hallja más,
Valljátok be, hisz magam is érzem:
„Fáj a hervadás!“ Reiber Ilona

Hímzett gyermekruháska
és köiött nadrág

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

hogy el ne felejtsem, hadd mondok el ezt a kedves beszélgetést, amelynek véletlen föltanuja voltam a fiúmei gyorsvonaton.

Egy nászútjáról visszatérő fiatal pár ült éppen szemben velem. Új boldogságukhoz illően turbékoltak és kiszínezték maguk előtt a jövő képét. A fiatal férfi, már nem tudta, hogy mit mondjon, az emlékezeit kezdte újból felsorolni: — Emlékszel, drágám, hogy megesküdünk egymásnak? ... Megesküdünk, hogy sohe el nem válunk és hogy osztozunk az örömben és a szomorúságban.

— Rendben van, szívem, — felelte a fiatal asszony. — De hogy valahogy őszsze ne különbözzünk ezen, állapodjunk meg abban, hogy engem ebből a fogalomból csak az öröme vonatkozó rész kötelez!...

A Kormányzó Úr

Öfelméltósága dr. oppavári Nickl Alfréd rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert a III. fizetési osztályba nevezte ki. — A m. kir. belügyminiszter Bély József ny. min. szv. főtanácsos és dr. Bély Miklós orvos régi magyar nemességét és a «magyarbéli» előnév használatának jogosságát igazolta. — Az Országos Gárdonyi Társaság a Pátria-club dísztermében magasnívójú felolvasó ülést tartott, amelynek műsorából kiemeljük Ruttkay Aladár hangulatos, művészi dalszerzeményeit és Gergelyffy Gábor költeményeit. Ruttkay Aladár dalait Kovács Mária énekművész adta elő, dr. Kárpát Zoltán zeneszerző zongorakíséretével, tökéletesen érvényre juttatva a pompás dalok finom szépségeit. — A budapesti Rádió műsorán szép sikert aratott Erdődy János és Várkonyi Zoltán «Változatok egy téma körül» c. szatirikus rádiójátéka. A fiatal szerzőknek ez a rádiódarabja ismét bebizonyította, hogy nem csupán kitűnő forgatói az írók, hanem tökéletesen ismerik a rádiódarab írásának speciális követelményeit. — Török Árpád és családja, kedves előfizetőink, Délamerika legszebb furdőhelyéről, Mar del Platából kerestek fel üdvözlő sorokkal, amit hálással köszönünk és hasonlóan szívből jövő üdvözléssel viszonzunk.

Hímen-hírek

Özv. Jenés Zoltán kedves előfizetőnk leánya, Márta és id. Faix Vilmos fia, Vilmos gépészmérnök, örök hűséget esküdtött Újpesten, a Mária-utcai ev. templomban. — Burghardt József m. kir. bányafőtanácsos leányát, Ilát, kedves előfizetőnk eljegyezte Csóka József főerdőmérnök, Cserépfalva. — Cséby Jolánka, magyargencsi kedves előfizetőnk eljegyezte dr. Perendy József ügyvéd. — Skalec Erzsébet rákoscbai kedves előfizetőnk és Zoltai Zoltán örök hűséget esküdtött Budapesten, a Szent István-bazilikában. — Miklósy Margit sőjtőri kedves előfizetőnk és May Mátys ny. kir. közigyező, há-

zasságot kötött Sőjtőrön. — Csecsinovics Kemesen Mária postakiadó, felsőgödi kedves előfizetőnk és Hegedűs Lajos postafogalmi gyakornok örök hűséget esküdtött a felsőgödi rk. templomban. — Zibrinyi Kálmán és neje, szül. Schwott Franciska, régi hűséges előfizetőnk az Angolkisasszonyok zugligeti templomában, a rokonság és ismerősök meghitt körében ünnepezték meg nászmisével egybekötött ezüstlakodalmukat. — Grünhut Boriska, nagykőrösi kedves előfizetőnk feleségül vette Reisz Sándor, Kúnszentmiklós. — A jegyes- és házaspároknak, valamint az ezüstlakodalmos házaspárnak szívből jövő jókívánságainkat küldjük.

Angyalkák érkezése

Durányik Emil és neje kedves előfizetőnk örömmel tudatják, hogy leánykájuk született, aki a szent kereszttségben az Évike Mária nevet kapta. Keresztszülők: Hegedűs Kálmáné tanítónő és Durányik István ig. tanító. — Huszár Vilmos postamester és neje, csopaki kedves előfizetőnk boldogan jelentik, hogy kislányuk született. — Luncz István és neje Krebsz Margit, pestújhelyi kedves előfizetőnk örömmel tudatják, hogy kislányuk született, aki a szent keresztységben a Margit Ilona nevet kapta. — Rónácz Géza és neje, kisújszállási kedves előfizetőnk boldogan közlik, hogy Jenőke és Kálmánka gyermekeik után házasságukat az Eg. új, harmadik kisfiával áldotta meg, aki a szentkeresztységben a Ferike Béla Sándor nevet kapta. Keresztszülők: Körmendi Mancika és Ugróczy Mihály postatiszt. — Szivér Béla és neje, csicseri Orosz Margit, paksi kedves előfizetőnk, örömmel jelentik, hogy kislányuk született, aki a szentkeresztységben az Edna Mária nevet kapta. Keresztszülők: dr. Nemes Andor-né szül. csicseri Orosz Natália, ügyvéd neje és Sipos László banktisztviselő. — Tischner Tibor és neje, Raza Julianna, adonyi kedves előfizetőnk boldogan tudatják, hogy megszületett első gyermekük, aki a keresztységben a József Sándor nevet kapta. — Az újszülöttekre és kedves szüleikre az Eg. áldását kérjük.

Könyvekről, írásokról

Most jelent meg Gömöri Jenő Tamásnak, a finomtollú magyar költőnek, «A macskacsallád» című verses elbeszélő idillje, amely üdeségével, frissességével, megkapó állatszeretettel és mély pszichológiájával meg fogja hódítani az igényes irodalmi inycenet, de a mulatást kereső olvasót is egyaránt. — A könyvpiac szenzációja Szeben Klára «Isten balján» című hatalmas társadalmi regénye, amely a Dante kiadásában jelent meg. A kitűnő író nő kísérteties hűséggel rajzolja meg egy jómódú, de püpos fiatalember lelki vívódását, aki előtt örökké ott sötétlik a kérdés: miért kell nyomoréknak lennem? Valóban az Isten balján vergődik ez a szerencsétlen fiatalember, de a regény végén meg-házasodik és fián keresztül mégis át-

A tavaszi saison
legsikerültebb és legizlésesebb
divatkreációihoz
világszerte felhasználai

**gyapjúszövet-
különlegességek**

és
selyem divatujdonságok
Angliából és Franciaországból

pazar választékban
raktárunkra érkeztek

Kelméinket minden érdeklődőnek
készséggel mutatjuk be

Brammer Ödön

női és férfi divatjelme különlegességek
IV., Petőfi Sándor-utca 20

kerül az Isten jobbára. Pompásan megáldott és megajzolt figurák, bravúros lélekelemzés és egyszerűségében is tökéletes írásművészet jellemzik ezt a regényt, amit őszintén ajánlhatunk kedves olvasóink figyelmébe. — Veressné Főző Erzsébet «Versek és dalok» címen adta ki finom, hangulatos költeményeit, amelyeknek művészi, formai és érzébeli értékeiről csak a legnagyobb elismerés hangján mondhatunk bírálatot.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy

Kovács Antal,

a m. kir. Külereskedelmi Hivatal főtisztviselője, emléklapos főhadnagy, több hárctéri kiüntetés tulajdonosa, életének 40. évében tragikus hirtelenséggel kiszervezett. Az elhunytban Nagy Méda, lapunk kiváló főmunkatársa, felejtethetetlen férjét gyászolja.

Lieszkovszky Lajos,

igazgató-tanító, 53. évében, Tápiaögyör-gyén elhunyt.

Berg Károlyné,

szül. **bobai Bobay Anna,**
életének 37. évében, Budapesten, hosszú szenvedés után visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Fülöp József,

m. kir. csendőrhadnagy, a bpesti I. ker. szakasparancsnok, életének 53. évében, Csépan, az Úrban csendesen elhunyt.

Rátvay József,

ny. á. honvédelezredes, több hadi és békebeli kiüntetés tulajdonosa, a világháborúban szerzett betegségében, Bajan, 52. éves korában, visszaadta jószágos lelkét Teremtőjének.

Grohmann Jenő,

ny. m. áll. szénbányászati felügyelő, kormánytanácsos, a Budapest X. ker. ref. egyház gondnoka, életének 69. évében, 5 hónappal szeretett felesége után, Budapesten váratlanul elhunyt.

Őszinte részvétünk hervadhatatlan virágait küldjük a frissen hantolt sírokra.

Karcsu, rugalmas és izmos lesz

a «C»-vitaminos, paprikás, olajos testcsoomagolástól. Törv. védve. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-utca 9. I. emelet 3. (C o r s o-mozi ház)

H Á Z T A R T Á S

Rovatvezető: ifj. székasi Sacelláry Györgyné

Fiatalasszonyok háztartási kiskatéja

Ha férjünk fáradtan jön meg a munkájából, soha ne panaszkodjunk háztartási gondjainkról. A nagymosást és nagytakarítást lehetőleg úgy intézzük, hogy a férj erről tudomást se szerezzen, mert nincs annál borzasztóbb, mint amikor az egész ház a fejtetetjén áll, mert nagymosás, vagy nagytakarítás van a háznál s a bútorok egymás hegyin-hátán vannak, az ebéd nem készül el időben, minek rendszeren kapkodás és veszekedés a vége. Hiába magyarázza a fiatal asszonyka, hogy reggel óta dolgozik és takarítani igazán muszáj, a férjurat ez nem érdekli, mert végeredményben mégis csak neki van igaza, hogy ő fáradt a napi munkától, éhes és inkább vendéglőbe megy ebédelni, mert ott legalább nyugodtan elolvashatja ebéd után az ujságot, ami neki fontos. Ezt bizony nem szívesen halljuk mi, asszonyok. Azért hangoztatom, hogy a háziasszony jó beosztásától nagyon sok függ és ahol ez megvan, ott rendnek muszáj lenni. A fiatal asszonyka csinosan felöltözve, szépen megfésülködve várja mindig haza az urát. Nagyon rossz módszer az, ha azt halljuk, hogy „férjhez mentem, most már nem fontos, hogy tetszem bárkinek is, a férjemnek meg így is jó”. Bizony, ez nem helyes felfogás, mert a nőlegény mindig csinos, helyes kis menyasszonyt talált otthon és pár hét múlva fésületlen, kevésbé csinos feleség fogadja. A jó házasság fontos feltétele, hogy az asszony igenis akarjon tetszeni az urának, ami nem azt jelenti, hogy mással se törődjék, mint a hiúsággal, meg hogy nagymamajöltek tizennyolc évesek akarjanak lenni, hiszen minden kornak megvan a maga szépsége és nincs szebb és tisztelteméltóbb egy hófehér szép nagymamánál

és egy korát el nem játszó mamánál. Viszont sajnálatraméltó az a mama, aki büszke arra, ha azt mondják neki, hogy olyan fiatal, hogy mikor egyformán van öltözve 20 éves leányával, nem tudják melyik a mama és melyik a leánya. Sajnálom azt a kislányt, de még jobban a mamáját.

A férjurakhoz is volna egy pár szavam, ami nagyon is megszívlelendő az ő részükről is: először is minden fiatal asszonyka részére megértést és elismerést kérek. A fiatal asszony nagyon is kedvében akar járni az urának és az történik, hogy a kedvenc töltöttkáposztáját akarja készíteni és lázasan várja az urát, hogy dicséretet fog ezért kapni, s az eredmény a következő: „jaj, ne haragudj, ez ehetetlen, fiam, na, majd megmondom a mamának, hogy legközelebb, ha odamegyünk, csináljon töltöttkáposztát, hogy lásd, milyenen kell lennie.” S ezzel vége az asszonyka ambíciójának és örökké emlékében fog élni az első töltöttkáposztaebéd. Hiszen érthető, hogy a mama-féle étel, amit megszoktunk, jobb, hiszen a mama régi háziasszony és nagy gyakorlata van. Ezért kérek megértést a fiatalasszonyok részére és eleinte buzdító dicséreteket. Nem is hiszik, hogy ez milyen fontos, mert így nevelnek maguknak a jó férjek kiváló feleségeket.

Ártalmatlan fogyókúra, diétás tanácsok

Minden diétás fogyókúrának fő szabálya a pontos betartás, az ételek pontos lemérése, a testsúly gyakori mérése, de mindennél fontosabb háziorvosunk véleménye. Nem mindenkinek ajánlatos a fogyókúra, sőt jóvá nem tehető károkat okozhat a szervezetben. Azért ajánljuk kedves olvasóinknak, hogy minden eset-

ben kérjék ki erre vonatkozólag orvosuk véleményét.

Vannak esetek, mikor az orvos nagyon is helyénvalónak tartja a fogyókúrát és a szigorú diétát, de hiúságból, minden mozgás- és sportoláshoz való koplalást nagyon károsnak és egészségtelennek tartunk.

A fogyókúra diéta fő szabályai: zsírszegény, kevéskalóriájú ételek készítése. Fűszereket lehetőleg kerüljük, nagyon kevés sót használunk az ételek készítésénél. Angolosan készülő, roston sült fehér húsokat kevés vajban vagy olajban süssünk. Leveseket, főzelékeket franciásan, tehát rántás nélkül, olajjal vagy vajjal leöntve készítsünk, bőven adjunk zöltségféléket, zsirtalan halakat. Édeséget nem szabad fogyasztani, sem tesztaneműekben, sem tea vagy kávé édesítésére.

Étkezéseknél a vizet mellőzni kell. Lehetőleg minél kevesebb folyadékot adjunk. A taninos, nem édes vörösbor fogyókúráknál keveset fogyasztva, nagyon ajánlatos.

Szabó Hárs Arany ebédhez terít

Sivó Zsuzsa a konyhában

Citrom „C” vitaminos kozmetikai készítmények

Citromoskenőcs, zsíros, éjjelre . . . P 2.40
Citrom nedvűs-krém, napra, püder alá . . . 1.80
Citromarcviz, fényes, mitesszeres, zsíros arcból és pattanás ellen . . . 1.80

Citromkenőcs, seplő ellen . . . P 4.—
Citromolaj, arc tisztításra . . . 1.80
Citrom ráncalanító olaj . . . 1.20
Citromszappan . . . 1.—
Citrompüder . . . 3.60

Törv. védve. Vidéki szétküldés az összeg beküldése mellett + postaköltségért P 1.20.

Schadek Antalné kozmetikai intézete

IV., Váci-utca 9. I. em. 3. (Corso-mozi ház)
Külföldi lerakatok: London, Románia.

ÉTREND

1938 április hó 1-től április hó 10-ig

PÉNTEK	
1	EBÉD: szárított kapor-leves, velős sodralék, vajmártás, káposztás kocka. VACSORA: sajtos burgonya, tejberiza.
Rk. Hugó pk. Pr. Hugó	
SZOMBAT	
2	EBÉD: burgonyás sárgarépa-leves, párolt felsál, lenesepüré, habos palacsinta. VACSORA: gomba tojással, alma.
Rk. Paulai Fer. Pr. Áron	
VASÁRNAP	
3	EBÉD: spárgakrém leves, húsos rétes, gombamártás, sertés-karaj, burgonyapüré, franciasaláta, dobos torta. VACSORA: töltött tojás, tár-tár mártás, narancsaláta.
Rk. B5 Fekete Pr. B5 Kereszt.	
HÉTFŐ	
4	EBÉD: hamis húsleves, vadas sertéshús, sajtós csótészta, alma-krém. VACSORA: vese-velő, ecetes uborka, töltött ostya-szelet.
Rk. Izidor pk. Pr. Izidor	
KEDD	
5	EBÉD: eltett tökből püréleves, rántott sertéskaraj, burgonyasaláta, keksz barack-fizzel. VACSORA: gombával töltött zsemlye-szelet, befőtt.
Rk. Ferr. sz. V. Pr. Vince	
SZERDA	
6	EBÉD: borleves, palacsintás ponty-szelet, datolyacsók. VACSORA: kemény tojás mustáros mártással, déli tészta.
Rk. Cöleszt. p. Pr. Cölesztin	
CSÜTÖRTÖK	
7	EBÉD: tejkrem-leves, borjú-pörkölt, tojásosgaluska, rizsfelfőtt. VACSORA: rántott feketegyökér, alma.
Rk. Herm. Józ. s. Pr. Hermann	
PÉNTEK	
8	EBÉD: gombaleves, káposztás harsca, rákott-tészta. VACSORA: szardellás rántotta, narancs-saláta.
Rk. Föld. szűz Pr. Lidia	
SZOMBAT	
9	EBÉD: tejeles bableves benne-főtt csülökkel, túrós gombóc. VACSORA: francia csótészta, befőtt.
Rk. Konrád Pr. Erhardt	
VASÁRNAP	
10	EBÉD: karfiol-leves, rántott bányai, zöldborsó, celleres burgonyasaláta, krémes lepény. VACSORA: hideg darált-hús, délről saláta, gyümölcs.
Rk. B6 Vir. v. Pr. B6 Zsolt	

Sacelláryné receptjei

Borleves. Félliter fehér asztali bort felforralunk, 1/2 citrom levét, 1/4 citrom héját kevés fahéjat, 1 szegfűszeget. Mindezt jól felforraljuk és a leveses tábla már előre elkevert 4 tojás sárgájára rászűrjük. Aki édesen kedveli, az a forró tűzön lévő borba keverje bele lassan a tojásokat, 4 evőkanál cukorral addig verje habverővel, míg a kellő sűrűséget eléri és csak aztán szűrje át.

Tejkremleves. Egyforma mennyiségű lisztből és vajból világos rántást készítünk. Langyos tejfel felelesztve, megsózzuk és 20 percig főzzük. A levesestálban 3 tojás sárgáját elkeverünk diónagyságú vajjal és rászűrjük a forró levest. Pirított zsemlyekockával tálaljuk, 7 dkg vajból, ugyanannyi lisztből ha készítünk, 6 szemlyre elegendő.

Burgonyás sárgarépaleves. Félkiló meg-hámozott, karikára felvágott burgonyát tejes sós vízben megfőzünk és szitán át-törünk. Három vékonyabb sárgarépát megtisztítva karikára vágunk, kevés finom-ra vágott petrezselyemmel puhára pároljuk. Ha a sárgarépa puha, összekeverjük az áttört burgonyával, tejfel felelesztjük, felforraljuk. A levesestálban kevés vajjal elhabart egy-két tojás sárgájára rászűrjük a forró levest és tálaljuk.

Szárított kaporleves. Két marék finomra vágott kapor, 3 dkg vajból és 1 evőkanál lisztből készült rántásban kevés ideig pároljuk. Felelesztjük hús vagy csontlével és 5 percig forraljuk. A levesestálban 2 tojás sárgáját 2 deci tejfelrel, sóval jól elkeverünk és a forrásban lévő levest ráöntjük. Pirított kiflikockákkal tálaljuk.

Tökpüréleves eltett tökből. Félkiló tököt 5 dkg vajon és kevés vízen puhára párolunk és utána szitán áttörjük. 2 deci tejfelből 2 evőkanál lapított lisztel habarást készítünk, beletesszük a szitán áttört tököt, megsózzuk és hígítjuk annyi tejjel, amennyi levesre van szükségünk. Jól felforraljuk és a táblán elkevert 1-2 tojás sárgájára ráöntve tálaljuk.

Spárgakrémleves. A megtisztított spárga fejét levágjuk. A többi részét a spárgának borjúcsonttal együtt annyi vízben tesszük fel, amennyi levesre van szükségünk. Ha a spárga szárai jó puhák, leszűrjük a levest, a csontokat kivesszük, a spárga szárait szitán áttörjük. A csont levét világos vajsrántással berántjuk, az áttört spárgát tejszínnel, tojás sárgájával jól elkeverjük, sózzuk és a berántott leveshez lassan hozzáadjuk. A spárgafejeket előre sósvízben puhára főzzük, leszűrve beletesszük a berántott tejszínes levesbe, egyet forraljuk és tálaljuk. Tejszín helyett tejet vagy kevés tejfellt is használhatunk.

Citromleves. 4 citrom héját ledörzsöljük 5 dkg kockacukron, utána felvágjuk a citromokat és a levét rányomjuk a cukorra. 5 tojás sárgáját elkeverünk 2 és fél deci borral, 2 deci vízzel és tűzön való folytonos keverés közben krémszerű levest főzünk belőle. Beledjük a cukros citromlevet és jégre tesszük tálalásig. Csészékben elosztva adjuk fel.

„EPOKA”

Bőiti ételknél, könnyű diétáknál, fogvő-küráknál EPOKA-t használjunk. EPOKA a legegészségesebb növényzsír, úgy gyermekeknél, mint felnőtteknél kitűnően bevált, egészséges, könnyen emészthető növényi zsíradék. Gyermekeknél kenyerre kenve is bátran adhatjuk. Minden «Mein!»-üzletben kapható.

Húsos rétes előétel. Egy nagy tepsi jól kiszírozunk. Réteskészítőt készítünk, jó vékonyra kinyújtva a rétesészta felét beletesszük a zsírosított tepsibe, úgyhogy egy lap tészta, amit bőven zsírozunk, megint tészta és így zsírozva behelyezzük a

felét a nagy réteslapnak. Erre a tészta-ra a következő hűspépet kenjük rá: párolt felsál, vagy vesepecsenye pacsnit, amit hagymával, bő zsírban készítsünk el, kétszer átdaráljuk és a levét is hozzáadjuk bőven tejfelrel, kevés sóval és tört borssal jól elkeverjük és megkenjük a tészta-lapot, amit zsírozva a tepsibe helyeztünk. A tészta másik felét ugyanúgy helyeztük a töltelék fölé, tojás sárgájával megkenjük és szép pirosra sütjük, vagy kockára felvágva forrón, olvasztott vajjal adjuk fel. A pontos mennyiség mindig a személyek számától függ. Fontos, hogy a rétesészta jó száraz legyen, így szép leveles lesz a húsosrétes.

Sikoré. (Belga étel.) A sikorét, ami nálunk is bevezetett zöldsgéféle, sósvízben megfőzzük, az első keserű sóvizet, ha már jól felforrt benne a sikoré, leöntjük és friss sósvízzel nagyon puhára főzzük. Szitára rakjuk, utána vajjal kikent tűzálló tábla tesszük, sajtos besamellel leöntjük és forró sütőben bőven sajttal megszórvva sütjük. Sonkával úgy készítjük, hogy minden sikorét becsavarunk sonkaszeletbe és úgy öntjük le besamellel.

Tészták

Datolyacsókok. Negyedkiló tisztított, darált mandulát, 1/4 kiló összeaprított datolyát, 18 dkg cukrot és 3 tojás habját összekeverünk. Tepsi-ben lévő ostyaaalra kis halmocskákat rakunk belőle és lassú tűznél inkább szárítjuk, mint sütjük.

Habkifli. Négy tojás fehérjét habnak felverünk 50 dkg finom porcukorral, 1 evőkanál borecettel, kevés törött vaniliával addig keverjük, míg a kanál megáll benne. Kis kifliket formálunk belőle, apróra vágott mandulával forgatjuk és langyos sütőben 4 óráig szárítjuk.

Négytojásos csokoládétorta. Három dkg vaját, 8 dkg cukorral habosra keverünk, egyenként belekeverjük 4 tojás sárgáját, 2 szelet puhitolt csokoládét, 3 tojás fehérjének keményre vert habját és végül 2 dkg finom lisztet lassan keverünk el benne. Kikent formában megsütjük és csokoládémázzal vonjuk be.

Görög tejben főtt gyümölcsrizs. Tíz dkg nagyszemű rizst annyi tejjel főzzünk jó puhára, hogy a rizst jól ellepje, a megfőtt rizst izlés szerint jó vaniliás cukorral keverjük össze és állítsuk hideg helyre, hogy jól kihűljön, 5 dkg rumba áztatott mazsolát, 5 dkg finomra vágott citromadót, vagy narancshéjat és 2 deci tejszínhabot keverünk bele a hideg rizsbe és tűzálló formába beleöntjük, 2 tojás fehérjét felverjük habbá, 10 dkg porcukrot és 1 evőkanál barackfűt keverünk bele és rákenjük a formában lévő rizsre

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

HAJSZÁLAK végleges kiirtása ezidőszereint a legkomolyabb gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel. **Shadek Anfalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. l. (Corso mozi ház)**

pépre. Langyos sütőben addig sütjük, míg a teteje megpirult, befőtt gyümölcsdarabokkal díszítve tálaljuk.

Dobostorta. Öt tojás sárgáját jó habosra keverünk, 14 dkg cukrot, 5 dkg jól kikevert vaját adunk hozzá és addig keverjük, míg jó hólyagos lesz. Öt tojás keményre vert habját, végül 15 dkg lisztet keverünk közé. Ebből a keverékből 8 vékony tortalapot sütünk és a következő krémmel töltjük meg: 4 tojás sárgáját elkeverünk 7 dkg reszeltcsokoládéval, 14 dkg cukrot kevés vízzel jó sűrű szüppá főzünk, ha kihült, hozzáöntjük a tojásos csokoládét és újra jól elkeverve, felfőzzük. Hideg helyre állítjuk és ha már kihült a jó sűrű kenhető krém, 7 dkg kikevert vaját adunk hozzá. Megtöltjük a krémmel a tortalapokat és kávézással vonjuk be.

Almakrém. Hat darab sültalma bórét lehúzzuk, az almákat szítán áttörjük, lemérjük és ugyanannyi kukorral és 3 tojás fehérjével keverőtálcán addig keverjük, míg fehér habos almakrémet kapunk belőle.

TANÁCSOT KÉRNEK

TISZTELETTEL kérjük mélyen tisztelt Előfizetőinket, hogy az előfizetési díj, vagy bármely célra szolgáló összeg küldése alkalmával a postai csekk vagy utalványfelvételre kegyeskedjenek a nevüket és lakcímeiket olvashatóan írni, mert az olvashatatlan íráskor nagyon megnehezítik a pontos könyvelést és nagyon sok reklamációnak és tévedésnek az okozói. Fennakadás elkerülése végett arra is kérjük mélyen tisztelt Előfizetőinket, hogy feladóként mindig azt a nevet és címet írják a szelvényre, akinek a lap jár. A lakcímváltozást bejelentő előfizetőinket is kérjük, hogy régi lakcímeiket vagy nevüket is szíveskedjenek feltüntetni, mert sok esetben addig nem intézkedhetünk, míg a régi címet utólagosan nem közlik. Teljes tisztelettel a KIADÓHIVATAL

Köszvényes fájdalomnál,

rheumatikus bántalmaknál, idegfájdalmaknál, fejfájásnál, ízületi- és tagfájdalmaknál, valamint meghűléses betegségeknel gyorsan és biztosan hat a Togat. Orvosok ezrei ajánlják a Togat-t, tehát ön is bizalommal vásárolhatja. Tegyen még ma egy kísérletet. Kérje kifejezetten a kiváló hatású Togat-t. Teljesen ártalmatlan. Minden gyógyszerárban kapható. Ára 1 pengő 60 f.

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna Ausztriában vagy Németországban olyan szerényebb német családot (lelkész, tanító vagy hivatalnok), ahol 18 éves leányunkamat, aki az idén érettségizik és 17 éves VII. gimnazista fiúunkamat a nyári kéthónapi szünidőre a német

nyelv elsajátítása céljából szerényebb ellátási díj ellenében mint családtagot elfogadnák. Szíves értesítésekét özv. Balogh Miklósné, Szentcs, Bocskai-utca 7 kérem.

Falun lakó kedves olvasótársnőimhez fordulok kéréssel. Két-három hetet szeretnék eltölteni lehetőleg tanító- vagy jegyzőcsaládnál; 21 éves, intelligens, r. kat., iskolázott, jómódú szülők gyermeke vagyok. Szívesen segédkeznék háztartásban vagy irodai munkában. Hasonló szeretettel viszonzóznók szeretetüket. Leveleket „Falura vágyom” jellegre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőimet kérem, szíveskedjenek ajánlani olyan postamesternőt, kinél érettségizett szerény leány megtanulhatná és gyakorolhatná a tanfolyamra szükséges tudnivalókat. Szívesen segítene háztartásban, kézimunkában is. Szíves választ „Postás” jellegre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőimet kérem, ki volna szíves a karamellacukorka készítési módjáról tájékoztatni. Előre is köszönöm szíves fáradozásukat. Bujtor Mária.

ÖZOM CRÉM

Kedves olvasótársnőim közül azt kérem, akinek bronchialis asztmája volt és ebből a betegségből kigyógyult, szíveskedjék, közölje velem orvosa címét és a kezelési gyógymódot. Harminchárom éves vagyok, asszony s már a harmadik éve szenvedek minden télen ebben a betegségben s úgy tapasztalom, hogy minden évben súlyosbodik. A legkisebb meghűlésre köhögési és fulladási rohamaim vannak, amelyek alig akarnak elmúlni. Hálás köszönettel várom olvasótársnőim levelét.

Sz. L.-né

Kérem kedves olvasótársnőimet, ki volna szíves tanácsot adni, hogy reumám és szívgyengeségem gyógyítása végett Balatonfüredre mehetnék-e? A szénsavas víz mint szívgyógyító megfelel, de ugyanakkor az iszapfürdőt használhatnám-e? Hálásan megköszönném, ha kedves olvasótársnőim közül valaki, aki hasonló betegségben szenvedett, tanácsot adna, hol találhatok gyógyulást. Szíves válaszokat Cs. Á.-né, Eger jellegre kiadóba kérem.

Kérem kedves előfizetőtársnőimet, szíveskedjenek kimerítő felvilágosítást adni, hogy Székesfehérvárott, Esztergomban milyenek a megélhetési viszonyok s milyen középiszkolai és leányszakiskolai vannak? Szíves választ „Tanácstalan” jellegre kiadóba kérek.

Kis hűgomat szeretném a nyári hónapok alatt Pöstyénbe küldeni. Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna magyar pöstyéni úri családot, ahol kis hűgomat elhelyezhetném mérsékelt díjazás mellett és ahol kényelmesen végezhetné a művel kapcsolatos kúrát. Esetleg szívesen megoldhatnók csere útján az ottlélet.

Szép és látogatott vidéki városban lakunk, gyönyörű strand van. Vagy ki lenne útitársa közös lakás megoldása mellett? Lehetőleg olyan kedves, magános hölgy, aki az ottani viszonyokat már ismeri és tud bővebben tájékoztatni. Szíves választ „Nyaralás” jellegre kiadóba kérem.

Kérem kedves olvasótársnőimet, szíveskedjenek tanácsot adni; évek óta tartó ideggyengeségből, mely álmos fáradtság és kimerülés érzésében nyilvánul meg, ki gyógyíthatna meg. A legcélszerűbb izgalomra heves szívdobogás és ellenállhatatlan pihenésvágy lép fel, melyet a legrosszabb akarattal sem tudok leküzdeni. Már nagyon sok orvosnál voltam s diagnosztikus teljesen egyezik. Nincs szervi bajom, csak egészben véve gyenge a szervezetem és az idegrendszerem. Meggyógyítani eddig — sajnos — még egyik sem tudott. Nem járok sehova sem, mert tízperces gyaloglás is teljesen kimerít. Éppen ezért társaságba sem megyek s így nincs barátom sem, akivel összejöhetnék, pedig sokszor úgy vágyom egy megértő, kedves leánypajtás után, akivel jóban lehetnék. Ha valaki hasonló betegségben szenvedne, vagy úgy érzi, tudna megértő, kedves barátom lenni, írjon „24 éves leány” jellegre a kiadóba.

szeplő, májfolt, pattanás, arctisztatlanságok ellen. Széplít, fiatalít. Próbátéglő 80 fillér, nagy 1.80 előre fizetve. Utánvételt drágább. **Rácz M. János** gyógyszerárta, Kiskunhalas.

Kedves olvasótársnőim! Örömmel leveleznék kedves vidéki olvasótársnőim közül azokkal, akik a közelgő nemzetközi vásárra Budapestre készülnek. Esetleg vizionnyaralás lehetősége kellemes, csendes helyen. Minden levélre válaszolok és készséggel segítségére vagyok pesti ügyei elintézésénél. Válaszokat „Természetkedvelő pedagógusnő” jellegre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim közül keresek olyan 23—26 éves leányt, aki szívesen levelezne velem és a nyáron meglátogatnók egymást. Lehetőleg tisztviselő- vagy tanítócsalád leánya levelét teljes címmel kérem „Békésmegyei” jellegre kiadóhivatal útján.

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna Budapestben lakó magányos úrihölgyet vagy házaspárt, aki fizetővendégül látna vidéki fiatalasszonyt egyéves egészséges leánkyárával, előreláthatólag egy évre. Részletes felvilágosítást és pontos című levelet kérek „Vidéki” jellegre kiadóhivatalba.

Kedves olvasótársnőimhez fordulok, lennének segítségemre 41 éves, magas, csinos tisztviselőismerősünk részére egy hozzávaló házastársat találjunk. Háromszázhatvan pengős nyugdíjas állása van. Harminc év körüli r. kat. vallású úrínót elvenne feleségül, aki lehetőleg föld-birtokkal rendelkezik. Nagyon hálás volnék, ha valaki segítségemre volna. Leveleket Hajos L., Újpest, Kálvin János-utca 34. sz. kérek.

ÜZENETEK

Tisztelettel értesítjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az idej gobelinpárna ajándékunk montirozásához szükséges összes anyag kézimunkaboltunkban beszerezhető. Február 20-i számunk címlapjának belső oldalán a teljesen kész párna modelljét mutattuk be. E párna montirozásához szükséges 2,50 méter bár-

Elköltözött Goldstein S. szücs

IV., Apponyi-tér I. félemelet alá

(ezelőtt Király-utca 1. sz.)
Telefonszám: 18-34-34

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselet:
VI. Mussolini-tér 3. I.

sony, melynek métere 4.— P, összesen P 10.—, 70 cm angin P 1,26, 40 deka toil P 2,60, 3 m aranyzinór P 1,20, a montírozás munkadíja P 3.—, összesen P 21.—. A montírozáshoz világos terrakotta, vagy világoszöld bársony a legmegfelelőbb. A párna montírozásához szükséges anyag beszerzéséért, vagy a beküldendő párnalap megmontírozásáért közvetlenül kézimunkaboltunkhoz méltóztassék fordulni. Teljes tisztelettel a Kiadóhivatal.

Dr. B. A.-né, erdőfőtanácsos neje. Úgy ruhadívat, mint kézimunka és lakberendezés tekintetében a szezon előtt 2—3 hónappal hozzuk lapunkban a legújabb modelleket, hogy lapunk olvasói ne az utolsó pillanatban, hanem jóelőre tájékozódhassanak a szezon újdonságairól. Még csak a tavasz kezdetét élvezzük, de a divatmellékletünkön már a legfrissebb nyári ruhák, fürdőruhák pompáznak és tájékoztatnak a nyár divatja felől, amely figyelmeztet, hogy alkalmazkodjunk hozzá. Úgvanezdel a céllal hozzuk a divatot mindig megelőzve a kötött ruhák, pulloverek, gyerekruhák stb. modelljeit is, hogy lapunk előfizetői a szezon előtt értesüljenek az újdonságokról és az anyag vásárlására, elkészítésére megfelelő idő álljon rendelkezésre. Bútorokban, lakásberendezésben, lakásdíszítésben, kézimunkában is ezt a célt juttatjuk kifejezésre. Méltóztassék ebből a szempontból kísérni figyelemmel a lapunkban megjelent ábrákat és meggyőződni méltóztatik arról, hogy nem kullogunk a divat nyomában, hanem mindig előtte járunk. Hogy vidéken, falun, a fővárostól távol lakó előfizetőink párhuzamosan haladnak a fővárosiakkal; ebben lapunk van segítségükre. Csak azok tudják igazán értékelni, akik — mint Nagyságos Asszony is — csak időnként látogatnak fel a fővárosba és akkor tapasztalják, hogy lapunk divat tekintetében elsőrendű szolgálatot tett. Hálásan köszönjük kitüntető szeretetét és a küldött címekeket. Reméljük, hogy új előfizetőink hasonló szeretettel támogatják lapunkat. Szív. üdv. Szerk.

Tavaszi bánat. Az a fontos, hogy most ne vegyen részt semmiféle szélsőséges mozgalomban. Fiatalkori elsodródása nem jelentheti azt, hogy egész életére megbízhatatlannak kell tekinteni. Mindenestre ajánlatos megfelelő információt szerezni, hogy meglepetéseknek ne legyenek kitéve. De éppen a múltba való tekin-

tettel ajánljuk, hogy édesapja vagy valamelyik férfihozzátartóója tájékozódjék politikai magatartása felől és ha olyan értesülést nyernének, hogy nem szakított a múlttal, ebben az esetben aggodalmait nem találjuk alaptalannak. Nagyon örülünk, hogy őszinte rokonszenvvel viseltetik lapunk iránt, amire jövőben is érde-mesek kívánunk lenni. Szív. üdv. Szerk.

Az Eternit Művek Hatschek Lajos cég VI., Andrásy-ut 33. szám alatt több mint 35 év óta fennálló központi irodáját e hó 26-án V., Berli-ni-tér 5. szám alá helyezte át. Telefonszámok: *115—363, helyközi (interurban) beszélgetésekre pedig 121—292

Május 26. Levelét meghatottan olvastuk. És épp ezért külön is sajnáljuk, hogy kívánságát nem teljesíthetjük. A novella-írást nem lehet könyvből megtanulni. Leginkább hasznára válnék, ha sok jó novellát olvasna és azokkal összehasonlítaná saját novelláját. Aki fejlődni akar, annak nem szabad elkedvetlenednie, ha első kísérletezése nem járt sikerrel. Szív. üdv. Szerk.

H. Mária. Hálás köszönettel vettük alábbi kedves sorait: „Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! Nem mulaszthatom el hálámát és köszönetemet kifejezni a kedves terítő ajándékért. Egyben itt mondok köszönetet a múltban rendelt akcióterítők elküldéséért s a konyhagaritúrám pontos és gyors elküldéséért. Az akciódarabok szép kidolgozásáért külön is dicséretet érdemel a mi drága kézimunkaboltunk. Főszerkesztő Úr további lelkes, kitartó munkájára a jó Isten áldását kérem. Fogadja egész családom meleg köszönetét. Üdvözlettel Hóra Mária, a MUL előfizetője.” Őszinte örömmel köszönjük kézimunkaboltunk akciódarabjait méltató szíves sorait. A legnagyobb meglepéssel tölt el, hogy akció kézimunkáinkkal elismerését kiérdemeltük. Az ocsósága mellett nagy súlyt helyezünk a kézimunkaresz kifogástalan kidolgozására, hogy akciódarabjainkkal megrendelő előfizetőink teljes meglepéséért biztosíthassuk. Kedves levelét ismételtelen köszönjük és igaz hálával köszöntjük. Szerk.

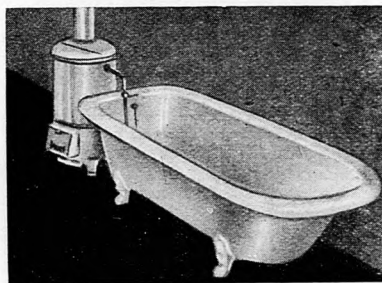
Gyógyítható beteg: 877. Ne vádolja magát azért, hogy betegsége miatt kérte barátságuk függőben tartását. Az időközben történt meglepő fordulatra igaz, hogy nem számíthatott és megjósolni sem lehetett volna, de ami történt, az utolsó fejezet, melynek nem lesz és ne is legyen folytatása. Feldúlt lelkiállapotára való hivatkozással, könyörgéssel nem változtathat a dolgokon. Nem használna semmit a nyílt levéllel, de ilyen közlésre lapunk nem állhat senki rendelkezésére. A női büszkesége megsúgja Nagyságos Asszonynak, hogy aki könyörög, az elveszt. A legokosabb: menteni, ami menthető. Jelen esetben a higgadságát, nyugalmát, a történetben való felülemelkedést adó erejét. Elképzelhető-e, hogy az illető szerelemmel gondoljon Önre és ne keresse fel? Nem és ezerszer nem! Tehát a legfájdalmasabb igazság, hogy ezután sen fogja fölkeresni. Fáj nekünk a tudat, hogy valakit ilyen mély érzéssel, minden szépért hevülni tudó lélekkel áldott meg az Eg és ilyen nagy szomorúság jutott osztályrészéül. Mégis úgy érezzük, hogy a boldogság nem költözött el véglegesen az életéből, csak rövid időre marad társatalanul. Irjon, ha szükségét érzi a mi bátorító szeretetünknek. Igaz barátsággal köszöntjük. Szerk.

Fáradt? Ideges?

Meleg fürdő felüdíti!

De ha nincsen vízvezeték?

A megoldás:

Lampart fürdőgarnitúra (Kád és kályha)

Vízvezeték nélkül Szerelés nélkül bárhol felállítható

Részletre is kapható!

Látogassa meg kiállításunkat a Budapesti Nemzetközi Vásáron!

LAMPART gyártmányok eladása kft., Budapest, VII., Erzsébet-körút 19. Kérem díjtalan prospektusukat LAMPART-fürdőgarnitúráról.

Név
Cím

MU

Karcsúság édességgel!

... mindig szűkebbre veheti derékövét. Egmol csokoládé karcsúsít tesz. Nincs vele bajlódás vagy előkészület. Olyan könnyű bevenni, mint a finom csokoládét PATIKÁBAN KAPHATÓ.

Egmol

GYÜMÖLCSFÁT

Rózsát

Díszfát

Díszcserjét

Díszfenyőt

Évelő virágot

Gyökerez szőlővesszőt

Canna és Dahlia gumót stb.

bármilyen mennyiségben szállít

Unghváry József faiskolája

CEGLÉD

Budapesti iroda: VI., Andrássy-út 56

Oktató nagy árjegyzék ingyen

A „Mamákkal vagy mamák nélkül” kérdéshez mint 12 éves asszony azon az alapon bátorodom hozzászólni, hogy az én korombeli leányismerőseim közül sokan éppen e sokat vitatott téma miatt nem mentek férjhez. Miért szeretnek a leányok egyedül menni? Mert így szabadabban, függetlenebbek és ami a fő: modernek. Ami modern, az pedig feltétlenül tetszik. De itt van az őszinte kérdés: miért jár egy leány bridzs- és kocktáptartira és általában társaságba? A társasélet nélkülözhetetlenségén kívül van egy ok, ami legtöbbször a célt is jelenti és ez az esetleges házassági lehetőség, melynek révén akar bevezetni: „én modern, felvilágosodott vagyok” jelszóval felgyvertett és maga körül minden nimbuszt ledöntő modern leány.

De most nézzük férfi szemszögből a dolgot. Igen, őket érdekli, sőt tetszik is nekik ez a modern leánytípus, hisz férfiak, de csak, mint pajtást vagy futó kalandot ismerik el. Barátnőnek jó az ilyen leány, de feleségnek nem. Komoly alapot nélkülöz az ilyen ismeretség. (Talán sokan azzal válaszolnának, hogy nézzük meg, kiknek van a legnagyobb szerencséjük;

de azt hiszem, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapja olvasótáborából senkisémmel reflektál az ilyen szerencsére). Sokkal nagyobb a tisztelet az olyan leány, de nem utolsó helyen említve édesanya iránt is, aki gyermekét féltő anyai gondal, talán fáradtan is, de gyermeke kedvét megtéve: elkíséri, nem törődve a modern felfogással.

Legyen boldog az a leány, kit az édesanyja elkísérhet, mert mindig jobban tetszik az a leány, akit óvnak, ha nincs is rá szüksége. Ennek leszögezésére idézzük az anyira ismert férfi véleményt: „Ha nőülök, magamnak akarok feleséget és a nehezen bevett vár értékesebb”. *Majerszky Jánosné okl. tanítónő.*

B. Dénesné. Legkedvesebb ajándékunknak tekintjük az alábbi kedves sorait: „Mélyen tisztelt Főzserkesztő Úr! Hálás köszönetemet küldöm a szép akció konyhagarnitúráért, mely igazán megnyerte tetszésemet, mindenkinék ösztönösen ajánlhatom. Ha rátekintek, mindig az én kedves lapomra gondolok. Sok-sok órámat édesítette már meg és nem egyszer adott hasznos tanácsot. Egyben hálás köszönetemet küldöm a szép párna-ajándékukért is. A sok-sok gyönyörűségért, amit kedves lapjakkal nyújtanak és

SANGAJOL

a külföldön tökéletesen bevált festékkoldószer

Elsőrendű minőségű fehér és sárga

Amerikai Vaselinek

gyógyszeres
és kozmetikai
vaselinek,
valamint
fehér olajok

Shell Tox a tökéletes rovarirtószer

SHELL KŐOLAJ R.T.

fáradozásaiért hálás köszönetemet fejeztem ki s a jó Isten áldását kérem további munkájukra. *Bartos Dénesné.* Nagyon örülünk lapunkat méltató kedves sorainak. Jólesik tudni, hogy Nagyságos Asszonyunk olyan lelkes híveink és barátunk. Sok-sok köszönettel és szív. üdvözléssel *Szerk.*

A *Foederatio Americana* az év áprilisában husvétkor Bécsbe és Rómába tagjai és azok kedves hozzátartozói részére társasutazást rendez. Prospektussal és részletes felvilágosítással szolgál az *Emericana* utazási osztálya, Budapest, IV., Bástya-utca 11., telefon: 189-586.

Osztrák fénypályázat. A *Magnus-Osztrák Alpési Egyesület* április hóban rendezi fénypályázatát és kiállítását. A pályázaton résztvehet mindenki, aki amatőr fényképeket készített Ausztriában. A legjobb képeket értékes díjakkal fogják jutalmazni. A kitűzött díjak között szerepel 14 napos szállodai ellátás 20 osztrák szállodában (Südbahnhotél Semmering, Iglerhof Igls, Parkhotel, Pörschach, Kurhotel Bud Iselsberg, stb.), azonkívül vasúti szabadjegyek, hajójegyek, autóbusszjegyek, stb. Az *Egyesület titkársága* (Budapest, VI., Andrássy-út 28) a beérkező címekre megküldi a pályázat részletes prospektusát.

CADEAU

CSOKOLADE-
GYÁR R.T.
KÉSZÍTMÉNYEI
A LEGJOBBAKI

BUDAPEST, VI., IZABELLA-UTCA 88

M. J.-né és leányai. Igaz hálával és szeretettel örizzük meg alábbi kedves levelet: „Kedves Főzserkesztő Úr! Végtelen örömmel és hálással köszönjük a Magyar Uriasszonyok Lapjának azt a kellemes meglepetést és végtelen figyelmet, amelyben részesítették. Meglepetést jelentett nekünk azért, mert mi, mint havonkénti előfizetők, ilyen kedves, finom ajándékokra nem is gondoltunk. A zsúrterítőhöz való szaveltákat is meghoztuk. Nagyon szeretjük a mi kedves lapunkat. Finom, disztigált hangja, gonddal megválasztott témaköre szórakoztat, megnyugtat. Minden sora érték, kincs. Kézimunkarajzaiban a legkényesebb ízlés is megtalálható a legmegfelelőbbet. Ragaszkodunk is mi ehhez az igaz, jó barátunkhoz, a MULHOZ. Főzserkesztő urat hálás szeretettel köszöntjük és üdvözljük. *Marton Jánosné és leányai.* Gondolatban mély tisztelettel és szeretettel sorfűzük meg a kezűket. *Szív. üdv. Szerk.*

Margaréta. Minden intelligens embert elragad az alkotás, írás vágya, amely hasonló a Teremtő művéhez. Akinek sikerül valami tökéleteset, rendkívül alkotni, annak lelkét áthatja az önmagával való megelégedés boldog nyugalma. Ez a vágy kerekedett felül Önben is, amikor annak kijelentésre ösztönözte, hogy „többre becsüli a versfaragást a világ minden szórakozásánál”. De ugyanakkor szigorú bírálóat kér, miután hiábavaló munkájának nem volna semmi értelme. Az önkritikának erre a magaslatára csak az olyan fegyelmezett lelkű emberek juthatnak el, mint Ön is, aki szerényen ismeri be, hogy a versírással való kísérletezése a próbálkozás stádiumánál előbbre nem jutott. Ez így igaz. Felesleges volna tovább a vers gyöngeségeire rámutatni. *Szív. üdv. Szerk.*

Békesség. Szokatlan tartalmú leveléből a könnyelmű, rossz asszony típusa bontakozott ki. Szerencsétlen, mert saját magát hibáztathatja, hogy egy jó férj mellett könnyelműen eljárt az önbizalmát és eljárt a gyermeke szeretetét. A legnagyobb büntetés, ami egy anyát érhet, az, ha a gyermek mond feleletet tőle, mert megtagadja az anyját. Szörnyű kín maccangolhatja az anya lelkét és szörnyű az a felajdulás, amely most érezte vele cselekedetének ódiáját: a gyermek elvesztett szeretetét. Ez olyan seb, amely soha nem hegedhet be. Az ősi anyai ösztön a maga nyereségében követeli a gyermeket, de a nyers követelést mitsem érhet el, mert nem tudott szeretettel férfközni a szívéhez. A szeretetet Öntől kapta és Önnek ajándékozta kicsi szíve szeretetét, Önt tekintti édesanyjának, akinek öntudatlanul hálával ragaszkodik. Nagyságos Asszony is hibát követett el, amikor férje tilalma ellenére találkozott vele, holott éppen az ő inkorrekt élete miatt nem lett volna szabad ennek bekövetkeznie. Az életben nagyon sok baj származik abból, hogy a feleség a férj kívánságát nem teljesíti. Ha engedelmességet volna és nem találkozik a gyermek anyjával, soha nem mert volna olyan gondolatokkal foglalkozni, hogy otthonukba betolakodjon s ott esetleg

Tejtermékek a magyar konyhán

címmel most jelent meg Fülöp Margit kis szakácskönyve, amely több mint 150 korszerű, izletes, olcsó és ötletes receptet tartalmaz. Hézagpótló munka, mert még a legkisebb szakácskönyvek sem foglalkoznak elég behatóan a magyar konyhának a speciálisával: a tejtermékek felhasználásával. **Levesek, előételek, halak, húsok, mártások, főzelékek, főtt és sült zöldségek, pudingok, tejszínhabos eszemégek és divatos italok készítésénél.** A könyveskötél forgatván még a legáltalánosabb szakácsművészt is meglepődik a tejtermékek új és sokoldalú felhasználhatóságán. Emellett a receptek úgy vannak felépítve, hogy ezek alapján még a kezdő háziasszonyok is tökéletes konyhaművészetet fejthetnek ki. Dícséret illeti a **Központi Tejtermékek** csoportot, hogy egy nagy nemzeti célnak: a tejtermékek propagandájának érdekében kezdeményezte és áldozatkész-ségével lehetővé tette, e tetszősültségek és cél-szerű beosztású 40 oldal terjedelmű szakácskönyveskénél a kiadását és olyan olcsó áron való forgalombahozatalt, hogy azt még a legszegényebb háztartás is könnyen megszerezheti. A szerző: **Fülöp Margit**, II. Ostrom-u. 8/b. **huszállé-rek** postahelység beküldése ellenében bárkinék portmentesen megküldi a könyveskötét. A **Központi Tejtermékek** 360 főosztályában pedig bárki 10 fillérről megszerezheti.

Szépségápolásra Földes Margit-crème

skandalumot csináljon. Nyugalmuk és békességük érdekében ajánlom, hogy mondja el férjének az előzményeket és amit ő határoz, ahhoz szó szerint szíveskedjék alkalmazkodni. Férje tudja nélkül és megkerülésével soha ne tegyen egyetlen lépést sem, mert elveszitheti bizalmát és nézeteltéréseknek lehet az okozója. Figyje el nekünk, hogy az a rengeteg tapasztalat, amit hasonló ügyekben szereztünk, adatja velünk Önnek is azt a tanácsot, hogy a titkolódzás a legveszélyesebb bajok kútforrása feleség és férj között. Ön nagyon becsüli és szereti a férjét, akinek nem okozhat a lezárt előbbi házassága felbolygatásával kellemetlenségeket. Ne engedje magát az elvált feleség akarata által presszionáltatni, mert lehetnek számító, ravasz fondorlatai, amelyeknek az a céljuk, hogy irigyelt boldogságukat feldúlja és megsemmisítse. A boldog házasságot olyan nagy érték, hogy megtartásáért az igazi feleség a férj kívánságához ellenkezés nélkül, szívesen alkalmazkodik. Lapunkhoz ragaszkodó szeretetének öszintén örültünk. Szív. üdv. Szerk.

Székrekedés

a vért beszennyezi. Ennek következményei: émiylogés, fej-és derékfájás és más bajok. Ilyenkor Önnek is segít a jó hashajtó: **DARMOL**

Dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete IV., Károly király-út 24. sz. alatt lapunk minden előfizetőjének a mai naptól jún. hó végéig díjtalan kozmetikai tanácsot nyújt és féláru arcápolásban részesíti 2 pengőért. Az intézet kozmetikai rovatvezetőnk személyes vezetése alatt áll és a legmodernebbül van felszerelve. Hivatásos kozmetikusok tökéletes kiképzésűek. Külföldieknek külön kurzusok. Lapunk előfizetőinek tandíjkezdvevénye.

R. Erzsébet. Nem volt helyes, hogy látogatását meghívás nélkül megismételte, mert — mint írja — volt kollégái közül sokan első látogatását sem viszonozták. Ha volt kollégái közül valamelyikkel szorosabb nexust akar fenntartani, — természetesen, csak akkor, ha az illető is óhajítja, — jelentse be neki, hogy látogatást kívánna nála tenni, de ne tegye ki magát ismétlenül hideg, megtúrt fogadtatásnak. A társadalmi érintkezésnek bizonyos formáságai vannak, amelyek alól büntetlenül senki sem vonhatja ki magát. Ha nem hagyta volna ezeket figyelmen kívül, megkímélhette volna magát, sőt az illetőket is, hogy ezeknek a formáságok-

Pattanások, szeplok s az arc egyéb tisztálaltanságai ellen használjon

**LILI CRÉMET
SZAPPANT
PUDERT**

Kapható mindenütt
Készíti KORÁNYI gyógyszerár,
Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.

nak kötelező voltát éreztessék. Nem lehet mást, minthogy a jövőben alkalmazkodik a kötelező szabályokhoz. Sértés különben nem történt, mert valljuk be, hogy kímélettel és tapintatosan, nagy elfoglaltságukra való hivatkozással, tértek ki a hosszabb társalgás elől. Szív. üdv. Szerk.

Keresztretjéveny megfejtés

A március hó 1. számunkban közölt keresztjéveny helyes megfejtése: vízszintes sorok 1. „Az élet csak a bölcsnek ünnepség”. Függőleges sorok 19. „Havas rónákon seregek robognak”. A helyesen megfejtő előfizetők közül sorsolás útján ajándékban részesültek:

1—5. díjat nyerték: Szuchyné Kiss Irén ny. polg. isk. tanárnő, Budapest, Fűrészi Károlyné, kormányfőtanácsos neje, Rákospalota, Kerekes Ernőné, ref. tanító neje, Fegyvernek, Halmos Jánosné, számvéveségi tanácsos neje, Gyula, Dr. Sáp Lajosné, Földes.

6. díjat: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (IV., Károly király-út 24.) arckrém-, púder- és szappan ajándékát nyerte: özv. Molnár Jenőné, Hatvan.

7. díjat: 1 doboz Földesné JUNO kozmetika (IV., Károly király-út 24.) alapkrém ajándéka és hozzá az összes receptek, nyerte: Gebauer Istvánné, Baranya-szentlőrinc.

8—9. díjat: Korányi gyógyszerár (Budapest, VIII., Népszínház-u. 22.) egy-egy Lili-krém, szappan- és púder-ajándékát nyerték: vitéz Váci Jánosné, Szombathely, B. Klinda Gyuláné, Esztergom.

10. díjat: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) ¼ kg. díszdobozos bonbonajándékát nyerte: Szakál Erzsébet városi tisztviselőné, Debrecen.

11—15. díjat: lapunk egy-egy könyvajándékát nyerte: özv. Hankuss Béláné. Sátorlajuhely, Rudolf Gusztávné, áll. ta-

nítónő, Eger, Gábrriel Jánosné, Budapest, Boross Margit, Petőháza, dr. Bodnár Józsefné, Pécs, Falik Béláné, Kispeszt.

16—20. díjat: a MUL kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6.) egy-egy tálcakendő ajándékát nyerte: kisbaczoni Benedek Lászlóné mérnök neje, Szekszárd, Baranyi Károly, Jászszentlászló, Varjas Bálintné, Debrecen, Tricska Viktorné, Pécel, Bálint Ambrusné ref. lelkész neje, Márianosztra.

APROHIRDETESEK

Tipold zongoraterem Budapest, Rákóczi-út 61. Divatcsarnokkal szemben. Márka zongorák, pianók, harmonikumok, legelőcsobban, legnagyobb fizetéskedvevényvel. Évtizedes keresztény szakvállalat.

Budapestre érkezőknek „Úri otthont” nyújtok. Hajdué, ny. Máv főintéző neje, Erzsébet-körút 2 III. 19. Lift. Telefon: 132—900.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részletre. Tisztviselőkedvevény. Fenyőné, zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Legmodernebb szabás-varrásintás, Mestervizsga. „Élite”-szalon, Andrassy-út 49.

Rövid, fekete gyakorlózongora kettőszáz, külföldi négy száz, valódi Bösendorfer ötszáz pengő. Garantáltak, jó karban. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknak előlegnélküli legcsekélyebb részletre. Rákóczi-út ötven. Zongoraterem, Erzsébet-körút sarok.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruházalon. Szakvizsákra előkészít. Kalocsay, II., Medve-utca 17. Telefon: 36—68—69.

„Déva” szőrtelenítő krém teljesen elmulasztja a szőröket, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV., Hungaria közpékörtút 116. földszint 2. Thököly-út mellett.

Eladó úriszobába való világító torony. Az egész kézimunka. Erdeklődni lehet 291—919 telefon-szám alatt.

Csillárúdíuló egész évben nyitva. Gyönyörű egyvidék, kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima koszt, olcsó penzió. Prospektus. Csillárúdíuló, Mátrászöllös.

Budapestre érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban 2 pengőért megszállás. Főjegyzőné, Orczy-út 40. I. em. 10.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót, Telefon: 14—02—06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Szabás-varrástintás. Emőd Tamásné női ruházalon. Szent István-körút 13. Telefon: 11—95—18.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetéssel sűrűsre venni. Tel.: 13—95—03. Zongoraterem.

Ókésken, 6 szobás, téglából épített, alapincézett ház, mellékhelyiségekkel, villannyal, ártézikkúttal, 1600 négyzetgözl szövel és gyümölcsösrel, köves út, strand, állomáshöz közel, villaszérú adómentes ház — családok miatt — eladó. Csery Lajos, Ókéske, Pest m.

Kelleges környezetbe vágyó, egészséges, fiatal uriaszony ajánlkozik társalkodónőnek vagy gyermekhez fizetés nélkül. Leveleket „Finom lélek” jellegre kiadóba kérek.

Gimnáziumi érettségivel bíró, német anyanyelvű, 21 éves, r. kath. úriléány gyermekek mellé németkissasszonynak ajánlkozik. Leveleket „Allami főtisztviselő leánya” jellegre kiadóba kérek.

Nyári lakást kersek konyhával Budán, Szikszayné, Losy Imre-u. 3.

Magános, nyugdíjas, özvegy úriasszony szeretettel vállalna gondozásba magános hölgyt vagy urat, esetleg 2-3 gyermeket is szeretettel vállalnék. Akiknek szülei el vannak foglaltva és nincs idejük gyermekeik nevelésére. Szép, egészséges helyen lakom. Leveleket „Magános nő” jellegre kiadható kérék.

Angora nyulak, törzskönyvezett fajtiszták, tenyésztésre 3 pengőtől kaphatók. Angora-telep, Békésszentandrás.

Szolid, 18 éves leány, aki a varráshoz is ért, háztartásban is segítkezne, úri családnak gyermekek mellé, vagy magános úrihözök elmenne. Szabó Józsefné, Tatabánya, Villányműhely.

Szőlőoltvány szükségletét, gyökeres és síma szőlővessző legkiválóbb ujdomságokkal együtt, legolcsóbban nálam szerezheti be, melyről nagy, képes árjegyzékemet ingyen küldöm. Tóth Imre állami ellenőrzött oltványtelepe, Abasár, Rókushegyi-út 303.

Férjhezadná szép, művelt leánykáját magasabb-rangú intellektuálhoz. „Keresztény többszörös bérház-tulajdonos”. Blocknerhez. Városház-u. Ürihöz közbéjárását gazdagon honorálom.

Nőruha iparendély megszerzéséhez előkészítem, szabászra, varrássra íparilag kiképezem. Kerekes Ferencné, Várház-körút 5.

Nagy ismeretű hölgyel rendelkező hölgytel társulna varrónő, ki tökéletesen tud szabni és varrni. Bármely vidéki kisvárosban letelepednék. Kiss Mária, Debrecen, Főposta.

Varni tudó hölgyek figyelmébe! Kiszabom, összerferelem, lepróbalom ruhát 3 pengőtől. Szabás-mintákat mérték után gyorsan és pontosan készíték. Divatlapok a hölgyek rendelkezésére állnak. Szilágyi Erzsébet perfkét szabónő, VI., Izabella-u. 90.

Érettségizett, teljesen árva fiatalember, magyar, német, francia nyelvtudással, bármilyen állást vállal. Gyermekeivel élnek is elmegy. S. E., Esztergom: tábor, Schwetz-ház.

Szőrme, rókák, pelerinék nagy választékban olcsón kaphatók. Átalakítást vállal. **Kókyak** **Endre** szűcsmester, Budapest, V., Vilmos császár-út 10. II.

Négy-ötösös villát kersek megvételre, lehetőleg adoménstet. Németvölgy, Sashegy környékén. „Kézpénzüzetés” jellegre.

Magános úr falusi háztartás vezetésére közepkorú asszonyt alkalmaz. Jól kell főznie, baromfi és disznóneveléshez értsen, veteményes kertet kell gondozzon. Minden belső munkát el kell végezzen. Mosónő és mindenek rendelkezésére áll. Leveleket „Szerény igényű” jellegre kiadható kérék.

Gigányosan, kotta nélkül zongorázni leggyorsabban megtanulhat. II., Margit-körút 8. Zongoratanítónőnél.

Saját ruháinak megvarrásával is szabni-varrni megtanítom rövid idő alatt. Bogárné, IV., Semmelweis-u. 2 I. 7.

Zongorahangolás, javítás, harmónium készítés, javítás legutányosabban Szieber, Budapest, II., Török-u. 6.

Műstoppolás. Molyrágott, szakadt, kiégett ruháit műbeszővöm. Rózsa, IV., Váci-utca 21., V., Szent István-körút (Lipót-körút) 24. Vidékieket kitanítok.

Bejáró gondozott kersek 2 éves fiamhoz, reggel 7-től este 7-ig. Jelentkezni d. u. 2-3 között XI., Zámori-u. 4.

Felölös szerkesztő:

K E R T É S Z B É L A

Kiadja: a Magyar Uriasszonyok Lapja kft.

Felölös szerkesztő: KERTÉSZ BÉLA.

Szerkesztők:

Dr. KERTÉSZ ELEK, tordái BÜJTHE ETELKA, ERDÖDY ELEK.

Gyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN.

Kéziratokat, kitételeket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzük meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és lekötése tilos.

A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomta:

a Hungária Hirlapnyomda R. T. Budapest,

V., Vilmos császár-út 34.

Felölös: SCHMIDEK GEZA.

KÉZIMUNKARAJZAINK ISMERTETÉSE

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagytöltésű rajza, szűrőablónja és az összes hozzávaló anyag a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt szerkeszthető be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előzetelőknek levélben is. Válaszbélyeg csatolással tisztelettel kérjük, Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

3. **OLDALON: Faliszőnyeg** gyermekszobába. Világosszínű filcre készíjtük 70x150 cm méretben. A rátéteket többféle színű filcből készíjtük. A szélére tetszőszerinti piros, zöld, vagy terrakotta színt teszünk. Előrajzolva az összes hozzávaló filcanyaggal együtt 20.— P. A figurák áthímzéséhez berliner fonalat használunk, melyből egy kismotoring 12 j. Megrendelhető teljesen készen is.

5. **OLDALON: Kelimpárna**. Mérete 45x45 cm. Aidakanavára előfestve 2.20 P. Kidalgozásához Orient gyapjúfonalat használunk, melynek dekája 35 fill.

6. **OLDALON: Gobelin szentképek**. Mérete 23x23 cm. Festve kapható jöminőségű kordovára, ára darabonként 3.40 P. Kidalgozásához moulinét használunk, szép pasztellszínekben, 1 motoring ára 14 fillér. Egy képhez kb. 20 motoring szükséges. Megrendelhető bármely más méretben is.

9. **OLDALON: Színes hímzésű vitrázsok**. Grenadinra készíjtük, fehér vagy ekrű színben. Hímzéséhez moulinét használunk, szép virágszínekben. Előrajzolva grenadinra, 75 cm magasságban, métere 2.40 P. Mouliné motringja 14 fillér.

10. **OLDALON: Magyaros stílusú terítő**. Mérete 85x85 cm, előrajzolva krém-színű fél-levászsonra 2.90 P. Megkezdve hímzőfonallal együtt 8.20 P. Teljesen készen 14.50 P. Hímzéséhez 5-ös számú gyöngyfonalat használunk szép tarka színekben. Szélét ritka hurokötéssel fejezzük be.

11. **OLDALON: Klöpli csipkefüggöny** anyag. Szép divatos függönyt készíthetünk rojtdiszítéssel. Az anyag szélessége 300 cm, így bármilyen méretű ablakra alkalmas. Kisebb méretű ablakra vehetjük a fele, vagyis 150 cm szélességet, nagyobb ablakra meghagyjuk az egész 300 cm szélességet. Ára méterenként 19.50 P. Rojt 15 cm széles, métere 1.30 P. Teljesen készen egy 300 cm széles és 250 cm hosszú függöny, alul 15 cm széles rojt diszítéssel 56 P.

14. **OLDALON: Kelim-terítő**. 80x80 cm méretben Aida-kanavára festve 6.— P. Színezése: kék, zöld, sárga, kétféle drapp, piros és fekete. Kidalgozásához Imperiál-fonalt használunk finom minőségben, dekája 22 fillér. Kidalgozásához körülbelül 60 deka szükséges. A terítő megrendelhető más méreteken is.

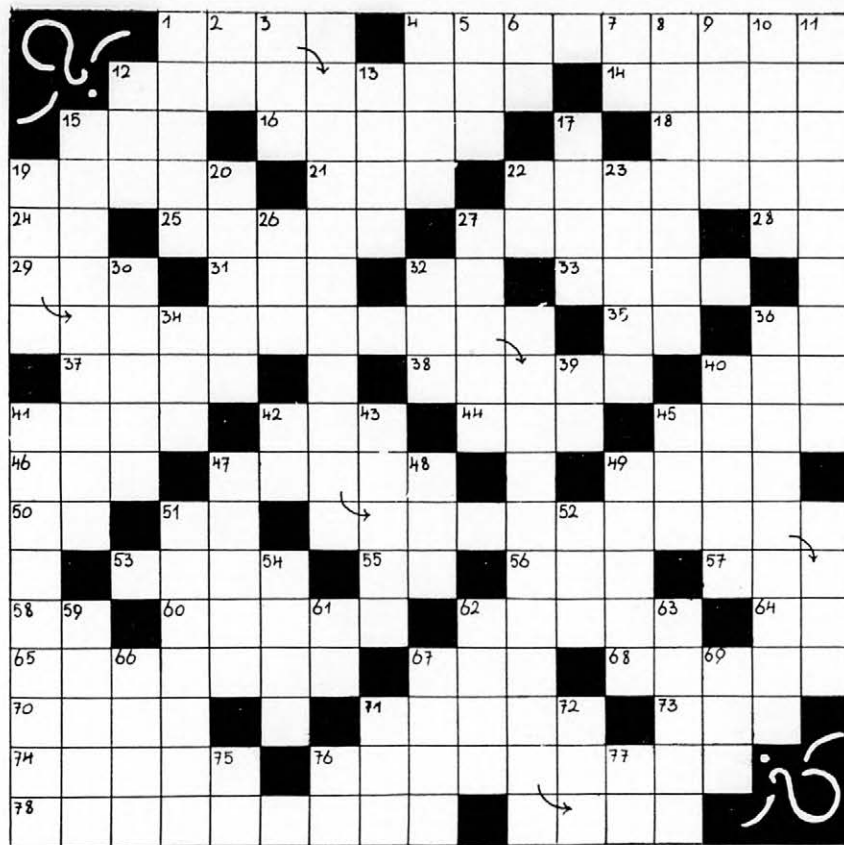
23. **OLDALON: Klöpli csipkefüggöny** anyag. 300 cm szélességben kapható, métere 17.50 P. Függönynek, ágyterítőnek, asztalterítőnek igen alkalmas. Függönynek behúza vagy simán használhatjuk. Oldalára pikó-csipkét, alulra és a drapériára rojtot teszünk. Könnyen mosható, jól kezelhető, tartós anyag.

KÜLSŐ HÁTLAGON: Újszerű és divatos tácakezdőskek. A kisebb mérete 30x30 cm, a nagyobbé 50x50 cm. Előrajzolva finomszálú túllre 60 fillér és 1.20 P. Hímzéséhez moulinét használunk. Ugyanezzel a mintákkal nagyobb terítőket is készíthetünk.

A M. U. L. Kézimunkaboltjának árajánlata:

Előrajzolt magyaros pamutvászsonpárna, hátlappal	1.49
Előrajzolt magyaros pamutvászsonterítő, 75x75 cm	2.40
Előrajzolt szürkészlet, opálatisztra	4.50
Festett párnalap gobelin-munkához	—80
Festett párnalap kelim-munkához	2.—
Magyaros grenadin-blúz, szép mintákban, 40-es nagyság	4.80. 5.— 6.29
Magyaros blúz, műselyem krepdeszínből	11.—
Magyaros kisleányruhácska, grenadinból	4.20 4.50 5.— 5.50
Marquissette függönyanyag, ekrű színben, 150 cm széles, métere	5.20 6.50 7.50
Indanthren függönyanyag, 150 cm széles, métere	6.50
Indanthren gitter függönyanyag, 300 cm széles, métere	10.50
Klöpli függönyanyag, 300 cm széles, métere	14.50
Csipkeszővet, 300 cm széles, métere	7.50
Kézi filéfüggöny, 150x250 cm méretben	13.50
Marquissette függöny készen, megvarrva, fodordiszítéssel, 150x250 cm mér.	19.50
Klöpli asztalterítő, 150x150 cm, körül rojttal	25.—
Tüll asztalterítő, színes filcrátéttal	9.—
Indanthren függönyanyag, 100 cm széles, métere	1.40
Kézzel festett szentkép, keretbe	8.—
Női nyaksál zsorzeiből, szép mintákban	4.—
Női zsebkendő, színes, darabja	—45
Női harisnya, jó minőségű, párja	2.90 3.90
Női harisnya, hernyóselyemből, párja	4.90 5.90
Gyapjúfonalak nagy választékban, olcsó árban.	

Függönyanyagokból mintákat szívesen küldünk. Rendkívül olcsó színes akció-terítőnkre, konyhagarnitúránkra és ágygarnitúránkra felhívjuk kedves előzetelők figyelmét.

Vízszintes sorok:

1. Emerson-idézet. 4. Mulatóhely. 12. A kereskedelem ősi formája. 14. — persona, befolyásos egyén. 15. Cipel. 16. Üzlet-rész-tulajdonos — névelővel. 18. Független arab állam. 19. Hosszú idő. 21. Fordítva: fej része. 22. Egzótikus szélvihar. 24. Őszszevont német prepozíció. 25. Addig jár a kútra, míg eltörik. 27. Papíralak. 28. Különös mágnesez erő neve. 29. Ut — latinul. 31. Idegen női név. 32. Azonos magánhangzók. 33. A rádió «hegye». 35. Skálahang. 36. Somogyi László névbetűi. 37. Kővér embernek van. 38. Gumigyár neve. 40. Beszédrész. 41. Több palesztinai város neve. 42. Skandináv férfinév. 44. Vörös — angolul. 45. Érzékszerv. 46. Exkirályné. 47. Vezényszó. 49. Birtokos névmás. 50. Nagy Ulrich névbetűi. 51. Király Lajos névbetűi. 53. Újdonság — latinul. 55. Szent id. rövidítése. 56. Végtag. 57. Művészet — latinul. 58. Latin szem. névmás. 60. Becézett női név. 62. Ilni ige egyik alakja. 64. Csodálkozó szócska. 65. Mezőgazdasági gép. 67. Ugyanaz, mint 40. 68. Reszket. 70. Idegen fürdőhely. 71. Határszéli községbe való. 73. Volt abesszin méltóság. 74. Egyenlő — franciául. 76. Beszámoltat. 78. Híres orosz cár neve.

Függőleges sorok:

1. Bútordarab — névelővel. 2. Fordítva: mutatószó. 3. Kor — idegen szóval. 4. Becézett női név. 5. Művészet — latinul. 6. Tiltó szócska. 7. Lengyel Géza névbetűi. 8. Nagy amerikai folyó. 9. Híres basa neve. 10. Megvehető. 11. Nagy mulatság. 12. Francia miniszter. 13. Főúr. 15. Nem szolgálja az igazságot. 17. Irószerszám. 19. Gyóni-vers egyik sora. 20. Feltehetően szócska. 22. Állóvíz. 23. Alarm. 26. Turkfifejezés. 27. Vilma királyné rövid neve. 30. Zamat — más szóval. 32. Angol költőszó. 34. Szerb súlymérték. 36. Furcsaszínű. 39. Egymást követő betűk. 40. Takarmány. 41. Nem hízogató jelző. 42. Capone teljes neve. 43. Dunamenti község. 45. Közlekedési kellék. 47. Gazda igéje. 48. Napszak. 49. Fejvernem. 51. Búza között terem. 52. Ásvány. 54. Állatok alatt van. 59. Balti város — névelővel. 61. Lázár Rezső névbetűi. 62. Erőnk forrása. 63. Kocsiban van. 66. Orvosság-egység. 67. Növény része. 69. Kívó igéje. 71. Szilágyi Erzsébet névbetűi. 72. Osztrák folyó. 75. Erdélyi Péter névbetűi. 76. Szent id. rövidítése. 77. Kicsinyítőképző.

Megfejtési határidő: 1938 április 10

A megfejtés eredményét a május 1-i számunkban közöljük.

Jutalomdíjak:

- 1—5. díj: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz körút 6.) előnyomatott milió-ajándéka.
 6—7. díj: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (Bpest, IV., Károly király-út 24.) arckrém-, púder- és szappan-ajándéka.
 8—9. díj: Korányi-gyógyszertár (Budapest, VIII., Népszínház-u. 22.) egy-egy lili-krém-, szappan- és púder-ajándéka.
 10. díj: Cadeau csokoládé-gyár (Budapest, VI., Izabella-utca 88.) 1/4 kg díszdobozos bonbon-ajándéka.
 11—15. díj: lapunk egy-egy előfestett gobelinretikül-ajándéka.
 16—20. díj: lapunk egy-egy könyv-ajándéka.

Cadeau

csokoládé-gyár
 r.-t. készítmé-
 nyei a legjobbak
 Budapest, VI.,
 Izabella-utca 88

Pattanások, szeplők s az arc egyéb tisztátalanságai ellen használjon

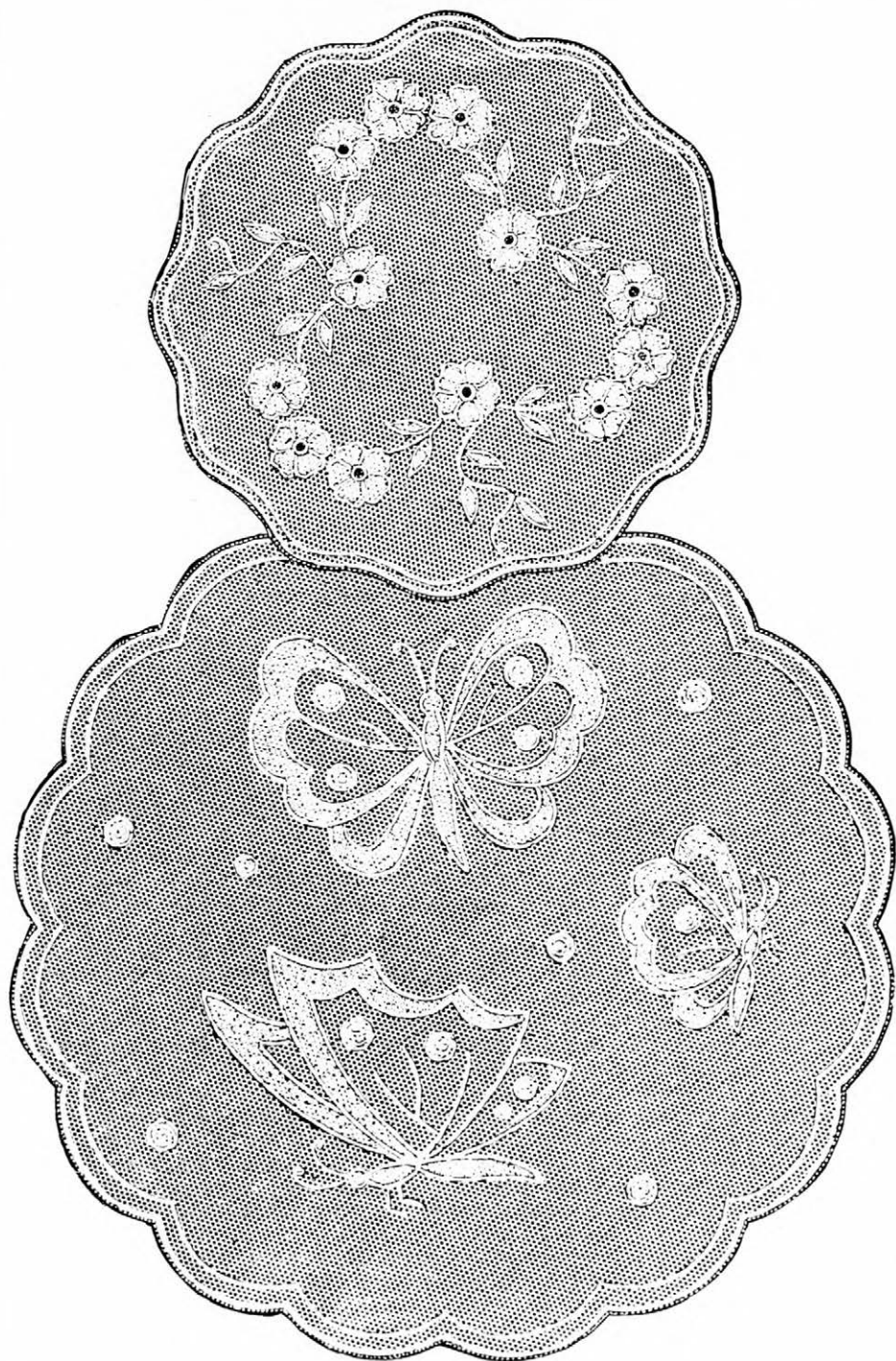
LILI

CRÉMET
 SZAPPANT
 PUDERT

Kapható mindenütt

Készíti KORÁNYI gyógyszertár,
 Budapest, VIII., Népszínház-u. 22.

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

Újszerű
és divatos
tálca-
kendőcskék
Beszerezhetők:
a Magyar
Úriasszonyok
lapja
Kézimunkaboltjában
Budapest
VI., Teréz-körút